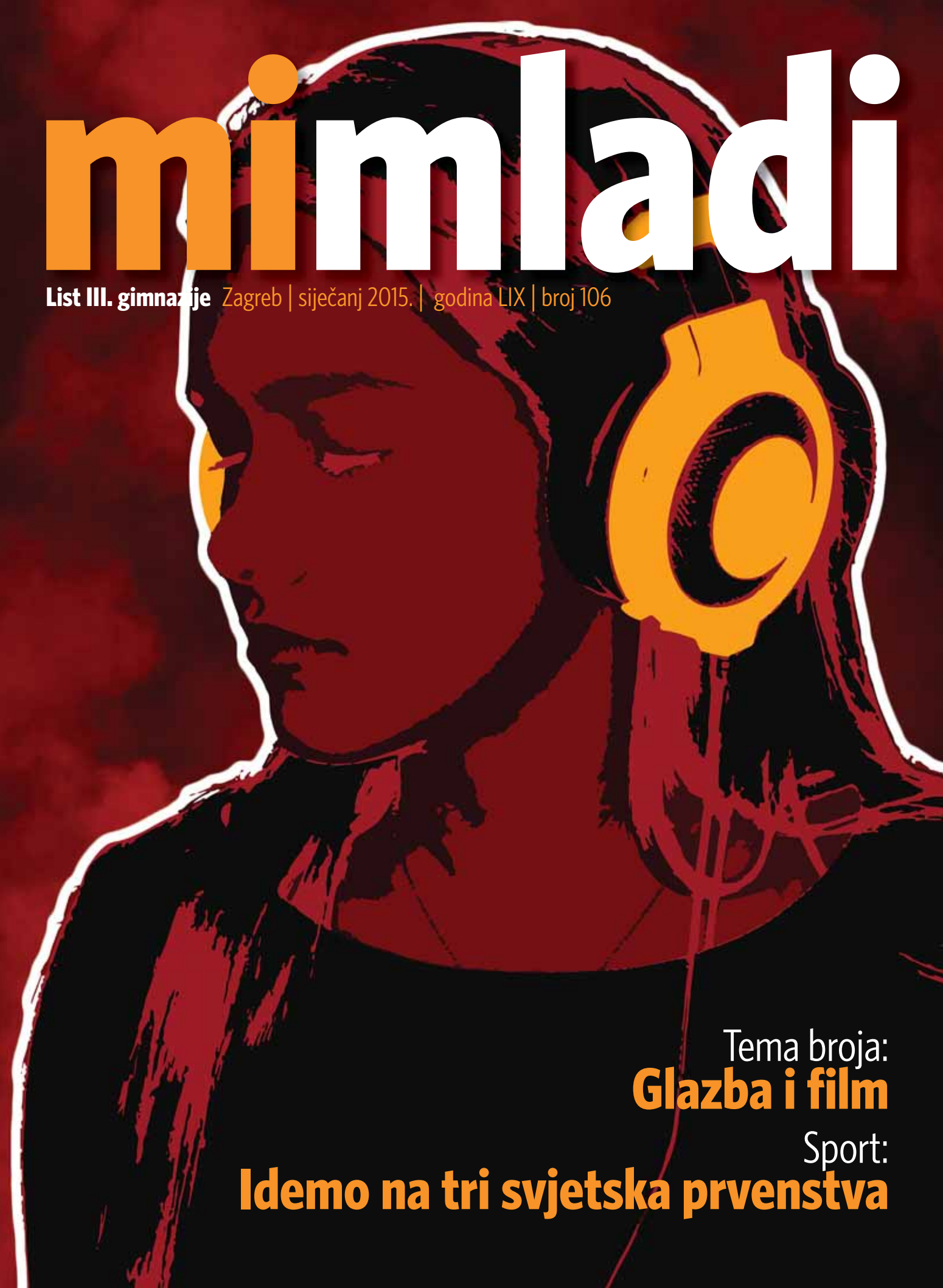

mimladi

List III. gimnazije Zagreb | siječanj 2015. | godina LIX | broj 106

Tema broja:
Glazba i film

Sport:
Idemo na tri svjetska prvenstva

Svijet je pozornica	3
DOGAĐAJNICA	
Božićna akademija	4
Svečana proslava Dana škole	5
Dojdi osmaš	7
Posjet studentskog kapelana	8
Dva nova člana kolektiva	8
Državna natjecanja	9
Europski tjedan programiranja	10
Večer matematike	10
Hortikultura	11
Humanitarna akcija	12
Zamjena učenik – profesor	13
Napredovanja	14
Obnova školske zgrade	15
Dani Pešće	16
Natjecanje nadarenih matematičara	17
Nastava prve pomoći	18
Maškare u Kušlanovoj	19

TEMA BROJA

Glazba i film iz perspektive mladih	20
Gdje prestaje govor, počinje glazba	22
Filmski klasici	25
Preko YouTubea do zvijezda	27

Smjena generacija	28
Glazbena utakmica	29
Virtualno filmsko okruženje	30
Crtani filmovi	32
Razvlačenje filmova	34
Filmska glazba	35

INTERVJU

Andrea Andrassy	36
-----------------	----

SKITNJE

Maturalac IV. a i b razreda	38
Marijanska svetišta	40
IV. c, d i e u Španjolskoj	41
Izlet u Slavoniju	43
Izleti maturanata	43
Izlet planinara	44
Izlet u Mađarsku	44
IV. f u Portugalu	45
Prag, Beč, Bratislava i Sljeme	46
Izlet u Sarajevo	47

LEGENDE

TREĆE GIMNAZIJE

Profesorica Kata Barišić	48
Profesorica Božena Fiamengo	50
Profesorica Blaženka Franjević	52

SPORT

Pregled sportskih događanja	53
Dodjela nagrada školskom sportu	54
Školska prvenstva	55
Intervju Alen Halilović	56

KULTURA

Plesom do vrha	58
Tamburaši iz Treće	59
Mladi virtuozi	59

POSJETILI SMO

Gavella	60
A.G. Matoš u KIC-u	60
Matineja s Renatom Baretićem	60
S.A.R.S. u Domu sportova	61
Spijt	62
Troia`s Discount	62

PREPORUČAMO

Knjige	63
Filmove	64

RAZBIBRIGA

Učenički biseri	65
Horoskop	66
Tajna starog podruma	67

mi mladi - list III. gimnazije

Nakladnik: III. gimnazija, Kušlanova 52

Tel: 01 23 05 454 Fax: 01 23 39 628 Web: www.gimnazija-treca-zg.skole.hr

E-mail škole: 3.gimnazija@skole.htnet.hr E-mail novinarske grupe: novinarska.treca@gmail.com

Za nakladnika: **Martin Oršolić, prof.** Glavna urednica i lektorica: **Maja Ilić, prof.** Glavna urednica: **Lucija Ravlić**

Uredništvo: **Darija Đukić, Nevena Cukrov, Silvija Dumić, Nikolina Martinec, Lea Bartulin, Mia Feratović, Magdalena Novosel, Domagoj Filipović, Sara Vidaković, Iva Pavlović**

Naslovnica: **Antonio Dominik Dizajn** i priprema za tisak: **KOFEIN, Zagreb**

Tisak: **Printera grupa, Sv. Nedelja** Naklada: **1000 primjeraka** Cijena: **30 kuna**

ISSN 1331-8357

Svijet je pozornica na kojoj svatko igra svoju ulogu

Poznata izreka književnika Williama Shakespearea može se shvatiti na mnogo različitih načina. U ovom smo broju lista vođeni jednim od shvaćanja. Mladi smo, naspram ogromnog svijeta maleni i naizgled beznačajni. Čini nam se kao da sami ne možemo ništa, kao da smo pasivni promatrači koji su premladi da bi djelovali i premaleni da bi napravili išta vrijedno.

U usta nam se stavljaju riječi koje nismo izrekli, vjeruje se u predrasude koje nisu utemeljene. Nitko nas ništa ne pita, a s druge strane o nama svi sve znaju. To što smo mladi, ne znači da nemamo mišljenje o svemu što se zbiva, da slijepo slijedimo ono što nam se nameće i da bespogovorno prihvaćamo ono što je popularno. Itekako znamo što se oko nas događa, svjesni smo pozitivnih i negativnih strana ljudskog djelovanja. Želimo da se naš glas o nekim stvarima čuje. Nema boljeg načina doli pisati. I zato pišemo. Pišemo da svima pokažemo tko smo i što smo. U ovom broju bavili smo se detaljnije filmom i glazbom.

Uz to, donosimo i pregled događaja koji su obilježili proteklu godinu. U događajnici čitajte više o obnovi škole, projektima fakultativnih predmeta, novim i starim profesorima, karnevalskom tulumu, proslavama i ostalim zanimljivostima.

Reportaže o naturalnim putovanjima, jesenskim izletima i ostalim skitnjama odvest će vas preko Poreča, Pule, Vukovara, Sarajeva, Beča, Praga sve do Barcelone i Lisabona.

Najveći sportski uspjeh u povijesti Treće

Najdalje putuju ipak naši sportaši koji su se sjajnim rezultatima na državnim natjecanjima plasirali na čak tri svjetska prvenstva. Muška i ženska košarkaška ekipa putuju u Francusku, dok će atletičari imati prigodu posjetiti daleku Kinu.

Na kraju školske godine oprostit ćemo se s dva člana kolektiva Treće. Profesorice Kata Barišić i Božena Fiamengo odlaze u zasluženu mirovinu. Više o vremenu provedenom u školi, sjećanjima koje ih vežu za ovo mjesto i njihovim planovima za budućnost donosimo u intervjuima s legendama naše škole.

Predstaviti ćemo i učenike koji su svojim talentima zaslužili da ih se spomene. Bilo da imaju vlastiti bend ili sviraju neki od instrumenata, odlični su u onome što rade.

Naravno, još mnogo drugih zanimljivih članaka očekuje vas u ovom broju školskog lista.

Lucija Ravlić, IV. a

Smijehom smo ispratili još jedno polugodište

Školom je sat vremena vladalo veselje

Lucija Ravlić, IV. a

G.T.T.G u akciji

Mješoviti zbor škole

Glumačke nade Treće

Kraj smo prvog polugodišta tradicionalno obilježili božićnom akademijom. Mogli smo uživati u plodu rada učenika koji su se marljivo pripremali cijelo polugodište.

Uvijek odličan zbor

Akademiju je otvorio mješoviti zbor škole pod vodstvom profesorice Martine Krajnović. Izveli su dva tradicijska napjeva, iz Prigorja *Oj, djetesce moje drago* i iz Podravine *O, sveta tri kralja*. Sljedile su pjesma Šime Marovića *Tebe tražim, tebe ištem*, a nakon nje *The Little Drummer Boy*.

Skladba *Songs From a Secret Garden* u izvedbi dvoje učenika prvih razreda, Lucije Kanceljak na violini i Armanda Merlea na glasoviru, oduševila je publiku.

Nadamo se da ćemo i na sljedećim akademijama uživati u njihovim nastupima.

Nakon toga mogli smo uživati u još jednoj izvedbi zbora, i to pjesme *You Raise Me Up*. Zbor je glasnim pljeskom ispraćen s pozornice, a na scenu su stupili članovi dramske skupine škole, G.T.T.G-ovci.

Šećer na kraju

Pod mentorstvom profesorice Maje Ilić, sami su osmislili scenarij za predstavu *Što bi bilo*. Sve prisutne nasmejali su do suza kritikom našega društva, naše pretjerane zaoкупljenosti materijalnim i zapostavljanja pravih vrijednosti. Na kraju likovi dolaze pameti pa sve završava u skladu s božićnim duhom.

Svečana proslava Dana škole

Pjesma, gluma i nagrade

Za kraj godine uobičajena je pozitivna atmosfera

Lucija Ravlić, IV. a

Svečanom akademijom i dodjelom priznanja najboljim učenicima obilježili smo Dan škole.

Akademija je započela izvedbom *Lijepe naše*, a zatim nas je zbor uvelio još dvjema skladbama, pjesmom *Tebi grade moj te dalmatinskom narodnom Sinoć kad sam ti proša*.

Nikad viđeno

Nakon zbora na scenu je stupila maturantica Ana Rogač. Izvedbom

Ponosni informatičar

monologa Nastasje Filipovne iz djela Idiot F. M. Dostojevskog, zadivila je publiku.

Zbor je zatim izveo nešto potpuno novo i drugačije, nikada dosad viđeno u III. gimnaziji. Naime, uz izvedbu pjesme *When I'm Gone*, neke su učenice marljivo uvježbale udaranje ritma čašama. Publika je bila oduševljena novim pristupom glazbi i točnošću izvedbe.

Zbor se povukao sa scene kojom su zavladaali GTTG-ovci. Predstava *Koliko uboda?* nasmijala nas je satiričnom kritikom društva i susjedске lajavosti.

Nagrade najuspješnijima

Malo ozbiljnosti donijele su Sara Lizatović i Lucija Gegić koje su pripremile pozdravni govor maturanata. Zahvalile su razrednicima, ali i ostalim profesorima što su od djece napravili odrasle ljude. Njihovim govorom završila je svečana akademija.

Program proslave nastavio se u zbornici na svečanoj sjednici Nastavničkog vijeća. Ravnatelj je tada podijelio pohvalnice i nagrade učenicima koji su našu školu predstavljali na državnim natjecanjima.

Profesori mentori također su dobili zaslužene zahvalnice i nagrade. Na popisu nagrađenih bili su i najuspješniji maturanti kojima je ravnatelj poželio upis na željeni fakultet. Nakon toga nastavljeno je neformalno druženje u zbornici.

Vesela novinarka

Umjetnost čaša!

Koliko uboda?

Odličan monolog

Zagrebačka manifestacija za osmaše Dojdi osmaš, Zagreb te zove!

Odgovarali smo na pitanja znatiželjnih osmaša

Darija Đukić, IV. a

Grad Zagreb, već tradicionalno, u svibnju organizira manifestaciju Dojdi osmaš kojom omogućava osmašima pregled programa svih srednjih škola, što bi im trebalo olakšati odabir.

Svaka škola na raspolaganju imala je jedan štand na kojem su mogli predstaviti svoj rad. Kao i dosadašnjih godina odazvali smo se manifestaciji.

Bogat štand

Svoj štand ukasili smo brojnim peharima, starim i novim školskim listovima, godišnjacima, šalicama s našim logom u kojima su se skrivali bomboni, narukvicama koje su izradili naši učenici i panoom na kojem smo predstavili učenike koji su sudjelovali na državnim natjecanjima.

Isto tako, dijelili smo i brošure u kojima se mogu naći sve bitne informacije koje učenik treba znati prije upisa u našu školu.

Pričljiva ekipa

Svim znatiželjnim učenicima, ali i roditeljima, na raspolaganju je bilo desetak učenika i profesora koji su aktivno sudjelovali u razgovoru odgovarajući na razna pitanja o školi.

Za dobru zabavu pobrinuo se organizator koji je postavio pozornicu na kojoj su svoje umijeće pokazali predstavnici nekoliko škola.

Posjet studentskog kapelana

Don Damir Stojić u Kušlanovoj

Sat vremena uživali smo u njegovim riječima

Magdalena Margić

Popularni kapelan predaje o ljubavi

Imali smo čast u našoj školi ugostiti jednog od omiljenih svećenika za mlade, don Damira Stojića, studentskog kapelana grada Zagreba koji redovito obilazi župe, škole i druge ustanove te sve prisutne oduševljava svojim katehezama i predavanjima.

izmijenile sa svojim najmilijima samo nekoliko minuta prije smrti.

Ljudi različite vjere, rase i nacije izmijenili su gotovo iste poruke, poput oprosti, volim te, ne brini, sve će biti u redu... Don Stojić lijepo je to povezao s Kristovim spasenjem za ljude.

Nepoznato o poznatome

Glavna tema njegova predavanja bila je teroristički napad 11. rujna, točnije pet najučestalijih poruka koje su osobe zatočene u Blizancima

Prepuna svečana dvorana uživala je sat vremena u predavanju te smo na kraju velikim pljeskom pozdravili don Damira Stojića, a on nam je za uspomenu poklonio sličicu don Bosca.

Puna učionica zainteresiranih slušatelja

Dva nova člana kolektiva:
domar Ivan Pavlović i profesor TZK Zoran Galić

Zadovoljni novim okruženjem

Nevena Cukrov, III. e

Domar Ivan uvijek je spreman za razgovor

Jedna od novosti koja nas je dočekala početkom školske godine bio je i novi domar, Ivan Pavlović. Nakon završene Elektrotehničke srednje škole u Zagrebu bavio se različitim poslovima. Između ostaloga radio je kao konobar, građevinski radnik te se bavio dresurom pasa. Svojoj ljubavi prema dresuri sada se posvećuje tek u slobodno vrijeme koje, osim toga, provodi baveći se brojnim sportovima. Najdraži su mu nogomet, košarka i tenis koji ponekad zaigra i s našim učenicima.

Naš novi domar kaže da je dobro prihvaćen među kolegama te da je zadovoljan novim radnim mjestom.

Prije nekoliko dana u školu je stigao novi profesor TZK Zoran Galić, koji je na tom mjestu zamjenio profesora Vladimira Pervana. Profesor Galić nije nepoznat našim sportašima jer već godinama uspješno surađuje s našom školom. Na žalost, do izlaska ovog broja nismo uspjeli uloviti profesora pa ćemo detaljnije predstavljanje ostaviti za sljedeći broj.

Državna natjecanja Uvijek pri vrhu

Na državnom iz četiri predmeta, ali u devet kategorija

Nikolina Martinec, IV. e

Učenici Treće gimnazije svake se godine plasiraju na niz državnih natjecanja. Tako je bilo i prošle godine. Odlaskom na državna natjecanja iz informatike, filozofije, Lidrana i sporta učenici su ostvarili odlične rezultate.

Nove nade informatike i filozofije

Na državno iz informatike plasirali su se učenici Dario i Lovro Sindičić. Uz

pomoć mentorice, profesorice Darke Sudarević, natjecali su se u dvjema kategorijama. Prva je razvoj softvera koji je vezan uz projekt "Nemamo prvi sat", web aplikaciju koja omogućuje unošenje dnevnih promjena u raspored i obavješćavanje učenika i profesora o promjenama, za koju su osvojili četvrto mjesto. Druga su kategorija algoritmi (programiranje), koja

se smatra „kraljevskom disciplinom“ i najtežom kategorijom na natjecanju. Ovdje je Dario Sindičić osvojio sedmo mjesto.

Maturantica Petra Merkaš plasirala se na državnu razinu natjecanja iz filozofije. Ostvarila je odličan rezultat, u konkurenciji trideset i troje natjecatelja zauzela je šesto mjesto.

Novinari i sportaši

Kušlanovci su ponovno briljirali u sportu i postigli najbolje rezultate u povijesti naše škole. Na državnom su natjecanju svoju snagu imali priliku pokazati košarkašice, košarkaši, atletičari i krosaši. U košarci su osvojili zlato, a u atletici srebro i tako se plasirali na svjetsko natjecanje.

Predstavnike smo imali i na državnoj razini smotre Lidrano. Samostalni novinarski rad Lucije Ravlić, Moj(a) Dom(ovina) i školski list Mi mladi ušli su, svaki u svojoj kategoriji, među deset najboljih u državi.

Europski tjedan programiranja

Razbijanje predrasude o programerima

Programiranje je slaganje dvorca od kockica

Dario Sindičić, IV. f

Europski tjedan programiranja inicijativa je Europske komisije kako bi se populariziralo programiranje već u mlađoj dobi provođenjem zanimljivih radionica. Istraživanja su pokazala da će se u budućnosti otvoriti mnogo više radnih mjesta u IT sektoru nego što ćemo imati IT stručnjaka, stoga je esencijalno popularizirati ovu granu koja se svima čini teškom.

Zabavna aktivnost

Tjedan programiranja trajao je od 11. do 17. listopada, ali sama manifestacija u našoj se školi održala 13. listopada u informatičkoj učionici.

Večer matematike

I mi smo sudjelovali

Otkrivanje zabavne strane matematike

Magdalena Novosel, II. c

U školi se, 4. prosinca, održala večer matematike. Skup je to interaktivnih radionica koje potiču kod učenika otkrivanje često zaboravljene zabavne strane matematike. Sva događanja organizira Hrvatsko matematičko društvo, a održava se u osnovnim i srednjim školama.

Brojni učenici bili su raspoređeni u četirima učionicama u kojima su se, uz pomoć profesora, bavili raznim aktivnostima vezanima uz matematiku.

Kako bismo razbili predrasude o programerima koji bulje u crne ekrane i pišu nerazumljive riječi, pokazali smo kako je programiranje zapravo slaganje dvorca od kockica ili jednostavno davanje uputa izgubljenim turistima.

Učenje osnova BF -a

Uz razne informatičke šale, polaznici su naučili osnove BF-a koji je nastao 90-ih godina kao satira svih ostalih programskih jezika. Ono što je jedinstveno kod njega jest što nema riječi, samo +, -, < i >. Kako bi se spoznalo da programiranje ipak

ima nekog smisla, pokazani su radovi koji su našu školu predstavljali na županijskim, državnim i međunarodnim natjecanjima, kao što su "Svemirski putnik" i "Nemamo prvi sat".

Najuspješniji radovi

Nemamo prvi sat program je koji pomaže učiteljima u organizaciji nastave, a Svemirski putnik pomaže učenicima u svladavanju gradiva iz geografije. Nadamo se da su našim učenicima predavanja bila zanimljiva i da će odabrati programiranje kao buduću struku.

Zanimljive aktivnosti

U učionici fizike učenici su slagali slova i pravokutnike, a jedan od slađih zadataka uključivao je i lomljenje čokolade.

U učionici informatike tema je bila Algoritmi nemogućih oblika, a u učionici matematike učenici su se zabavljali uz tangrame. Slaganje novih oblika, koristeći pritom tek nekoliko osnovnih geometrijskih likova, pokazalo se jako zanimljivim.

Najzabavnije je ipak bilo u četvrtoj učionici gdje su učenici prvih

i četvrtih razreda pripremali zanimljive predstave pomoću kojih su riješili nekoliko jednačbi.

Ova je matematička večer prošla vrlo uspješno o čemu svjedoče četiri učionice pune učenika željnih novih znanja.

Hortikultura Samo kreativna i pozitivna

Zanimljivim projektima do ljepše škole

Lea Bartulin i Nevena Cukrov, III. e

Početak nove školske godine naši su učenici mogli birati između brojnih fakultativnih predmeta. Jedan od takvih bila je i Hortikultura na koju se prijavio iznenađujuće velik broj učenika.

Nastava hortikulture osmišljena je kao kreativan rad kojim uljepšavamo školu. Učenici su, tijekom prvog polugodišta, pod vodstvom profesorice Sande Ilić i Ljubice Kostanić marljivo uređivali hodnike kojima svakodnevno prolaze. Naša je škola četiri puta zablistala u sasvim novom izdanju.

Jesenska dama

Prvu ovogodišnju instalaciju postavili su marljivi učenici trećih razreda. Vođeni motivom jeseni odlučili su od starih boca, spužve i neiskoristivih odjevnih predmeta izraditi lutku koju su odjenuli u modnu kreaciju od prigodnih sezonskih materijala. Naša jesenska dama, koja je sjedila u prigodnom ambijentu, krasila je hodnik sve dok se lišće na njenoj haljini nije posve posušilo.

Ljubav prema knjigama

Ubrzo se približio i Mjesec knjige, a kako bi obilježili svoju ljubav prema literaturi, na fakultativnoj su ih nastavi uništavali. Bibliofili, smirite se, nije to toliko loše kao što zvuči.

U starim knjigama izrezani su kalupi u obliku srca te je unaprijed uzgojena pšenica posadena u srcolike rupe. Na zid ispod panoa također je postavljena i nova polica na kojoj su izložene pšenicom ukrašene knjige. U radu postavljenom u čast Mjeseca knjige uživali smo dva tjedna, no ubrzo je došao red na iduću postavu.

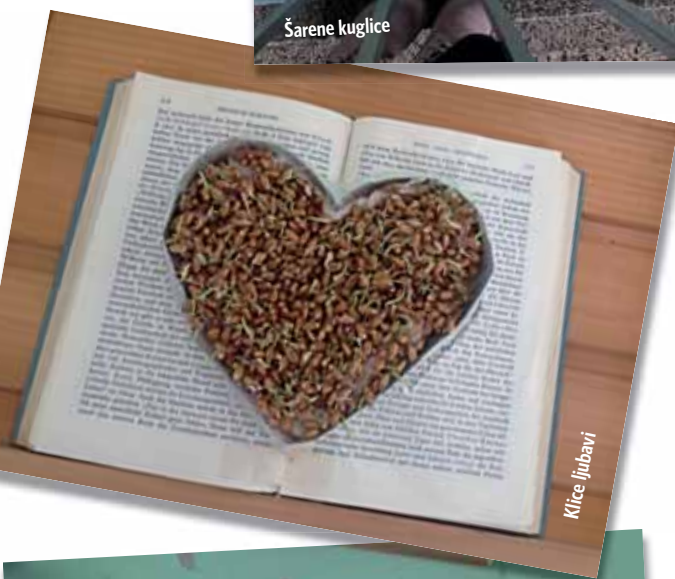
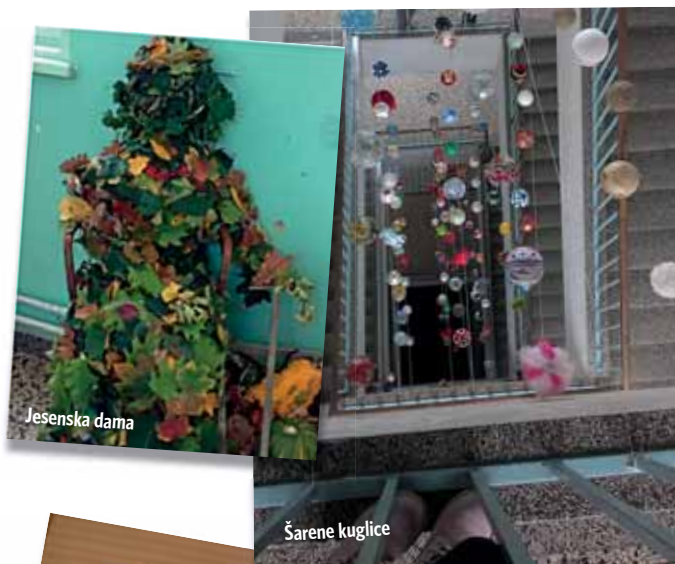
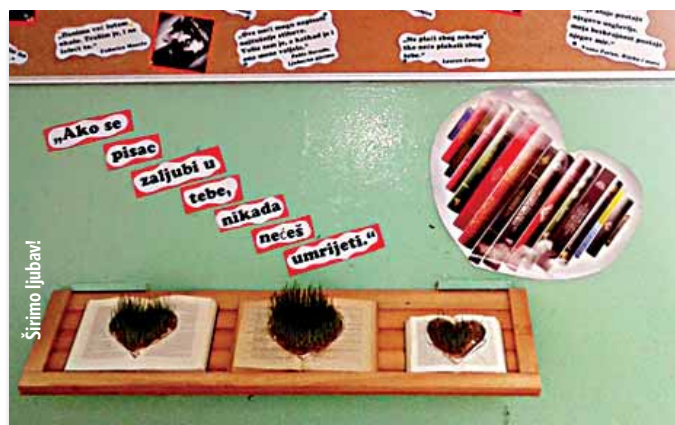
Vrt u boci

Ponovo su zasukani rukavi i zasađeni vrtovi. Kako se približavalo Martinje, vrtovi su bili u prigodnom staklenom izdanju. Sadnice su presađene u boce, bocune i staklenke, a rezultat je ispaao jako zanimljiv. Mnoge staklenke još uvijek možete vidjeti na našim hodnicima.

Prije no što smo se snašli, počeo se približavati i Božić. Ukrasi su postavljeni po cijelom gradu, a kako bi se božićni duh proširio i Trećom, pobrinuli su se svi hortikulturi. Svoj subotnji san još jednom su zamijenili školskim hodnicima i radom na najnovijem projektu.

Šarene kuglice

Tijekom tjedna svi su izrađivali i ukrašavali kuglice od stiropora kako bi njima ukrasili školu. Vesela izložba s izrazito kreativnim radovima obješena je na stubištu čime je zadatak svakodnevnog penjanja (i više puta) učinjen podnošljivijim i zanimljivijim. Kako kuglice ne idu bez bora, trebalo je i njega izraditi. Kreativnost naših profesorica još jednom je potvrđena borom od češera. A što nas čeka? U idućem polugodištu, čim vrijeme zatopli, vrtovi gimnazije zasjat će u novom ruhu.

Humanitarna akcija III.
gimnazije

Za ljepši Božić

*Važan je duh darivanja
koji nas pokreće*

Iva Pavlović, IV. c

Uz neizostavnu potporu profesora Srečka Malbašića, bez koje ne bismo uspjeli u svome cilju, i ove je godine pokrenuta akcija prikupljanja potrepština za siromašne, ali s nešto manjim odjekom nego prethodnih godina.

Humanost na djelu

Ima li što ljepše nego za blagdane nekoga razveseliti? Umjesto da sve predamo nekoj udruzi, odlučili smo učiniti nešto drugo – jednoj sasvim običnoj obitelji učiniti ovaj Božić nezaboravnim.

Cilj svake ovakve akcije jest prikupiti hranu, odjeću, igračke i slične potrepštine, ali to nikako ne bi trebalo biti primarno. Važan je duh darivanja koji nas pokreće, želja da

učinimo nešto dobro i od sebe darujemo što imamo. Istina je da godišnja zaliha narezaka i tjestenine sigurno može prehraniti ovu šesteročlanu obitelj, ali ta hrana učinila je nešto mnogo više. Ne samo da se više ne trebaju brinuti hoće li ih išta dočekati na stolu, već smo im dali nadu i vjeru da ljudi i nisu tako loši.

Zašto odaziv slabi?

Vidjeti zbunjene izraze na licima ljudi kojima pomažete i osmijeh zahvale kada znate da razmišljaju o tome kako i čime da se oduže, stvarno potpuno ispunjava. Čak da ste do njih pješačili danima, taj bi prizor u vama probudio suosjećanje i učinio vas istinski sretnima, sretnijim nego

što bi vas učinila Hilfiger duksa ili Zara hlače.

Ali čini se kao da iz godine u godinu ljudi sve manje i manje mare za druge. Iako smatram da je količina onoga što smo prikupili premala za školu s ovoliko profesora i učenika, neću to nikome uzeti za zlo jer je i ovo što smo uspjeli nagurati u naš posuđeni Caddy za ovu obitelj bilo i više nego dovoljno.

Nikada neću zaboraviti nervozu i osjećaj da sam barem za nešto korisna, da činim nešto dobro za nekoga. Hvala svima koji su pomogli, a posebno zahvaljujemo gospođi Zebić, časnoj sestri Lončar i našem profesoru S. Malbašiću koji je dao sve od sebe kako bi ovo uspjelo.

Sjećanje na Petra Petkovića

Pozdrav našem čuvaru

Nebo je bogatije za jednu zvijezdu

Lucija Ravlić, IV. a

Naš domar Pero iznenada nas je napustio i u svima nama ostavio bolan trag.

Sigurni smo da ste primijetili njegovu Bubbu punu Bubbica koja će, kao simbol njegove prisutnosti, još dugo ostati u našim sjećanjima.

Novinarska skupina će ga, osim po tome, pamtiti i po velikoj brizi jer je svaku zimsku subotu dolazio provjeriti je li nam dovoljno toplo. Uvijek je bio susretljiv, vedar i veseo. Sudjelovao je često u našim aktivnostima, posebno je dobro surađivao

s dramskom skupinom čije su scenografske ideje realizirane upravo zahvaljujući njegovoj susretljivosti i spretnim rukama.

"Gospodin Pero bio je jedan od rijetkih djelatnika koji je u školi bio uvijek kad je bilo potrebno", rekao je ravnatelj, a i sami možemo tome posvjedočiti jer nas je mnogo puta čekao da završimo svoje subotnje aktivnosti. "Cijeli svoj radni vijek u Trećoj proveo je radeći u potpunosti na dobrobiti škole," rekao je ravnatelj Martin Oršolić.

Zamjena učenik – profesor

Ispuni svoj san – postani profesor na jedan dan

Ovo je odličan način da provjerite kakav biste profesor bili

Lucija Gegić

Ovogodišnja zamjena učenika i profesora, peta po redu, uspješno je provedena iako se na početku nije tako činilo. U srijedu, 9. travnja, u našoj zbornici okupila se skupina učenika koja je taj dan trebala ispuniti ne baš tako jednostavnu misiju – biti profesor.

Omastili smo brk

Kako profesorica Marijana Ivica (koju sam mijenjala) nije imala posla oko pripreme sata, višak je vremena

utrošila u izradu iznenađenja. Ispekla je veoma ukusnu čokoladnu tortu kojom nas je počastila. Najzanimljiviji trenuci, kao i uvijek, nisu bili na samom satu jer su se učenici vrlo dobro snašli u svojim ulogama, već u zbornici, u druženju s profesorima.

Nikome nije lako

Na kraju smo zaključili da ni profesorima ni učenicima nije lako. Profesori se trebaju redovito pripremati za nastavu i imati visoku koncentraciju

tijekom cijelog radnog vremena te zainteresirati učenike, a učenici pak imaju sedam različitih predmeta i za svaki moraju biti spremni. Ipak, učenici si ponekad mogu dopustiti da mislimo odlutaju što profesorima baš nije preporučljivo.

Projekt je posebno dobar za učenike koji jednog dana žele i sami biti profesori jer mogu i prije fakulteta steći određeno iskustvo i ispitati jesu li sposobni za ovo zanimanje.

Napredovanja

Profesori – vječni učenici

Lucija Ravlić, IV. a

Fantastična šestorka

Ove se godine kolektiv III. gimnazije može pohvaliti brojnim napredovanjima i položenim stručnim ispitima.

Svoj rad za stepenicu više podigle su profesorice Martina Krajnović, Jadranka Sabolek i Milena Šujan-sky postavši mentorice, a profesorica Zrinka Korbar potvrdila je još jednom svoje mentorstvo. Stručni ispit uspješno su položile mlade profesorice Ankica Radovano-vić i Ana Čačić. Ako je suditi po ovoj godini, naši su profesori bili jednako marljivi kao i učenici. Njihov se trud isplatio i na tome im čestitamo!

Čestitke na napredovanju!

Mlade profesorice na početku karijere

Upoznavanje s profesorom Marinom Pešićem

Novo lice u zbornici

Zaljubljenik u prirodne znanosti

Mia Feratović, II. b

Ove je godine Treća gimnazija u svoj tim primila novog člana, mladog profesora kemije i biologije, Marina Pešića.

Rođeni Slavonac

Naš novi profesor rođen je u Slavonskom Brodu gdje je završio osnovnu i srednju školu (kemijski

smjer). Interes prema prirodnim znanostima, osobito prema kemiji i biologiji, pojavio se upravo u srednjoškolskim danima.

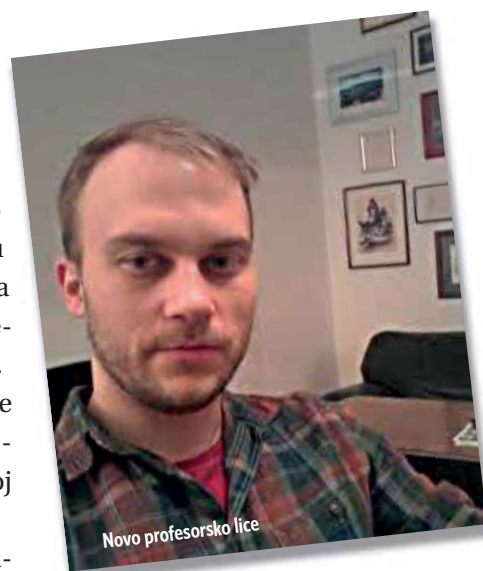
Sljedeći korak u obrazovanju bio je studij kemije i biologije na Odjelu za biologiju Sveučilišta u Osijeku, a tijekom studija proveo je tri mjeseca u Pragu, na razmjeni studenata.

Po završetku studiranja cilj mu je bio zaposliti se u Zagrebu, koji najbolje odgovara njegovoj dinamičnoj osobnosti.

Prije dolaska u III. gimnaziju radio je kao učitelj kemije i biologije u OŠ Rabska, te u jednoj manjoj školi u okolici Slavonskog Broda.

Dojmovi o Trećoj

Za rad u našoj školi ima samo riječi hvale. Posebno mu se sviđa dobro i poticajno okruženje, što kolega, što učenika, što je, kako kaže, izrazito

Novo profesorsko lice

važno za profesionalni razvoj i napredovanje.

O izvanškolskim aktivnostima nismo uspjeli saznati previše, osim da svoje slobodno vrijeme provodi u društvu brojnih prijatelja. Voli putovati, upoznavati nove ljude i mjesta, a bavi se nogometom i trčanjem.

Obnova školske zgrade Sve bliže cilju

Polako, ali sigurno škola postaje sve ljepše mjesto

Nevena Cukrov, III. e

Pri povratku u školske klupe dočekali su nas novouređeni dijelovi škole koji su obnavljani tijekom drugog polugodišta i ljetnih praznika. Potpuno je saniran najveći dio suterena školske zgrade. Zamijenjena je većina kanalizacijskih cijevi i napravljen je novi priključak na gradsku kanalizaciju, zamijenjen je i dobar dio starih olovničkih vodovodnih cijevi, kao i kotlovi u kotlovnici, a prostor kotlovnice potpuno je obnovljen i uređen.

Potpuno je obnovljeno i južno krilo suterena – hol između dviju sportskih dvorana, svlačionice, tuševi, sanitarni čvor, mala sportska dvorana i kabinet TZK-a. Promijenjeni su prozori u svim prostorima suterena južnog dijela zgrade.

Topla voda i bijele ploče

Uklonjeno je osam od petnaest starih bojlera (cilj je ukloniti sve i tako smanjiti potrošnju struje) tako da sada topla voda ide izravno iz kotlovnice do svlačionica i tuševa te najvećim dijelom i u vertikali južnog

dijela zgrade. Rezultiralo je to slavinama u zbornici, učionicama kemije, biologije i fizike kojima napokon teče topla voda.

Kako bi nam rad u školi bio lakši, dobili smo nove zelene i bijele ploče u učionicama na prvom katu zgrade te nekoliko novih projektorata.

Planovi za budućnost

Ovo je bila samo još jedna faza obnove. U tijeku su radovi na zamjeni električnih instalacija u najvećem dijelu zgrade, a promijenit će se i internetski kabeli čime će internet biti brži i bolji.

U planu je i renoviranje skloništa u podrumu škole, a sa streljačkim klubom Končar dogovara se obnova školske streljane. Čeka nas, osim ovoga, i dovršetak renoviranja fasade i stolarije na južnom krilu zgrade, za čime najviše žudimo sjedeći u svečanoj dvorani.

Ukupna je vrijednost radova oko tri milijuna kuna. Polako, ali sigurno približavamo se cilju – potpuno obnovljenoj školskoj zgradi.

Novo ruho svlačionica

Čistoća je pola zdravlja!

Proslava Dana Pešćenice Dobra stara Pešća

Predstavili smo školu u najboljem izdanju

Silvija Dumić, IV. a

Manekeni

Kao i proteklih godina stanovnici zagrebačke Pešćenice u listopadu su proslavili dan svoga kvarta.

U sklopu ovogodišnjih Dana Pešće imali smo prigodu uživati u bogatom sportskom programu i već tradicionalnoj izložbi pasa koja je ove godine imala dvije kategorije. Bira se najpes Pešće do godinu dana i najsimpatičniji odrasli pas.

Uz razigrane četveronožne ljubimce vidjeli smo i izložbu oldtimera koji su dovezli djecu iz dječjeg vrtića Duga. Mališani su nas zabavili pjesmom i plesom u narodnim nošnjama.

Predstavljanje škola

Škole s područja Pešćenice (III. gimnazija, Škola za cestovni promet, Poštanska i telekomunikacijska škola i INOVA), kao i Centar za rehabilitaciju Vinko Bek te Zdravstvena ustanova za njegu i rehabilitaciju Zorica

predstavili su svoje djelovanje na štandovima ispred Klinčeka.

Naša je gimnazija predstavila svoje sportske uspjehe, uspjehe iz ostalih predmeta na državnim natjecanjima proteklih godina kao i školski list Mi mladi. Prolaznici su na štandu mogli vidjeti naše godišnjake i prospekte te zatražiti učenike i profesore dodatne informacije o školi.

Za sve gladne i žedne sugrađane, igrače i predstavnike na štandovima podijeljene su zavidne količine graha i piva.

Poznati gost

U posjet je navratio i gradonačelnik Milan Bandić koji je i ovom prigodom, pred našim ravnateljem i ravnateljicom Osnovne škole, ponovio već dano obećanje o početku gradnje zgrade Osnovne škole Dragutina Kušlana sljedeće godine. Nadamo se da će se to obećanje napokon i ispuniti.

Osmijeh od uha do uha

Dodjela medalja

Cura je pobijedila!

Peharčić najboljima!

Natjecanje nadarenih matematičara

Treća na Marinadi

Dva brata branila boje Kušlanove

Edvard Bedoić, II. f

Udruga Mladi nadareni matematičari Marin Getaldić u suradnji s portalom Školjka organizirala je timsko online natjecanje iz matematike - Marinada.

Natjecanje se održalo u nedjelju 5. listopada, a učenici su mogli sudjelovati u timovima do tri natjecatelja. Tako je i III. gimnazija imala

svoj tim koji su činili braća Dario i Lovro Sindičić. Zauzeli su 28. od ukupno 87 mjesta.

Na natjecanju je bilo različitih zadataka, od triangulacije mnogokuta, limesa niza, teorije brojeva pa sve do kombinatorike. Dečki su uspješno predstavili školu.

Braća Sindičići

Pripreme za državnu maturu

Marljivim radom do uspjeha

Atmosfera je radna, ali opuštena

Darija Đukić, IV. a

Povratkom u školske klupe mišli većine maturanata usmjerene su na lipanj i pisanje ispita državne mature. Kako bismo se što kvalitetnije pripremili za najvažnije ispite u našem životu, i ove godine imamo na raspolaganju besplatne pripreme koje vode naši profesori.

Vremena je sve manje

Iako nam se svima čini da je pred nama još puno vremena do lipnja, varamo se. Sjetite se samo kako je proletjelo dosadašnje školovanje. Vrijeme do mature brzo će proći i upravo zbog toga nismo gubili vrijeme. Marljivo smo se počeli pripremati već u trećem tjednu nastave.

Neki su čak prošle godine počeli s pripremama. Profesorica engleskog jezika omogućila je svima kojima je njemački prvi strani jezik, a namjeravaju pisati engleski na maturi, da uhvate korak s ostalim razredima. Iz prve ruke mogu reći da je profesorica ostvarila cilj i uvelike nam olakšala ovogodišnje učenje.

Matematika je većini najveći problem

Pripreme iz hrvatskog i engleskog jezika te biologije, kemije, psihologije i politike i gospodarstva održavaju se tijekom tjedna. Subotnje jutro rezervirano je za pripremanje maturanata za ispite iz matematike i fizike. Većini

učenika upravo ti predmeti, pogotovo matematika, zadaju najviše muka, stoga ne čudi podatak da je upravo na tim pripremama odaziv najveći.

Atmosfera je radna, ali opuštena. Učenici shvaćaju da nema mjesta panici i da je ona naš najgori neprijatelj. Profesori se zaista trude objasniti nam gradivo i riješiti sve nedoumice. Čak su nam omogućili pripreme tijekom praznika.

Svima nam je jasno da je ovo tek početak i da samostalno moramo odraditi veliki posao. Sve se stigne, samo je važno dobro organizirati vrijeme.

Fakultativna nastava prve pomoći

„194 – upomoć!“

Samo jedan bod dijelio ih je od prvog mjesta i odlaska na državno natjecanje.

Silvija Dumić, IV. a

Fakultativni predmet Prva pomoć jedan je od onih predmeta čije teorijsko znanje često možemo primijeniti u stvarnom životu. Reanimacija, okretanje osobe na bok u nesvjestici, Heimlichov hvat i zaustavljanje krvarenja samo su neke stvari koje su polaznici Prve pomoći naučili protekle školske godine.

Obuka prvog stupnja

Početkom prosinca dvanaest učenika, koji su se pokazali najboljima na eliminacijskom ispitu, zaputilo se na obuku I. stupnja u Novi Vinodolski. U pratnji profesorice Ksenije Bedeković naučili su kako pravilno postupiti u situacijama opasnim po život, kako nazvati hitnu medicinsku pomoć i kako ne paničariti u slučaju nesreće. Pri tome su se i dobro zabavili.

Fantastična šestorka

Nakon tri dana uživanja na moru i povratka u Zagreb došlo je vrijeme za sastavljanje ekipe koja će se natjecati na gradskoj i županijskoj razni natjecanja. Odabir ekipe pokazao se nimalo lakim zadatkom za profesoricu i za učenike tadašnjih trećih razreda koji su tijekom čitave godine bili profesoričina desna ruka. Pomoću ispita koji se sastojao od teorijskog i praktičnog dijela sastavljena je ekipa od šest članova.

Ivana Ćuro, Petra Blažeković, Helena Vranić, Teodora Križanić i Ivan Popović, tadašnji učenici drugih razreda, i Silvija Dumić, učenica trećeg razreda, pokazali su svoje znanje u prvom krugu natjecanja koje se održalo u ožujku. Zauzevši treće mjesto, osigurali su prolaz u drugi krug natjecanja.

Nadomak državnog

Njihov cjelogodišnji trud isplatio se jer su u drugom krugu s osvojenih 107, 47 bodova ponovo zauzeli treće mjesto. Bodove su skupili pisanjem triju ispita iz humanih vrednota (povijesti Crvenog križa), jednog teorijskog ispita prve pomoći i dva praktična radilišta koja su napravljena kao simulacija stvarnih nesreća. Samo jedan bod dijelio ih je od prvog mjesta i odlaska na državno natjecanje.

But first, let me take a selfie!

Treća je treća!

Reanimacija lutke Anice

"O, Romeo, zašto si me ubio Romeo?"

Stand-up komičar

Maškare u Kušlanovoj

Sol i papar za pobjedu

Nadamo se da će ovaj tulum oživjeti tradiciju

Lea Bartulin, III. e

Slušali smo kako je prijašnjih godina školski karneval bio vrlo živ i posjećen. Budući da nam je žao da se dobre tradicije gase, odlučili smo tulumom pod maskama, 28. veljače, obilježiti karnevalsko vrijeme.

Prvi je te večeri nastupio Tin Sedlar, *stand-up* komičar i bivši učenik Treće koji nas je svojim šalama nasmijao do suza. Nakon njega svojim prekrasnim pjevanjem zadivila nas je Andrea Dominković, a ostatak večeri proveli smo družeći se i plešući.

Naravno, izabrane su i najbolje maske. Treće mjesto osvojila je Lucija Sivec u kostimu *flapper* djevojke, plesačice iz 1920-ih godina, dok su drugo mjesto podijelile Patricia Lujčić, Mirna Maros i Sara Zajec dotjerane poput repera.

Prvo mjesto osvojile su bivše kušlanovke, Tea Ostojić i Martina Parnić, svojim kreativnim 'sol i papar' kostimima. Pobjednici su na poklon dobili čokoladu, balon u obliku cvijeta i pohvalnicu, a članovi prosudbenog povjerenstva su za svoj trud dobili zahvalnicu.

Iako smo očekivali veći odaziv, tulum svejedno smatramo velikim uspjehom jer je nakon privremenog zatišja, tradicija oživjela.

List III. gimnazije

Pjevačica

Maskirani kušlanovci

Glazba i film iz perspektive mladih

Generacija slušalica i ilegalnog skidanja filmova

Nismo izbirljivi, ali znamo što volimo

Lucija Ravlić, IV. a

Must-have predmet

Kultura mladih najviše se ogleda preko njihova glazbenog ukusa. Odmah nakon glazbe dolazi sedma umjetnost, film. Ostale grane umjetničkog stvaranja, poput slikarstva, kiparstva ili arhitekture gotovo uopće ne utječu na živote mladih.

Predrasuda je da mladi ne znaju što je dobra glazba i kvalitetan film. Razbijanje te predrasude misija je ovog izdanja lista Mi mladi.

Što slušamo?

Okruženi smo poznatim uradcima čija je kvaliteta predmet rasprave diljem svijeta. Kako dobro i objektivno prosuditi je li neka pjesma kvalitetna? Mogu li sve kvalitetne skladbe ujedno biti i popularne? I obratno, može li se za sve popularne pjesme reći da sadrže određenu kvalitetu?

Klasika i ne-klasika

Klasičnu glazbu od popularne zastavlja pojam široke mase. Naime, zabavna se glazba kao samostalna javila tek početkom dvadesetog stoljeća, a dijelila se na rock, mjuzikl, filmsku glazbu i jazz. Dotada je bilo normalno, dapače, i poželjno slušati Bacha, Mahlera i ostale klasike. Kada se zbila drastična podjela glazbe, ozbiljna je glazba etiketirana kao ona koja je razumljiva malom broju ljudi, za čije je slušanje potrebna koncentracija i koja ima visoku umjetničku vrijednost.

Nasuprot njoj, ostala je zabavna glazba. To je bila svaka glazba koja je razumljiva širokoj masi, za čije slušanje nije potrebna koncentracija i nema veliku umjetničku vrijednost.

Kada tu definiciju primijenimo na današnje doba, vidimo da se pojam zabavne glazbe u posljednjih stotinjak godina nije nimalo promijenio.

Mala tajna velikog zanata

Danas se izvođači natječu tko će napraviti što zabavniju glazbu. Što zabavnija, to će više potencijalnih slušatelja privući. A kako bi bila što zabavnija, mora se moći slušati bez imalo koncentracije. Čovjek bi, a da ne upotrijebi nimalo mozga, trebao

Svaki u svom vremenu, ali imaju duet

razumjeti zabavnu glazbu i, ono najvažnije, trebala bi mu se jako sviđati. Nije li to ono što većina radi? Mami slušatelje lakim tonovima, brzopamtljivim melodijama i tekstovima na razini osnovnoškolskog pjesništva. Neki važni ljudi dali su si za pravo podijeliti glazbu i točno definirati kakva koja mora biti. Je li na nama da slijepo slijedimo ili ipak treba u sve uplesti bar malo umjetničke vrijednosti?

Odstupanje od pravila

Ima i onih koji su se odvažili kreirati vlastitim stopama i stvarati ozbiljno-zabavnu glazbu s tekstovima za čije razumijevanje treba uključiti

mozak i melodijama koje ne može odsvirati svaki glazbenik sa završenim trodnevnom tečajem sviranja. Oni su ostali zapamćeni u povijesti glazbe i njihovih se hitova uvijek rado prisjećamo.

Evergrin?

Teško je prosuditi koja je pjesma prolazni, a koja trajni hit. Velika je razlika između pjesama *Viva Las Vegas* Elvisa Presleya, *Billy Jean* Michaela Jacksona i *Single Ladies* Beyonce. Za sve tri možemo reći da su hitovi, ali svaka u svom vremenu. Pitanje je hoće li hitovi našeg doba biti upravo one pjesme za čije je shvaćanje potrebno minimalno naprezanje moždanih vijuga i čija popularnost ovisi o broju polugolih ljudi u video spotu.

Lijepa Naša

Ni Hrvatska nije pošteđena neukusnih spotova, lakih nota s primjesama istočnjačkih melosa i banalnih tekstova. Upravo su ti istočnjački melosi čest predmet rasprave. Nemoguće je bilo ne primijetiti trend objavljivanja pjesama koje neodoljivo podsjećaju na one naših istočnih susjeda. Ne daj Bože nikome da spomene kako jedna hrvatska pjesma zvuči kao folk. Ne znam je li onima koji pjevaju soft folk bio cilj pokazati kako im takva glazba ne smeta i da ju mogu savršeno ukomponirati u nekakav hrvatski pop ili pak pokušavaju kreirati novi hrvatski izričaj koji je temelje pronašao na istočnim granicama.

Imamo stav!

Mladima popularna glazba ne smeta. Bilo kako bilo, vole popularno, lako pamtljivo, plesno, zabavno. S druge strane, kritički gledaju na golotinju i neukus. Znaju za ono što je kvalitetno, slušaju dobre pjesme, prate cijenjene autore. S njima se može razgovarati o Stonesima, U2-u i Green Dayu, ali i Justinu Timberlakeu, Rihanni i Jeleni Rozgi.

Nisu zaglibili u ponoru loše svjetske glazbe i istočnjačkog folka. Slušaju sve i svašta i upravo to ćemo vam pokazati u ovom broju lista.

A film?

Svi istinski ljubitelji filma moraju biti sretni što žive upravo danas. Svjedoci su revolucionarnih promjena u snimanju i, sukladno tome, gledanju filmova. O novotarijama na polju filmske industrije bit će riječi kasnije.

Ljubav se rađa iz dosade

Gledanje filmova jedna je od češćih aktivnosti mladih. Najčešće ih gledaju kad im je dosadno i nemaju pametnijeg posla. Dobro za filmove jest to što je mladima često dosadno, a poslove koje smatraju pametnima moguće je nabrojiti na prste jedne ruke. Tako zapravo počinje većina priča o mladim filmoljupcima.

Kružni tok

Prve su na redu sve moderne kvalitetne komedije. Nakon što devedeset posto takvih filmova bude odgledano, prestane izbirljivost i počinje gledanje šunda.

Kad prijatelju priznaš ovisnost o filmovima, on ti u tajnosti preporuča odličan triler. Na prvu si pomalo sumnjičav, ali iz dosade već navečer pribjegneš gledanju preporučenog filma. Šok! Film se pokazao odličnim. Dok ti srce još ubrzano kuca zbog napetog završetka, kopaš po internetu i tražiš novi film sličan prethodnom.

Svaki dan novi film, svaki tjedan novi žanr. Nakon četiri mjeseca može se reći da si pogledao sve što valja, a napravljeno je u stoljeću u kojem živiš. Tada se javlja pitanje...

Ustrajati ili odustati?

Može se reći da su mladi sumnjičavi po pitanju kvalitete starijih filmova. Pritom je naglasak na zaista starim filmovima, ne onima iz devedesetih. Tehnike koje su tada korištene (odnosno nisu), smiješne frizure i odjeća likova, radnja koja je za današnje poimanje dosadnjava, sve to ide u prilog opciji odustati.

Online = free

ti. No, ipak najhrabriji (mladi su hrabri!) ustraju.

Problem kod filmova starijeg doba jest to da ih se teško može naći na internetu. To bitno utječe na gledanost jer nove generacije ne znaju za videoteke. Videoteka (ili bolje reći DVD-teka) mjesto je koje su nekada davno posjećivali s roditeljima, danas gotovo zaboravljeno. Nažalost, videoteke propadaju jer se filmovi brže, lakše i jeftinije mogu preuzeti s Interneta. Činjenicu da je to ilegalna aktivnost u ovom ću tekstu zanemariti.

Ustrajni marljivo pretražuju internet kako bi pronašli film koji je njihovim djedovima i bakama bio

3, 2, 1 snimaj!

odličan. Oni još ustrajni marljivo pretražuju grad s ciljem pronalaska preživjele videoteke. Oba puta na kraju vode istom, počinje gledanje starih filmova.

Film kao prozor u svijet

Pomoću filmova uče se neke stvari kojih nema u udžbenicima. Vidi se preslika vremena u kojem su snimani, uočava se razlika između života nekad i sad, problemi s kojima su se ljudi nekada susretali. Film je instalacija koja zauvijek zaustavlja jedno vrijeme i omogućuje da ono bude

prikazano svim budućim naraštajima. Gledanje filma jednako je čitanju knjige, knjige života.

Svi su na neki način dobri

Teško je amaterima suditi o kvaliteti filma. Svaki je na svoj način dobar i gotovo da nema onog koji se ne bi svidio barem jednom od petorice gledatelja. Jedan film, jedna priča, jedno vrijeme. Čak i oni morbidni poput *Movie 43* prikazuju određenu sferu života. To što je nešto nemoralno i odvratno, ne znači da ne postoji.

Filmovi uglavnom služe razbijanju dosade i baš zato su toliko sveprisutni. Mladi gledaju sve, od SF-a, komedija, drama, hororaca do starih klasika (crno-bijelih i nijemih filmova). Za razliku od glazbe, na ovom polju nisu toliko kritični. Sedmu je umjetnost nemoguće ograničiti i kazati da je nešto pretjerano i neukusno. U svijetu filma sve je dopušteno.

Sve to se može svesti u jednu rečenicu: Neki ih obožavaju, neki ih vole, ali baš svi ih gledaju.

Kada, ako ne sada

Generacija smo koja bez slušalice ne ide ni do dućana. Tuga, čemer i jad zavlada ako vidimo da su zapetljane ili, ne daj Bože, potrgane.

Glazbu slušamo doma, u autu, u tramvaju, u klubovima... Susrećemo se s raznim žanrovima i slušamo sve što nam se ponudi. Slušamo sve, volimo pojedine. Neki vole staro, neki novo, klasično ili zabavno, popularno ili nepopularno, ali jedno je sigurno - svi znamo za dobro, cijenimo ono što je širom svijeta priznato kao najkvalitetnije. Isto tako, generacija smo koja troši gigabajte i gigabajte na skidanje filmova. Nismo previše izbirljivi, gledamo ono što nam se čini zanimljivim i ono što nam drugi preporuča.

Putovanjem nepreglednim prostranstvima filma, susreli smo se i s evergreen filmovima koje svaki filmofil koji drži do svog ugleda mora pogledati. Pogledali smo i njih. Mladi smo, imamo vremena napretek pa ako nećemo gledati i slušati svašta sada, kada ćemo?!

Gdje prestaje govor, počinje glazba

Glazba uz koju se mijenjao svijet

Glazba stvarana šezdesetih, sedamdesetih i osamdesetih godina sluša se još i danas

Silvija Dumić, IV. a

Da glazba daje dušu svemiru, kri-la umu, let mašti i život svemu što postoji, rekao je Platon prije više od 2000 godina. U proteklih pedeset godina svijet je doživio mnoge promjene, dobre i loše, a sva važna događanja pratila je i komentirala glazba.

Šezdesete godine smatraju se počecima takozvane popularne glazbe. Tada je na scenu stupio rock 'n' roll u svim mogućim varijacijama. Od pop-rocka, preko psihodeličnog rocka, beata do folk-rocka, taj glazbeni pravac širio se svim kontinentima.

Veliku ulogu u tom valu imali su pjevači koji su izvodili svoje autorske pjesme. Jedan od sigurno najpoznatijih bio je Bob Dylan, a njega su u stopu slijedili John Lennon i sir Paul McCartney, članovi popularnog rock-sastava The Beatles.

Beatlemanija i mir u svijetu

Beatlesi su bili (i ostali) jedan od najvećih uzora tadašnjim i današnjim izvođačima. Hitovima poput *Let it Be*, *Yesterday*, *Give Peace A Chance*, *Yellow Submarine* i ostalima pokrenuli su takozvanu beatlemaniju, kako u svijetu, tako i u tadašnjoj Jugoslaviji.

Po uzoru na njih počeli su stvarati, i danas popularni, Indexi. Crveni korlji, Siluete, Bijele strijele i neki drugi sastavi ugledali su se na bendove poput Rolling Stonesa ili Animalsa.

Bob Dylan bio je jedan od sudionika velikog Marša na Washington na kojem je pjevao nakon poznatog govora *I have a dream*, Martina Luthera Kinga. John Lennon pjesmom *Imagine* iznio je svoje uvjerenje da smo svi jedna zemlja, jedan svijet i jedno čovječanstvo, kako i sama pjesma

K'o muhe bez glave preko ceste

Vodite ljubav, rat je preskup.

Žena prodorna glasa (i stasa)

govori: "Imagine all the people living life in peace." Njih dvojica pokazuju za što su se pjevači toga doba zalagali. Za mir i jednakost svih naroda, rasa i spolova. Da svijet ne bi postao mračno mjesto, trebalo je na neki način uvesti malo svjetla. Ima li boljeg načina za to nego glazbom?

Vodite ljubav, a ne rat

U tom razdoblju počela je intenzivna podjela na zapadni i istočni svijet, Vijetnamski rat bio je prekretnica za poticanje jačanja građanske svijesti i počelo je rasti suprotstavljanje klasičnom američkom načinu života.

Iz svih negativnih stvari pozitivu su pokušali izvući takozvani hipiji. Njihov pokret javlja se 1966. godine na obalama San Francisca i vrlo brzo širi se na ostatak Amerike i Europu.

Glavna misao vodilja hipija bila je: vodite ljubav, a ne rat. Zalagali su se za religijske, seksualne i kulturne reforme, slobodu odijevanja, tražili su veća prava za žene, djecu i životinje i još mnoge druge stvari. Jedan od ciljeva bio im je i legalizacija lakih droga (i ponekih teških).

Pušili su ogromne količine konoplje pomoću koje su zamišljali svijet kakav su željeli - cvjetni, nasmiješen i bez imalo mržnje.

Koliko god podržavam hipijevski pokret, i oni su jedan od razloga zbog kojeg izrazito žalim što nisam rođena u tim godinama, da su im se sve željene reforme ostvarile, svijetom bi vjerojatno vladalo krdo napuštenih slonova prekrivenih cvijećem koji bi bili okruženi golim ženama i muškarcima. Tko zna, možda bismo tako i živjeli u miru...

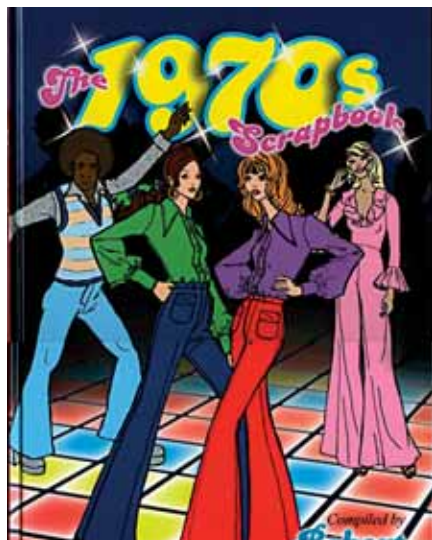
Kralj rock 'n' rolla, zulufa i novih plesnih pokreta

Tih je godina punim sjajem zasjaio i kralj rocka Elvis Presley. Iako je njegova karijera započela u pedesetim godinama, vrhunac je postigao šezdesetih kada se počeo baviti i glumom.

Uloga u filmu *Voli me nježno* i naslovna pjesma donijeli su mu svjetsku slavu, ali poput većine tadašnjih zvijezda i on se uništavao drogama. Doživljava srčani udar 1977. godine, ali ne mijenja način života tako da iste godine pada u komu i umire. Na glup način svijet ostaje bez neokrunjenog kralja, bez zvijezde čiji stihovi žive i danas.

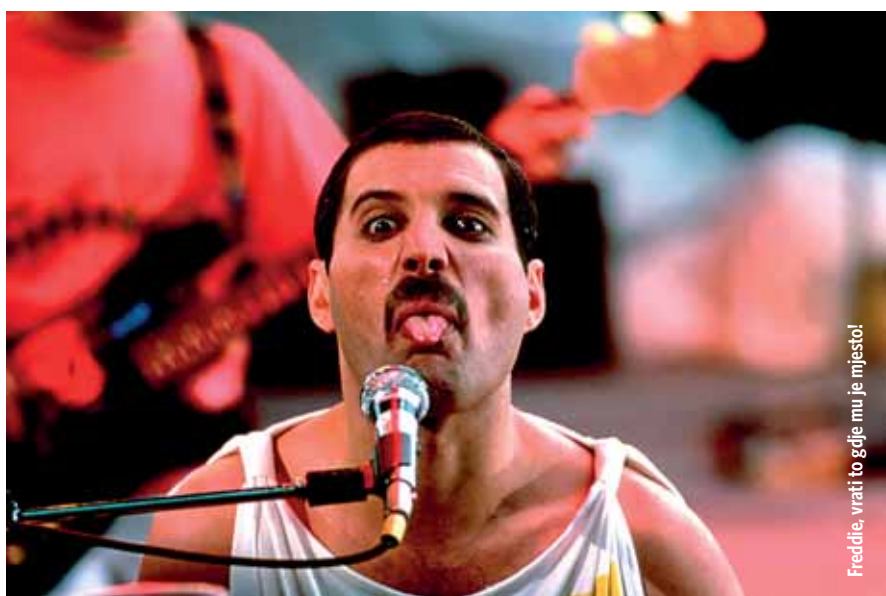
Tri dana raja i dobre glazbe

Nikako se ne može zaobići 1969. godina i najpoznatiji svjetski glazbeni festival - *Woodstock*. Trajao je tri dana i okupio oko 500 tisuća ljudi, a dvostruko toliko ostalo je izvan samog mjesta događanja. Tri

"The party don't start 'till I walk in."

dana "seksa, droge i rock 'n' rolla" bio je raj za dušu i tijelo bilo kojeg hipija. Janis Joplin, Jimi Hendrix, nedavno preminuli Joe Cocker, The Who, Bob Marley i mnogi drugi neumorno su svirali i prenosili nadasve dobru i pozitivnu glazbu i energiju masi ljudi. Mislim da bi svijetu dobro došao jedan *Woodstock* i danas, da malo zaboravimo na sve što se događa oko nas i na trenutak uživamo u onome što je davno postala kvalitetna glazba.

Freddie, vrati to gdje mu je mjesto!

Lude sedamdesete

„You are my dancing queen...“ riječi su jedne od najpopularnijih grupa sedamdesetih godina. Nadam se da pogađate kako je u pitanju ABBA. Plesne kraljice, kraljevi, trapez hlače, otkačene frizure i špičoke obilježile su razdoblje ludih sedamdesetih.

Beatlesi su i tada nastavili svoje djelovanje, Elvis Presley još uvijek je živio i svojim zulufima zaludivao klinke, a The Jacksonsi na scenu dovode budućeg novog kralja popa, Michaela Jacksona. Uz najpoznatije glazbene žanrove tih godina, pop i disco, razvijali su se i country, novi val rocka, R&B i ostali. Svijet je počeo biti nostalgičan za razdobljem pedesetih godina i snimljene su neke pjesme u rockabilly stilu, a i film *Grease* s Johnom Travoltom u glavnoj ulozi.

Ponavljjanje rockabilly stila započelo je novu tradiciju koja je i danas veoma prisutna. Vraćanje u modu stvari iz prošlosti. Lako je moguće da ubrzo vidimo frajere u trapezicama, špičokama i bijelim košuljama. Moj tata je rekao: „U tim danima nisi bio cool ako nisi imao crne špičoke, bijelu naboranu košulju i trapezice. Jako široke trapezice.“ Danas to više nije cool. Bar za sad.

Nastali su evergrini...

Najveća pop zvijezda tih godina bio je sir Elton John koji je svojim baladama slamao ženska srca. Kada čujete pjesmu *Can You Feel The Love Tonight*, možete li se ne sjetiti filma

Kralj lavova? Kada čujete *Tears In Heaven*, ne dođe li vam da zaplačete, ako znate da je pjesmu posvetio svom poginulom sinu? I same riječi pjesama *Your Song* ili *You Look Wonderful Tonight*, kao i mnogih drugih pogađale su i pogađaju u srce još i danas. Takve se pjesme s razlogom nazivaju evergrinima.

Mamma Mia!

Ne možemo zaobići u tom vremenu ni pobjednike Eurovizije 1974. godine, na temelju čijih su pjesama snimljeni filmovi i mjuzikli, a uopće ne dolaze s engeskog govornog područja. Upravo to čini kvartet ABBA toliko posebnim. Šveđani, čije melodije pjesama poput *Mamma Mia*, *Dancing Queen*, *Take A Chance On Me* i ostalih lako uđu u uho i dugo ostaju u glavi, dokazali su koliko vrijede. Film *Mamma Mia*, snimljen 2008. godine doživio je ogroman uspjeh i oživio ABBU i njihove hitove.

Svoju karijeru u sedamdesetima započeli su Queensi i legendarni Freddie Mercury, ali najviša stepenica njihovog umjetničkog djelovanja bila je u sljedećem desetljeću.

Jer osamdesete su bile godine...

Uz raširenu disco glazbu u osamdesetima je došlo do pojave euro-disca, trash i heavy-metal počeli su dolaziti do izražaja, kao i pop-dance glazba.

Rock glazba nastavila je svoj uspon. Već spomenuti Queensi izdaju dva studijska albuma i njihove pjesme *We Will Rock You* i *We Are The Champions* postaju stadionske himne i himne sportskih događaja. Besmisleno je nabrajati sve njihove uspjehe, hitove i koncerte jer ih je bilo nebrojeno mnogo. Nažalost, raskalašen život odveo je Freddieja Mercuryja u smrt. Saznao je da je pozitivan na HIV i jedna od posljednjih želja bila mu je okupljanje benda i snimanje albuma *Innuendo* u kojem progovara o svojoj bolesti.

Neki novi klinci

Na scenu uz novog kralja popa Michaela Jacksona dolazi i kraljica, Madonna. Janet Jackson, Whitney Houston, Metallica, Bruce Springsteen, U2 i Iron Maiden također nalaze svoja mjesta na vrhovima ljestvica najpopularnijih. Michael Jackson bio je prvi Afroamerikanac koji je stekao slavu na MTV-u. Uveo je novi plesni pokret *moonwalk* koji su svi bar jednom pokušali „skinuti“. Dva puta je uvršten u Rock 'n' roll kuću slavnih, dobitnik je 13 Grammija i vlasnik nekoliko Guinnessovih rekorda. Sasvim solidno za jedan prosječan pjevački život. Michael Jackson ostat će zapamćen kao ikona pop kulture i genij glazbe 20. stoljeća. Uz bok Michaelu Jacksonu stajala je Madonna koju su često uspoređivali s Marilyn Monroe na temelju fizičkog izgleda. Probila se na glazbenu scenu brojnim pjesmama, poput *Like A Virgin*, *I'm Not A Girl*, *La Isla Bonita* i *Papa Don't Preach*. Svojim vokalnim sposobnostima pokazala je zašto je bila najuspješnija pjevačica desetljeća. Uz Madonnu stoji Whitney Houston, žena vokalnih sposobnosti koje se ne nalaze često. Njezin singl *I Will Always Love You* jedan je od najprodavanijih u povijesti glazbene industrije i gotovo svakoj osobi zatreperit će srce kada počnu svirati tek prvi taktovi te pjesme. I pjesma u filmu *Tjelohranitelj* donijela joj je

Ruže, pištolji i frajeri još bolji!

veliki uspjeh i nagradu Grammy. Dokazano je da slava loše djeluje na ljude, i ona je pronađena mrtva u svojoj hotelskoj sobi 2012. godine.

Ima nešto od srca do srca...

Metalci i hardrockeri u kožnim jaknama, na motorima i s dugim kosama pronašli su svoj put do srca publike. Guns 'n' Roses, Metallica, U2, Iron Maiden i još mnogo bendova grmjelo je po cijelom svijetu i najavljivalo novo doba promjena. Drugačiji od ostalih ponosno su furali svoj stil odijevanja i glazbe. Iako su i metalci poznati po konzumiranju droga, svi od navedenih bendova još i danas nastupaju. Neki u malo promijenjenim sastavima, ali u suštini, još su oni stari. *Sweet Child O' Mine*, *Paradise City*, *Nothing Else Matters*, *Whiskey In The Jar*, *Beautiful Day*,

With Or Without You i slične pjesme obožavateljima tih bendova uvijek će probuditi lijepe uspomene.

Nove-stare stvari

Glazba stvarana u razdoblju od početka šezdesetih do kraja osamdesetih godina sluša se još i danas. Ponekad i iz slušalica nas mladih možete čuti pjesmu Guns-a, Michaela Jacksona ili možda nekog starijeg pjevača, poput Boba Dylana. Kako god bilo, glazba tadašnjeg vremena pronalazi svoj put do srca današnjih slušatelja. Tko zna, možda ćemo opet početi hodati u trapezicama, sa zulufigama, furajući se na Elvise, možda će netko *moonwalkati* po školi ili hodati gol sa cvijećem oko vrata poput hipija... Što će se dogoditi sa stilovima i glazbom, pokazat će vrijeme, a do tada samo možemo uživati u baštini ovih glazbenih genija.

Ne gleda se film zbog, radije kada Marlon Brando ima glavnu ulogu.

Gledalo se, gleda se, gledat će se

Klasik, moglo bi se reći!

Vrlo je teško reći što klasik čini klasikom, ali prepoznajemo ga kad ga vidimo

Lea Bartulin, III. e

Klasici su umjetnička djela univerzalno prepoznata i vrednovana zbog svoje kvalitete. Oni su, zapravo, toliko izvrsni da zadržavaju svoju vrijednost čak i u novoj eri filmova.

Neki to vole vruće, a neki ne

Riječ klasik vrlo je komplicirana. Iako se na prvi pogled čini jednostavnom (što bi moglo biti teško razumljivo kod takve male, dvosložne riječi?), kad se zastane malo i razmisli, javi se neizbježno pitanje tko određuje što je klasik i po kojim sve kriterijima. Filmskih klasika, naravno, ima mnogo i skoro svi smo za njih čuli – od *Povratka u budućnost* do *Prozora u dvorište*. Ali kako smo se odlučili da će baš to biti klasici? Što je bilo tako posebno kod tih filmova da ih je bilo potrebno zapamtiti čak pedeset godina poslije njihova izlaska?

Iako su ukusi različiti, a o njima se ne raspravlja, postoji nešto što svaki klasik ima. Uzmimo, na primjer, planetarno popularan film *Neki to vole vruće* – u tom će se filmu naći ponešto za svakoga.

Prekrasna glumica u glavnoj ulozi? Tu je. Faktor komedije za sve šaljivdžije u publici? Naravno. Mali tračak mafijaškog elementa za ljubitelje akcija? Sjedi pred TV, ima i toga. Neki ljudi svejedno ne smatraju takve filmove klasicima. Možda je to do osobnog mišljenja – koga ja varavam, zasigurno je do osobnog

mišljenja – ali klasici variraju. Zato postoje...

Definitivni klasici

Klasike volim podijeliti na dvije vrste – definitivni klasici i možda klasici. Kao što sama riječ ukazuje, definitivni klasici su oni koje apsolutno svatko smatra klasikom.

Eh, Marlon moj, i ja imam taj problem...

"Dopusti da ti pokažem Vrućinu, vjeruj mi, klasik je."

Zaustavi osobu na ulici, pitaj ju za *Doručak kod Tiffanyja* i sigurno ćeš dobiti odobravajuće kimanje. Je li ta osoba zapravo pogledala *Doručak kod Tiffanyja*? Možda je, možda nije. Ali zasigurno zna da je taj film klasik. Na idućem obiteljskom ručku spomeni *Tramvaj zvan čežnja*. Mlađa sestra će ti vjerojatno odgovoriti da tramvaja u Zagrebu ima samo do broja 17 i da se ni jedan ne zove čežnja, ali roditelji će se osmijehnuti vedro. Otac će ti reći da je to dobar film. Klasik, moglo bi se reći!

Možda klasici

Za razliku od definitivnih klasika, postoje možda klasici. Kada sjedneš pred TV jedne hladne zimske večeri s bratićem filmofilom, on će te pitati što želiš gledati. Nikako mu nemoj reći da ne znaš, da ti je svejedno, neka on odabere, široko mu polje. To je velika pogreška jer će on nakon malo petljanja s raznim USB-ovima i CD-ima prepunim ilegalno skinutih filmova tebi pokazati *Vrućinu*. „Ček', ček', zaustavi vlak. Kaj nije to onaj u kojem glumi Sandra Bullock?“ Ne, nije. Nemoj to reći. Ovo je *Vrućina*, film u kojem glavnu ulogu glumi nimalo ženstven Robert de Niro. Rođak će te školovati, samo ti sjedni. Ovo je 'klasik'.

Možda klasik je onaj film koji si jednom pogledao u kinu i bio ti je sasvim u redu. Tvoj prijatelj koji je stvarno previše uzbuđen oko ovakvih stvari tvrdi suprotno. Ovaj film je bio kinematografsko postignuće redatelja A. B. iz države C, tamo preko planine D kada zakreneš u dolinu E. Ovaj film je bio nešto najbolje što se dogodilo čovječanstvu od otkrića kotača! Kakav Kafka, ovaj film bi trebao biti obavezan u svim školama. „E, ovaj film je baš bio klasik,“ reći će ti već spomenuti uzbuđeni prijatelj, a ti ćeš samo slegnuti ramenima. „Aaa... Pa, eto, možda.“

A kako dalje?

Mislite li da je Merlinka znala kako će njen film postati klasik dok je pokušavala spustiti svoju bijelu haljinu pod valom propuha iz podzemne že-

"Dobre vijesti, Doc! Bio sam u 2015.-oj i naš film je još uvijek hit!"

ljeznice? Je li Marlon Brando dozivao Stellino ime svjestan da će, čak i nakon njegove smrti, ta scena biti jedna od poznatijih? Vjerojatno nije. Klasicima često treba dosta vremena da

budu prepoznati, postoji dobar razlog zašto se slikari proslave svojim djelima tek nakon što umru. Tko zna, možda će jedan od filmova koji se upravo vrte u kinu za nekoliko desetljeća biti definitivni klasik. Ako za dvadeset, pedeset, sto godina zaustaviš nekoga na ulici i pitaš ih za *Nestalu*, oni će vedro potvrditi kako je to jedan od najboljih filmova svih vremena.

Zauvijek klasici?

Odumiru li klasici? Možda. Filmska umjetnost nije prisutna dovoljno dugo kako bismo mogli o tome suditi, ali je vrlo vjerojatno kako će dobri filmovi iz prošlosti biti zamijenjeni. Vrijednosti filmova mijenjaju se iz dana u dan. Prije osamdeset godina htio si gledati glumicu lijepa lica, a danas zahtijevaš da je Rosamund Pike polugola na tvom ekranu. Bonus je ako je prekrivena krvlju, jer su horor filmovi popularni.

Ono što mi smatramo klasicima vjerojatno će biti zaboravljeno za pola stoljeća, zamijenjeno filmovima jednake kvalitete, ali novijeg kova. To nije loša stvar, zato što nas evolucija pokreće i sve to. Doduše, lijepo je znati da će netko uvijek zastati na trenutak i osvrnuti se kada na internetu vidi poster filma *Divan život*, zato što je to dobar film. Klasik, moglo bi se reći!

Današnje generacije imaju mnogo više mogućnosti nego prethodne. Naime, svega nekoliko klikova mišem može voditi do ostvarenja snova. U svijetu u kojem je sve, uz brze megabajte, mnogo jednostavnije, brže i dostupnije, tradicionalni se putevi napuštaju i zaboravljaju. To se odnosi i na filmsku i glazbenu industriju koje posljednjih godina doživljavaju mnoge promjene.

Internet kao odskočna daska

Danas stvarno tek nekoliko klikova može potpuno anonimnu osobu učiniti iznimno popularnom. Mnogi su glazbenici ovu promjenu odlučili iskoristiti pa se tradicionalno nošenje snimaka producentima zamijenilo *YouTubeom*. Sjetimo se početaka Justina Biebera ili Adele (u čijem je slučaju odskočna daska bio MySpace).

Bez obzira na kojoj su društvenoj mreži počeli, priče su vrlo slične. Nakon što su uploadali svoj video, otkrili su ih uspješni producenti, a sada ih sluša cijeli svijet. Dobar su primjer i naši violončelisti 2Cellos koji su od objavljivanja svoje obrade *Smooth Criminala* do danas na svjetskoj turneji.

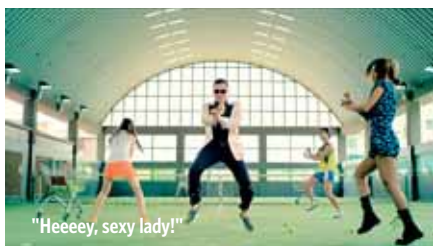
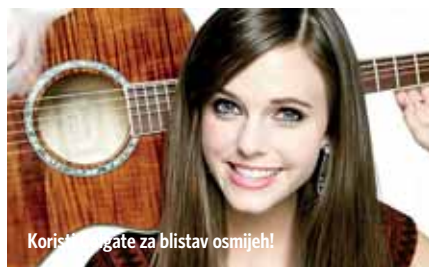
Popularni Koreanac Psy i njegov još popularniji *Gangnam Style* također su vrlo dobar primjer. Više stvarno nije važno gdje si i tko si, za uspjeh su ti potrebni talent i kakav pristup internetu.

Glasovi YouTubea

Svi spomenuti iskoristili su *YouTubea* kao odskočnu dasku, no postoje i oni koji su vjerni ovoj stranici bez obzira na uspjeh. *YouTube* je pun odličnih glazbenika koji objavljuju svoje

autorske pjesme i izdaju albume bez pomoći producenata.

Glasove Chestera Seea, Alexa Gota, Tylera Warda, Tiffany Alvord svakodnevno čuje nekoliko tisuća

pretplatnika širom svijeta koji s nestrpljenjem iščekuju svaku novu pjesmu ili obradu nekog hita. Iako među njima nema zvučnih imena za koji je čuo cijeli svijet, sami kažu da su im od takve popularnosti važniji njihovi vjerni pretplatnici.

Bez Hollywooda

Osim pjevača i mnogi glumci, redatelji i producenti se sve više odlučuju za netradicionalni put do uspjeha. Zahvaljujući tome, na *YouTubeu*

svako malo osvane novi kratki film. Bez tisuću efekata, ogromnog budžeta i velikih holivudskih imena, *youtuberi*, uz pomoć svojih kolega, potpisuju filmske uratke kojih se ne bi posramili ni mnogo stariji i iskusniji kolege u tradicionalnim vodama. Kvalitetu filmova, donekle, pokazuje i broj pregleda. Neki od uspješnijih kanala čiji su vlasnici redoviti gosti mnogobrojnih filmskih festivala jesu: Charlieissockoollike, Sawyer Hartman, The Brothers Riedell, Jack & Dean.

Talent i *subscriberi*

Ipak, neke od velikih zvijezda *YouTubea* okreću se i nešto tradicionalnijim putevima tako da su mnogi surađivali s televizijskim kućama. Shane Dawson, jedan od najpopularnijih *youtubera*, redatelj je i producent filma *Not Cool*, koji se prikazivao u kinodvoranama diljem Amerike.

Kao primjer uspješne kombinacije filma i glazbe mora se spomenuti kanal MysteryGuitarMan koji potpisuje spot za Avicii-jevu pjesmu *You Make Me*.

Ovakav uspjeh ipak ne bi bio moguć bez potpore njihovih fanova što se lako može zaključiti iz primjera Troyea Sivana koji je 2014. izdao svoj prvi album. Upravo je nešto više od tri tisuće njegovih *subscribera* omogućilo da se album *Trxye* već u prvom tjednu prodaje nađe među prvih deset na *Billboardovoj* listi najtraženijih.

Internet je sve

Prodaja albuma pada, a glazbenici se žale da imaju sve manje prigoda za sviranje uživo. Mnogi glumci dobivaju uloge bez brojnih audicija, a za snimanje kvalitetnog filma koji će se gledati širom svijeta više ne morate biti stanovnik Hollywooda.

Čini se da bez pristupa internetu uspjeh nije moguć. S obzirom na to kako danas stvari stoje, moglo bi se dogoditi da za koju godinu umjetnici koji se odluče za novi put do ostvarenja snova postanu uspješniji nego tradicionalne zvijezde. U svakom slučaju, bit će zanimljivo promatrati promjene koje će se narednih godina odvijati na ovom području.

Smjena generacija

Staro za novo

Angelina Jolie i Brad Pitt kao da su u penziji, a mijenjaju ih Jennifer Lawrence i Dylan O'Brien

Domagoj Filipović, II. b

Jennifer Lawrence u kostimu za Igre gladi

Svemu se može pobjeći, ali ne i vremenu. Ni najbogatiji čovjek nema lijek za starenje. Kada postanu pre-stari, glumci koji odlaze bit će zami-jenjeni novim i mlađim glumcima. Stariji će biti upamćeni kao legende, a mlađi se tek moraju dokazati pred zahtjevnim obožavateljima sedme umjetnosti.

Odlazak starih legendi

Nerealno bi bilo očekivati da će se, sada već starije glumačke legende, zauvijek zadržati na sceni. Kako vrijeme prolazi, sve više i više njih će odlaziti u druge vode. Neki će postati veliki humanitarci (kao na primjer Angelina Jolie i njezin muž Brad Pitt koje rijetko možemo vidjeti u nekom novom filmu), dok će neke njihova vlastita pohlepa „pojesti“, kao Macaulaya Culkina koji, iako je prilično mlad, ne snima nove filmove jer je jednostavno propao.

Dolazak mladih glumačkih nada

Izmjena je u glumačkom svijetu neizbježna. Ljudi stare i to je činjenica s kojom se moramo pomiriti. Trenutačno smo svjedoci jednog velikog vala izmjene glumačkih generacija – mladi glumci zauzet će prostor koji je

ostao nakon odlaska starijih. Ciljaju-ći visoko u samom početku, mladi se proslave ulogama u novim filmovima s jakom marketinškom kampanjom.

Primjer je Jennifer Lawrence koja je, unatoč tome što je i prije popu-larnih *Igara gladi* imala ozbiljne uloge, tek s ulogom u ovom filmu dobi-la svojih pet minuta. Isto vrijedi i za Shailene Woodley, zvijezdu filma *Različitosti* i *Krize su zvijezde*, ili za Taylor

Lautner za kojim su poludjele djevoj-ke po cijelom svijetu. Još novija zvi-jezda je Dylan O'Brien, poznat kao Thomas iz filma *The Maze Runner* u kojem su glavni glumci pretežito ti-nejdžeri, čak i djeca.

Većina mladih glumaca nije uop-će loša. Daju sve od sebe da uspiju u onome što rade i to se vidi. Mož-da je zaista vrijeme da se oprostimo od starih legendi.

Macaulay Culkin, koji danas izgleda prestrašno za ovaj časopis

Tko je na vrhu?

Glazbena utakmica

Mladi Britanci osvajaju Ameriku

Mia Feratović, II. b

Godine 1960. britanski su rock izvođači pokorili svjetsko tlo. Takozvanu britansku invaziju izvršila je grupa The Beatles. Svjetsku mladež zahvatila je beatlemanija. Njihova glazba bila je odraz mladih i njihove kulture te je zbog toga doživjela uspjeh.

Kasnih sedamdesetih i osamdesetih drugi britanski val poharao je svjetsku glazbenu scenu uz grupe The Queen, The Clash, The Police, Dire Straits, Duran Duran, Wham!, Depeche Mode, The Cure i mnoge druge koje su dominirale američkim top-ljestvicama.

Nove zvijezde

Nakon dvadeset godina odsutnosti napokon se na američkim top-ljestvicama pojavljuju britanski izvođači koji prolaze bolje nego njihove američke kolege.

Adele je svojim ljubavnim baladama pridobila većinu mladih koji su se odmah poistovjetili s njom. Nije ni čudo da su je nazivali nasljednicom Amy Winehouse, Britanke koju su Amerikanci prisvojili. Dok Adele otkriva svoju najranjiviju stranu laganim tonovima, Amy Winehouse je bila njezina suprotnost, barem što se žanra tiče.

Odlični vokali

Od muških autora danas se posebno ističe Sam Smith koji stvara u žanru popa i R&B-a iako je studirao pod utjecajem jaza. Svojim ugodnim glasom i lagano pamtljivom melodijom osvaja srca slušatelja. Jedan je od moderniziranih engleskih džentlmena što se tiče stila, u javnosti se obavezno pojavljuje u sakou, s prslukom i nekim kariranim detaljem. Kao uzore spominje upravo Adele i Amy. Iako, glasovno, nisu u istom rang, vrh scene zauzeli su George Ezra i Ed Sheeran svojim pitkim ritmovima. Glasovno sličan Elvisu, George Ezra približio je mladima žanr rocka s prizvukom bluesa i folka. Njegov glas uspoređuje se s glasovima tamnopusitih pjevača jaza i bluesa.

Dobitnik mnogih nagrada, Ed Sheeran, ušao je u srca mladih šarmirajući nježnim glasom te se danas ubraja u najpoznatije britanske pjevače.

I pobjednik je?

Uspoređujući današnje američke i britanske zvijezde, vrlo lako zaključujemo kako su Britanci u glazbenom

smislu nadjačali veliku Ameriku. Američko plodno tlo pogodno je za rast britanskih glazbenika koji su po mnogočemu kvalitetniji, možda i zato što većina izvođači svoje pjesme. Ovaj glazbeno- natjecateljski duh nije nimalo loš jer potiče razvoj odličnih glazbenika s obiju strana oceana.

Samo je jedna kraljica.!

Virtualno okruženje i novi doživljaji

Zelena je majka montaže

Računalni efekti, simultano snimanje s više kamera i najmodernija oprema u kinodvoranama gledatelje pretvara u nevidljive likove

Iva Pavlović, IV. c

Kad odete u kino, izaberete neki sočni krvavi film, sve češće se događa da sjekira nekog energičnog psihopata izleti iz platna i "pogodi" vas u glavu. Svi ćete odmah uzdahnuti i zaključiti: "Efekti, efekti!" No, jeste li se ikada zapitali kako je do toga svega došlo.

Što je sve bilo potrebno napraviti da bi jedna mala scena, koja traje tek nekoliko sekundi, bila toliko ocharavajuća da vas ostavi bez riječi ili nevjerovatno realistična da protrnete od straha?

Šok i nevjerica

3D, 4D, moderne tehnike uređivanja – imaju one svoju draž. Gledate prizor i čudite se – odakle, kako?! Kako je moguće da postoji tako velika dvorana ili zar su stvarno *Titanik* snimali na otvorenom hladnom moru?

Odgovor? Naravno da nisu! Nakon "mračnog doba" nijemog filma i slabo realiziranih specijalnih efekata,

"Ne, oče. Tvoj san je opljačkat' patuljke, ne moji"

napredak tehnologije filmskoj industriji dao je krila i filmsku umjetnost usmjerio u sasvim drugom pravcu.

Ne postoji ništa, ama baš ništa! Na ekranu vidite vojsku od 4000 pješaka, 2000 konjanika i 280 topova, ali ne, ne dajte se zavarati! U studiju je druga priča – vidite momka s mačem u jednoj ruci i barjakom u drugoj, a iza njega – *green screen*.

Samo iluzija, ništa više

Što je to?

Ukratko, obučen u *badass* Vikinga stojiš u maloj, praznoj, jednolično osvijetljenoj prostoriji s jarko zelenim podom i zidovima. Osjećaš se nelagodno, kao da ti tamo nije mjesto. Malo te posnimaju - ruka gore, sad ulijevo, smiješak - temeljito nešto

pročakaju po računalu i *voilà!* Iza tebe deset planina, rijeka Ganges i zmaj s ovcom u kandžama. Poprilično korisno ustvari, od svakog filma učine nešto velebno i očaravajuće.

Nakon *green screena* i 3D efekata, razmišlja se i o 4D iskustvu. 4D!? Nije li to već pretjerano? Zamislite – božićna večera u Hogwartsu, svi za stolom. Neki smiješni lik reže puricu i batak odleti prema vama ravno iz ekrana. Onda osjetite miris purice i kolača i vaše sjedalo vibrira kad se netko u filmu pomakne na klupi.

Misija uspjela!

Ne možete se ne fokusirati do maksimuma. Jednostavno vas do te mjere uvuku u film da se više ne osjećate kao pasivni promatrač već poput nekog aktivnog lika koji sudjeluje u radnji. No pitanje je kamo to vodi.

Za koju godinu film bi mogao potpuno izgubiti na smislu i samu publiku baciti ravno u centar zbiivanja. Mogli bismo se osjećati baš kao da smo tamo uz likove i s njima krenuti u napad ili sjesti za stol nekakve srednjovjekovne krčme. Tko zna, možda bismo mogli nešto i popiti.

Svi se mi ponekad želimo udaljiti od stvarnosti i izgubiti u mašti, postati filmski junak ili bilo kako iz sjene utjecati na razvoj same radnje, no sve ima svoje granice, pa tako i kreativnost u filmu.

Nekad sam bila slatka, onda sam izašla iz ekrana.

"Nije mi ništa!"

Nažalost, ni hrana nije prava...

Plavuše su zakon!

Crtani filmovi

Vječna zabava za male i velike

*Crtiči kažu da dobro uvijek pobjeđuje
i da se protiv zla treba boriti svim snagama*

Dorotea Dominik, III. e

Većina djece 90-ih odrasla je pred televizorom. Kao i mnogi drugi, i ja sam provodila dane gledajući *Teletubbies* i *Pokémone*. Nisam obraćala pažnju na kvalitetu toga što gledam jer kako bih ja, ili bilo koje drugo trogodišnje dijete, uopće znala što gledam. Važna je bila jedino zabava i mogućnost praćenja programa bez mnogo razmišljanja o sadržaju.

Kako je sve počelo

Animirana industrija počela se razvijati 1868. godine kada je John Barnes Linnett završio prvi *flip book*. Flip book funkcionira tako da priredimo bunt papira, zatim na svaku stranicu nacrtamo crtež koji se minimalno razlikuje od prethodnoga, a kada završimo, velikom brzinom prelistamo sve stranice i na taj način stvorimo efekt animiranoga filma.

Četrdeset godina poslije Émile Cohl napravio je prvi crtani film i nazvao ga *Fantasmagorie*. Bio je to povijesni trenutak nakon kojeg su počeli nastajati i drugi rukom crtani filmovi.

Mislio je, mislio...

Hrvatska je poprilično kasnila u razvoju na mnogim područjima, što zbog manjka novaca, što zbog

premale zainteresiranosti za razvoj, no kada pričamo o crtanim filmovima, naši animatori nisu zaostajali.

Zagrebačka škola crtanoga filma bila je vrlo produktivna, napravila je niz animiranih filmova, no najpoznatija je po *Profesoru Baltazaru*. Radili su na njemu četiri godine, od 1968. do 1972. Zaključili su ga s 38. epizodom. Radi se o profesoru koji bez poticanja agresije pomaže svojim sugrađanima maštom i zarnom pozitivnom energijom.

Profesor Baltazar vjerojatno je najpoznatiji hrvatski crtani serial, a primijetili su ga i drugi, ako ne zbog originalnosti, onda bar zbog brojnih nagrada koje je osvojio. Nagrade su stizale iz svih dijelova svijeta (Chicago, Trst, Barcelona, Venecija) što je potvrdilo neupitnu kvalitetu samog crtića.

Priče za cijeli život

Glavni studiji za animaciju danas su Walt Disney Animation Studio, DreamWorks Animation i japanski Nippon Animation. Iako svaki od tih studija ima velike materijalne prihode koje može uložiti u najbolji tim, točno možemo znati koji je crtani čiji i ne vidjevši početnu najavu, dječaka na mjesecu ili dvorac iz snova.

Disneyjevi crtani rađeni su poput Shakespeareovih drama po otprije poznatoj priči. Sjetite se samo *Ljepotice i zvijeri*, *Pinokija*, *Petra Pana* ili *Vrlo zapetljane priče*. Sve te priče postoje od davnih dana, no Disneyjevi su stručnjaci, jednako kao i Shakespeare, uspjeli od jednostavne priče napraviti nešto što će današnji klinici pamtiiti cijeli život.

Originalnost prije svega

Dream Works je (većina će se složiti) poznat po originalnosti. Neke priče postoje i u knjizi, poput *Kako izdresirati zmaja* iz 2010. godine, ali izašao je i drugi dio koji u ranijim zapisima ne postoji. Najbolji primjer originalnosti je *Gru na supertajnom zadatku*. To je oličenje mašte, definicija dječakog savršenstva. Gru je nominiran i za Oscara 2014. godine,

Ovakvog viteza nide nema!"

no, kao što je bilo i očekivano, pobijedilo je Disneyjevo *Snežno kraljevstvo*.

A s druge strane planeta

Nippon Animation po nekim je ljestvicama najuspješniji studio za animaciju na svijetu. Vrlo zanimljivo jer nemaju nijedan film na top-ljestvicama. Kada odete na Wikipediju potražiti koji su crtani njihovi, šokirate se jer niste čuli ni za jedan, a niti itko drugi koga poznate ne zna za njihove projekte. Unatoč tome, oni su i dalje među najboljim studijima.

Kako to objasniti? Jedina je teorija da je Japanaca također mnogo, a Nippon je napravio zaista velik broj crtanih serijala pa ako su pogledali svaki serijal sto tisuća puta, možda su tako postali najuspješniji. Možda...

Današnji crtani filmovi

Teško je reći koji je najbolji crtani film svih vremena, no uspoređujući IMDb, Rotten Tomatoes i ostale manje poznate ljestvice, došla sam do zaključka da su *Spirited Away*, *Toy Story 3* (*Priča o igračkama 3*), *Toy Story* (*Priča o igračkama*) i *WALL-E* zaista neki od najboljih crtanih filmova. Ne mogu reći koji je najbolji

jer se ni stručnjaci koji su školovani godinama na tom području ne mogu složiti, no ovih nekoliko definitivno se isplati pogledati.

Crtići razvijaju osobnost

Često ćete čuti (a možda i sami tako mislite) da gledanje crtića šalje krivu poruku mladima ili, još češće, da se u velikom broju crtanih serijala prakticira nasilje.

Suosjećamo

Crtići uglavnom imaju istu pouku: "Dobri su lijepi, zli su ružni." Crtići kažu da dobro uvijek pobjeđuje, da se protiv zla treba boriti svim snagama i da svi dobri žive sretno do kraja života. U životu vrlo često (nažalost) dobri ne pobjeđuju, kretenezam je na vlasti, a poštenu ljude na samrti sami piju rakiju ispod Savskog ili nekog drugog mosta. To je tužna istina, no potrebna nam je i neka nada. Danas se ionako više nitko ni za što ne

bori, ljudi su prihvatili sadašnjost takvu kakva je, pa je dobro da bar crtići pružaju nadu, govore mladima da se treba boriti za ono što je važno, da treba vjerovati.

Nasilje i nije nasilje

Nasilje zapravo baš i nije neki argument. Dakako, ima nasilja, ali to je više nerealno ili lijepo nasilje. Nema krvi, nema modrica, trauma... Samo udaranje šakama, nogama i mačevima. Zapravo, nema ničega što nije primjereno djeci. Osim onih japanskih bolesnoća koje ovdje nikako nisu primjerene.

Ako djetetu dopuštate da gleda Kevina kako puca po međunožju provalnika zračnom puškom i baca na njega ormare i pegle, onda možete pustiti kćer ili sina da u miru gleda *Ninje kornjače*, *Pokémone* ili što već voli gledati.

Novi način ekranizacije

Razvlačenje, navlačenje i slobodno otezanje

Sve je novac

Samo harmonija i savršen omjer između više i previše može dati zadovoljavajući rezultat

Domagoj Filipović, II. b

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve češćeg trenda koji ću, u izostanku bolje riječi, nazvati rastezanjem filmskih nastavaka. Radi se, naime, o pojavi ekranizacije određenog romana, no na vrlo poseban način - tako da se iz jednog romana izvuku scenariji za dva ili tri filma.

Novac kao izvor inspiracije

Godinama se film promatrao kao tvorevina čija se krajnja ocjena temeljila na kvaliteti, a ne kvantiteti. Danas, unatoč svom napretku na polju tehnologije, kvalitetni filmovi kao da dolaze na kapaljku. Naravno, može se prigovoriti da je ovo subjektivno mišljenje i da bi se o tome što je dobar film dalo diskutirati. No, teško se može poreći da su, kako vrijeme prolazi, prava filmska umjetnička djela sve rjeđa i rjeđa.

Čini se da je ipak novac ono što se stavlja u prvi plan, a filmska industrija, koja pati od kroničnog nedostatka originalnosti i inovativnosti, gladnija je "zelembača" više nego ikad. Zato, u potrazi za svojom muzom, redatelji često posežu za romanima, čime su ekranizacije postale iznimno popularne u posljednje vrijeme.

Kvaliteta i kvantiteta

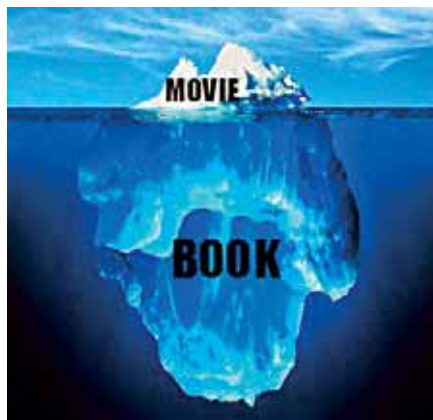
Mnogi filmovi besramno su podijeljeni na dva ili tri dijela gdje svaki dio završava na prijelomnom trenutku glavne radnje, poput novonastale trilogije *Hobbit* ili zadnjeg dijela *Harryja Pottera* (*Darovi smrti*) koji je u ekranizaciji razdvojen na dva dijela. Neću ulaziti u to je li ovo opravdan

potez ili još jedan način "šišanja vune", no nemoguće je oteti se dojamu da je sve ipak pomalo nategnuto.

Ponekad se radnja toliko rasteže i usporava da cijeli film prođe a da ništa novo nismo saznali, kao u prvom dijelu već spomenutog *Hobbita*. S druge strane, *Darovi smrti* druga su priča jer je to ipak knjiga s više od 500 stranica.

Ne sudi unaprijed!

Knjiga ili film

Vrag je u detaljima

Činjenica da redatelj daje sve od sebe da što bolje prikaže i dočara publici svijet iz književnog djela nije problematična sama po sebi. Dapače, to pokazuje da mu je zapravo

stalo do onoga što radi i da nama kao krajnjim korisnicima želi ponuditi što kvalitetniji i bolji proizvod.

Problem je što se u svrhu postizanja što većeg komercijalnog uspjeha film snima tako da se roman ekranizira toliko detaljno da sam film postaje dosadan i zamoran. Još više zabrinjava što ova praksa postaje sve popularnija i češća u filmskom svijetu.

Šojka rugalica, prvi od dva dijela ekranizacije posljednjeg romana trilogije *Igre gladi*, može se, prema nekima, pronaći u ovome. Iako se u ovom filmu inzistiralo na dubokoj psihološkoj i emocionalnoj karakterizaciji likova, od nekih ljudi mogu se čuti negativne kritike na usporen tempo radnje. Nisam filmski kritičar, ali smatram da su karakterizacijom likova do najsitnijih detalja film učinili dosadnjikavim.

Više i previše

Stara izreka kaže: "Vrag je u detaljima." Slažem se, ali detalje treba ostaviti gdje im je i mjesto – u knjigama, a u filmskoj umjetnosti bolje je držati se one "Slika govori tisuću riječi".

Više detalja u filmu nije nužno loša stvar, ali ponekad je zaista previše. Samo harmonija i pažljivo razmatranje granice između više i previše može dati zadovoljavajući rezultat.

Nikolina Martinec, IV. e

Filmska glazba

Spoj dviju umjetnosti

Bez dobre glazbe nema dobrog filma

Često se čuje kako je neki film dobar jer u njemu glume zvijezde zvučnih imena ili je pak radnja izuzetno zanimljiva i neobična. Ponekad je mjerilo kvalitete sam način snimanja ili nešto treće. Svakako, potrebni su dobri glumci, zanimljiva radnja, ali neizostavna je sastavnica svakog dobrog filma i glazba. Ponekad je toliko važna i dobra da postigne još veći uspjeh nego film za koji je skladana.

Umjetnost u umjetnosti

U usporedbi s drugim umjetnostima, sedma je umjetnost oduvijek prednjačila u izazivanju različitih emocija kod ljudi. Prikazivanje slika u pokretu na bijelom platnu, od prvog filma braće Lumière pa sve do današnjih *Avatara* i *Hobita*, godina ma je oduševljavala, plašila, nasmijavala i tjerala u suze ljude širom svijeta. Upravo glazba filmu daje posebne čari i pruža gledatelju potpuni doživljaj tako da je potpuno nova dimenzija filma otvorena otkrićem tonske trake i zvučnog zapisa.

Ulazak glazbe u film

Početkom dvadesetog stoljeća pojavio se nijemi film. Likovi poput Charlieja Chaplina zabavljali su publiku ispred filmskog platna, a pijanist je sjedio u kutu dvorane i vješto (ili manje vješto) improvizirao već otprije poznatu melodiju.

U većini slučajeva to nije bilo najbolje rješenje, štoviše, upropastilo bi doživljaj filmske radnje. Ipak, taj je pijanist tamo bio s namjerom. Čak

su i prvi autori nijemog filma znali da sama slika bez zvuka ne ostavlja dovoljno jak dojam.

Ljudi izvanredno reagiraju na glazbu jer izaziva najrazličitije emocije, a ukomponirana sa slikom dobiva nevjerojatnu snagu.

U novije vrijeme, razvojem kinematografije i tehnologije te izumom CD-a, soundtrack je dosegao svoje vrhunce. Filmska glazba svojom je kvalitetom čak nadjačala filmove i nerijetko postigla veći uspjeh nego albumi popularnih glazbenika.

Soundtrack je svojevrsan pečat filma

Zamislite film bez glazbene podloge koja prati ili ne prati radnju, koja poboljšava ili kvari umjetnički dojam. Takozvani soundtrack svojevrsan je pečat određenog filma. Bez njega mnoge filmove ne bismo mogli ni zamisliti. Upravo zahvaljujući snazi glazbe, dobili smo najpoznatije scene svih vremena.

U kombinaciji s filmom *Titanik* pjesma Celin Dion *My Heart Will Go On* dirnula je i one kamenog srca. Isto tako, tko bi mogao trčati po stepenicama u boksačkoj opremi osim Rockyja i kako bismo mogli zamisliti Toma Crusea u *Top Gunu* bez glazbene podloge *Danger Zone*.

Bez glazbe nema filma

Ma koliko se god scenaristi, režiseri i autori filmova trudili napraviti estetski savršenu izmjenu slika na platnu, bez odgovarajuće glazbene podloge neće dobiti ništa. Odavno živimo u vremenu gdje se ove dvije umjetnosti isprepleću.

Sedma umjetnost ne bi bila toliko uspješna da ne sadrži melodije koje stvaraju začarani krug emocija u nama prilikom gledanja filma.

Osjećaj za umjetnost krije se u svakom čovjeku. Način shvaćanja umjetnosti razlikuje se od pojedinca do pojedinca, ali jedno je sigurno bez dobre glazbe nema dobrog filma.

Andrea Andrassy

Bez plana do malih ekrana

"I dalje se volim šaliti, i dalje u neprimjerenim trenucima."

Lea Bartulin, III. e

Viđamo je na TV-u i čujemo na radiju, čitamo njene kolumne svaki utorak, ali prije nego što je postala popularna i počela se pojavljivati na našim televizijskim kanalima, Andrea Andrassy bila je učenica Treće gimnazije. Iako ima pune ruke posla, pristala je odvojiti malo vremena kako bi odgovorila na nekoliko pitanja vezanih uz školovanje u Trećoj i njenu sve svjetliju karijeru.

Postoji li neki poseban razlog zašto ste upisali Treću?

Bila mi je blizu, a nisam htjela ići u MIOC. U Trećoj sam išla u matematički razred pa smo imali puno matematike, što je, s moje strane, bila jako glupa odluka.

Treća ima brojne fakultativne predmete, jeste li pohađali koji od njih?

Išla sam na dodatne sate informatike i mislim da je to to. Nisam baš bila pretjerano zainteresirana za zadržavanje u školi izvan zadanog rasporeda.

Je li vam itko od profesora ostao u pamćenju?

Kako ne – sjećam se prvog puta kad je Maja Ilić ušla u razred. Sjećam se i profesora Skukana, profesorice Bagarić iz kemije, profesorice Atike Kovačević s kojom sam se uvijek svađala oko fizike... Tu je naravno i profesor Dolenec, i a profesor Banovac... Ma sjećam se svih.

Kakva ste učenica bili? Jeste li ikada markirali?

Bila sam svoje glava učenica, profesorima nije bilo lako sa mnom. Naravno da nikad nisam markirala, to je loša navika od koje se stvara celulit. Nemojte nikad markirati. Nikad.

Je li se vaš smisao za humor promijenio otkad ste pohađali srednju školu?

Pa ne znam, vjerujem da je ostao sličan, ali sam vjerojatno malo odrasla i u tom pogledu. I dalje se volim šaliti, i dalje u neprimjerenim trenucima.

Jeste li se oduvijek htjeli baviti stand-up komedijom ili ste prvobitno imali nešto drugo u planu?

Nisam imala plan, ali znala sam da ne želim sjediti u uredu i tipkati brojke. Upisala sam Ekonomiju i završila smjer Financije, pa sam bila na dobrom putu da postanem tipkačica brojeva, ali eto, nekako sam se ipak izvukla.

Je li teško smisliti šale za nastupe?

Ponekad da, ponekad ne. To je isto kao kad pišeš zadaću – ponekad ti inspiracija dođe odmah, ponekad nikako ne dolazi. U zadaćnici dobiješ lošu ocjenu, a na nastupu, ako ti je fora loša – tišinu.

Dok nastupate, činite se tako samopouzdanom. Imate li problema s tremom prije nastupa ili uopće niste nervozni?

To ovisi od nastupa do nastupa. Ponekad sam jako nervozna i tresem se, a ima i nastupa prije kojih se uopće ne zamaram. To ovisi i o publici, i o veličini dvorane, i o mom raspoloženju.

Nakon napornih nastupa i nekih dosadnih obveza, kako se opušate?

Ležim u krevetu, jedem nešto fino i gledam serije. Ili to, ili ležim u krevetu, jedem nešto fino i čitam knjigu. Nisam baš bila fan knjiga u srednjoj školi, ali danas mi je žao što nisam pročitala sve lektire koje mi je Maja Ilić odredila. Bilo bi pametnije da jesam.

Upoznali ste dosta slavni ljudi, a sada ste i sami poprilično poznati, kako u Hrvatskoj, tako i u svijetu stand-up komedije. Prepoznaju li vas ikad stranci na ulici?

Prepoznaje me veliki broj ljudi na cesti, i to svih uzrasta. Klinci žele autograme, odrasli se žele fotkati, razgovarati... Nije to loše, ali ponekad

samo želiš biti anonimn i obaviti šoping a da te ne zaustavi puno ljudi.

Kakvu glazbu volite i koji su vam najdraži izvođači?

Volim stvarno svakakvu glazbu – volim Queen, Lady Gagu, Michaela Jacksona, Matchbox 20... Ono što ne volim su narodnjaci, njih ne podnosim. I tehno, to mi je grozno.

A filmovi? Imate li neke favorite koje biste preporučili drugima?

Od filmova volim *Isijavanje* (onaj s Jackom Nicholsonom), *Zelenu milju*, *Ključ tajni*, *Grof Monte Christo*, *Beskrajni dan...* Ima ih još puno, ali se ne mogu sjetiti.

Maturalac IV. a i b razreda

Viva la fiesta, viva la España!

*Tjedan dana raja u državi flamenca, sangrije
i ludih provoda*

Silvija Dumić, IV. a

Nakon mnogobojnih polemika i međurazrednih rasprava tijekom školske godine pala je konačna odluka IV. a i b razreda o maturalsnom putovanju. Kao završno odredište odabrana je Španjolska.

Nestrpljivo smo brojali minute do polaska. Naše prvo odredište bio je Monako, država kocke, glamura i automobila i njegov glavni grad, Monte Carlo.

Pajserom po Europi

Na početku nismo bili pretjerano zadovoljni prijevoznim sredstvom u kojem smo proveli otprilike trećinu samog maturalsca. Relativno udobna sjedala (nakon duljeg sjedenja ni relativno udobna), kasnija saznanja o nedostacima klime kada nam je najpotrebnija i slično, nisu bili veliki plus.

Ali sve te „nedostatke“ nadomjestilo je ime autobusa: Pajser. Po njemu smo ostali zapamćeni kod hrvatskih maturanata koje smo susretali po Španjolskoj. Čovjek jednostavno ne može ostati ravnodušan prema Pajseru i tako smo ga vremenom zavoljeli.

Glamur, automobili i kocka

Vozili smo se i vozili preko Slovenije (nije baš toliko mala) i Italije do Monaka gdje smo posjetili Oceanografski muzej i vidjeli zbirku morske flore i faune, brodove i kosture morskih životinja. Veći broj učenika popeo se na

terasu na samom vrhu muzeja koja pruža prekrasan pogled na čitav grad.

Zatim smo prošetali najpoznatijim svjetskim trkalištem Formule 1 i dobili nešto slobodnog vremena u srcu Monte Carla. Grad s razlogom nosi titulu grada glamura, automobila i kocke.

Daljnji put prema Nici očekivao nas je nakon što smo ostavili prve eure u Francuskoj i nadvili se prekrasnim automobilima koje si vjerojatno ni u najluđim snovima nećemo moći priuštiti.

"Kratko i slatko" upoznavanje Francuske

More, plaže, zgodni Francuzi, vino, promiskuitetne gospođe, aerodrom i kružni tokovi... Traženje hotela. I hodanje. Mnogo hodanja. Ukratko, boravak u Nici. U Nicu smo stigli predvečer prvog dana i upoznali je kružeći autobusom svim tamošnjim kružnim tokovima. Nakon što smo to preživjeli uslijedila je večera u restoranu u centru grada. Dobili smo na izbor – javni prijevoz ili hodanje. Nekolicina je odlučila da smo se dovoljno vozili i glasali su za hodanje.

I naposljetku požalili, zajedno s nama ostalima. Pješačili smo sitnih osam kilometara u jednom smjeru

do restorana. Tako umorni i iscrpljeni pojeli smo što nam je bilo servirano i dogovorili još sat vremena boravka u centru Nice. Nadali smo se kako ćemo uloviti posljednji autobus za hotel, no bila je nedjelja i javni gradski prijevoz nije vozio. Sreća nas nije poslužila pa smo još malo „prošetali“ natrag do hotela.

Prvi tulumi i prva kašnjenja

Jedni, iscrpljeni od hodanja, jednostavno su zaspali da „napune baterije“ za ostatak putovanja, dok su drugi već prvu večer počeli s partijanjem, koje u nekim sobama nije baš slavno završilo, no u detalje nećemo zalaziti.

Ujutro nas je čekala vožnja do filmske metropole, Cannesa. Već je tada krenula kasnija tradicija maturalsca, kašnjenje. U Cannesu se nismo dugo zadržali, panoramski smo razgledali grad i nabacili *selfije* na crvenom tepihu.

Sljedeće naše odredište bio je španjolski povijesni gradić Figueras.

Bienvenida a España!

U Figuerasu smo razgledali muzej ekstravagantnog umjetnika Salvadora Dalija, čija su umjetnička djela na svakog ostavila drugačiji dojam. Dobili smo nešto slobodnog vremena

za razgled gradića, odlazak u kafiće i suvenirnice koje su se ispostavile iznenađujuće jeftinima te nastavili put prema Calleli. U Calleli smo bili smješteni u hotelu Olympic sa c, d i e razredom koji su došli nekoliko dana prije nas. I dalje nisam zadovoljna time što je naša četverokrevetna soba postala takva dodavanjem pomoćnih kreveta u dvokrevetnu. Imali smo malo poteškoća s kretanjem po sobi ako nas je tamo u bilo kojem trenutku bilo više od dvoje, a znalo nas je biti i mnogo, mnogo više. No, žalbe na stranu jer u hotelu nismo ni provodili previše vremena.

Što se dogodi u Španjolskoj, ostaje u Španjolskoj

Već prvu noć proveli smo vani – nakon provoda u klubu Memfis uputili smo se na plažu. Uslijedilo je noćno kupanje, pjevanje i druženje cijele generacije. Zabave, smijeha i glazbe nije nedostajalo. Tu večer si je svatko sa svakime bio dobar. Nije bilo bitno idemo li u isti razred ili se prvi put vidimo. Zabavu smo nastavili u hotelu, a kako smo drugo jutro ustali i kako smo izgledali, bolje da ne pitate.

Oduševljeni znamenitostima Barcelone

Pajser nas je odveo put Barcelone, udaljene oko sat vremena od Callele. Prošetali smo Avenijom Diagonal i najpoznatijom ulicom Barcelone - Las Ramblas.

Sagrada Familia, remek djelo Antonija Gaudija, bila je naše odredište. Prošetali smo unutrašnjošću prekrasne bazilike Svete Obitelji i dobili slobodno vrijeme u njejoj okolici. Obišli smo dućančiće, pokupovali prve majice i suvenire, a ostatak dana proveli na prekrasnim plažama Callele.

Veselu večer prekinuo je iznenađan dolazak policajaca koji su došli pogledati što radi povećća grupica učenika na prostranim pješčanim plažama. To je bila posljednja večer da je cijela generacija bila skupa, pa nam je bilo žao što smo tako morali otići, ali zabava se nastavila na drugim mjestima.

Dan kupanja i noć flamenca i sangrije

Sljedeće jutro bili smo slobodni, a zatim smo posjetili Marineland, veliki vodeni park prepun bazena, tobogana i kafića. Raj za svačije oči.

Spuštali smo se toboganima svih veličina i oblika, gledali *show* s dupinima i pticama ili jednostavno ležali na travi i uživali u suncu. Vratili smo se u hotel i do navečer smišljali odjevne kombinacije za Flamenco show u obližnjem mjestu Santa Suzana. Zavodljive Španjolke i Španjolci + litre i litre sangrije + dobra glazba i ples = odličan provod! Toliko je bilo dobro da smo i u autobusu nastavili pjevati i veseliti se, što se svadjelo vodiču i profesoricama, te su nam se odlučili smilovati i pustili nas da spavamo iduće jutro.

Marijansko svetište i svetište nogometa

Polazak u svetište na Monserratu pomaknut je nekoliko sati da skupimo još malo snage i izguramo maturalec do kraja. Krajoliku planine

Monserrat divili smo se iz autobusa, kojim smo se vozili do crkve i samostana Crne Bogorodice.

Poklonili smo joj se i zaželjeli želje. Nakon duhovne obnove još smo jednom krenuli put Barcelone. Fanovi istoimenog nogometnog kluba sada su došli na svoje.

Oni koji su htjeli, mogli su posjetiti Camp Nou, stadion nogometnog kluba Barcelona. Unutar stadiona vidjeli smo muzej kluba sa svim trofejima i cijelom povijesti.

Koji su uspjeli uloviti turu i vodiča, pogledali su i svlačionice, VIP ložu, prošetali travnjakom i slikali se s peharom. Drugi, „manje sretni“ (nitko ne može biti „manje sretan“ na Camp Nou), prošetali su tribinama i divili se stadionu.

Čekali smo i čekali Pajser, ostatak učenika i profesorice da nas pokaže i da možemo još malo prošetati Las Ramblasom, ali jedva smo ih dočekali. To je bilo još jedno od mnogobrojnih kašnjenja. Iskreno, ne sjećam se što je bilo posljednje večeri u Calleli. Neka ostane na tome.

Kad naš brod plovi, plovi...

Posljednje smo jutro imali slobodno do ručka, nakon kojeg smo krenuli za Barcelonu pogledati Olimpijski stadion izgrađen za igre 1992. godine, poznatu gotičku četvrt i brojne crkve i spomenike. Uživali smo u čarima Barcelone do poslijepodnevnog ukrcaja na brod Grimmaldi. Nakon isplovljavanja raspršili smo se po luk-suznom kruzaru. Kabine bez prozora čovjeku otežavaju pojam o vremenu pa smo odspavali dulje od planiranog. Ipak, tjedan dana raja u državi flamenca, sangrije i ludih provoda pomalo izmori čovjeka. Ujutro smo popili kavu na palubi, neki su se kupali u bazenu, čak smo vidjeli i dupine kako veselo plivaju pored broda. Preostalo vrijeme do luke Civitavecchije u Italiji također smo ubijali kartanjem i igranjem igara u igraonici.

U Italiju smo stigli u noćnim satima, a u jutarnjim drugog dana u Zagreb. Tih je tjedan dana trajalo najduže i najkraće za sve nas maturante, ali jedno je sigurno - koliko se god dijelova maturalca ne sjećali, nikada ga nećemo zaboraviti.

Izlet polaznika Marijanskih svetišta Učenje bez muke *Napunili smo baterije posebnom energijom*

Iva Pavlović, IV. c

Izleti fakultativne nastave Marijanskih svetišta uvijek su zabavni, pa tako ni ovome nije manjkalo smiješnih situacija. U pratnji profesora Malbašića i profesorice Kostanić, ovaj smo se put s dva autobusa obušili na prekrasnu Istru, nama još neistraženi dio Lijepe Naše. Atmosfera je bila na nivou, u početku pomalo mrtva i uspavana, a kasnije sve življa i življa.

Biseri sakralne umjetnosti

Posjetili smo Pulu, svetište Gospe od Milosti, Eufrazijevu baziliku u Poreču i Vodnjan. Štošta smo naučili i nagledali se svega – od vjerskih do kulturnih i društvenih atrakcija.

Vjerujem da većina učenika prije izleta nije znala da Vodnjan postoji, a kamoli zanimljivost da se u njemu nalazi više od 300 relikvija i nekoliko u potpunosti očuvanih mumija svetaca.

Kada sam u prigodi proučavati crkve i svetišta, uvijek me iznenadi trud koji su ljudi uložili u stvaranje detalja kako bi sve odisalo savršenstvom. Iz svakog stupa, freske i slike gotovo da izviru strahopoštovanje i ljubav.

Uz sve to može se vidjeti i monumentalna sakralna umjetnost te arhitektura crkava i svetišta. Na odmet nije ni poslušati pokoju mudru riječ nekoga pametnijeg od nas.

Lijepa istarska crkva

Spoj ugodnog s korisnim

I ovaj je izlet bio u savršenom balansu odmora i istraživanja. Uz polagan tempo imali smo vremena popiti kavu i dobro prizalogajiti u, gdje drugdje nego, lokalnom McDonaldsu.

Osjećali smo se poput turista na nepoznatom, ali zanimljivom teritoriju. Svojim smo se domovima vratili umorni, ali ispunjeni posebnom energijom.

Maturalno putovanje IV. c, d i e u Španjolsku

Jednom bilo, nikad završilo

Dani kada nam profesori dopuste da si dopustimo svašta

Iva Pavlović, IV. c

Prvo pravilo – ono što se dogodi na maturalcu, ostaje na maturalcu. Malo neodgovorno, zar ne? Poprilično ustvari, ali i bolno istinito.

Pušteni s lanca

U uobičajenom stilu, poput horde, poput nekog amazonskog plemena, skupili smo se i autobusima krenuli u pohod na Europu. Jednostavno nas ništa nije moglo zaustaviti, nikakva vrata, nikakvi čudni semafori koji nikako da blicnu zeleno niti ikakva pravila na stranim jezicima jer su toliko drski da ne stave koji natpis na hrvatskom. O da, unijeli smo duh Balkana u svaku pukotinu naše Europice i potpuno smo uvjereni da nas mnogi nikada neće zaboraviti, a možda ni prežaliti.

Intenzivna kulturizacija

Prirodne i gradske ljepote, čini se, mnoge nisu impresionirale. Shvaćam, mislim, šta je onaj Dali uopće i mislio reći? Ali *sightseeing aside*, svi smo se odlično proveli. Prvih nekoliko dana bilo je pomalo nape-to. Dosta dugo razgledavali smo europske benzinske, zaključili da uopće nije fer što je ponuda toliko bolja od naše i prešli se relativno jestivih Montana sendviča.

Nakon pokojeg graničnog prijelaza većina maturanata počela je gasiti mobitele jer nisu htjeli čitati „Dobrodošli u Francusku...” po milijunti put, pogotovo kada više ni f od Francuske nije u krugu od 100 kilometara. Iskreno, potpuno sam sigurna da je ta poruka nekog opsjedala i u Hrvatskoj nakon povratka.

Fotke su padale na svakom koraku, a tako i ljudi koji uporno nisu htjeli biti ni na jednoj od njih (*mission accomplished*). U nekom posebno ubrzanom tempu letjeli smo preko usputnih odredišta – Canes, Monaco... Ni sami nismo znali gdje smo i što radimo, no nije nam ni bilo

Jedna zajednička ekavaca

Dekači uživaju na plaži

Nasmijani cekači

važno. Živjeli smo za zabavu i ignor razrednicima (iskrene isprike).

Jednom riječju - prevara

Španjolska je u konačnici bila neka vrsta *let downa*. Hotel s četiri zvjezdice barem je dvije stekao nekom prevarom, za to nema drugog objašnjenja, a onaj bolji plan puta nekako se zagubio u svemu.

Ali nismo ni mi toliko zahtjevni, sve bi bilo dobro samo da se hrana nešto manje reciklirala i češće izmjenjivala, a da su plahte bile bez mrlja 20 godina starog kečapa... barem se nadamo da je to bio kečap. No ni to nas nije previše omelo. McDonalds je uvijek tu za takve situacije, a sokovi su bili poprilično jeftini.

Mislim da nitko tako i tako nije spavao već se samo s ostatkom noću gruvao po onim pješčanim plažama dok ih je metar visok val gladio kad bi se spustili u more.

Balkan star

Prošli smo kroz sve, od akcija spašavanja, gutanja ugljena, ronjenja po pjeni i plivanja sa sirenama, neočekivanih bingo dobitaka, šprehanja s lokalnom gospodom koja već natuče hrvatski koliko je naših domorodaca prošlo njihovim gradom i glumljenja da spavamo kada bismo to trebali raditi.

Ovaj maturalac bio je nešto nezaboravno. Trajalo je kratko, a opet toliko dugo da su na kraju svi molili da nas vrate kući jer bi neke dan više koštao života, a neki su bome spiskali sve pare na samome početku.

Vratila bih se opet, sigurno, u onu istu malu smrdljivu prljavu sobu, prvu takvu koja mi je prirasla srcu. Tek tada postaneš svjestan da ljudi s kojima si proveo te dane, ljudi s kojima ideš u razred, kasnije neće biti uz tebe. Barem ne toliko koliko su sada. Tako je to u životu, svi idu svojim putem.

Tek na maturalcu shvatiš da tvoje zlatne godine završavaju i da na tebe pada neki veći teret. Zato i jesmo

takva djeca, od jutra do mraka samo haraćimo naokolo tom Calellom.

Savršena prigoda za takvo opuštanje. Saznaš nešto novo o nekome tko je uvijek bio tamo samo što se do tada nisi dovoljno zainteresirao.

Naravno, dogodi se i dosta sramotnih situacija koje biste najradije zaboravili, ali nećete, pratit će vas cijeli život.

Memoria aeterna

Ima nešto u tom maturalcu, nešto čarobno, što ga čini toliko posebnim. Znam da zvuči glupavo, ali tako i je, znam da se slažete. Nemojte ga

nikada zaboraviti, ni ono dobro, ni ono loše. Sve je to dio vas, vaše greške i uspjesi. Maturalac je iskustvo koje vas vodi prema zrelosti.

Jednom ćete stati, možda ćete otići na zasluženi godišnji ili čak biti u bolnici jer ste opet krivo stali na onu jednu stepenicu i slomili nogu.

Nije bitno kako, ali jednom hoćete, i sjetit ćete se tih dana. Dana kada ste si dopustili svašta, kada su vam profesori dopustili da si dopustite svašta, i nasmijati se.

I na dobro i na loše, jer tek tada ćete shvatiti koliko ste sretni. Što su svi ti ljudi, ili bar neki od njih, i dandanas uz vas. Barem se ja nadam nečemu takvom.

Izlet prvih razreda u Slavoniju

Potresne priče

Bogatiji smo za znanje bez kojeg ne možemo shvatiti hrvatsku povijest

Dominik Zolić, I. a

Jesenski izlet svi su prvi razredi proveli u obilasku Slavonije. U rano jutro krenuli put Vukovara, Iloka i Osijeka. Putovanje je bilo dugo, ali isplatio se.

Prvo naše odredište bio je Vukovar koji je u ratu pretrpio najteža razaranja, ali danas je obnovljen tako da se tek na rijetkim kućama mogu vidjeti štete uzrokovane razaranjem.

Grad Heroj

Najprije smo posjetili dvorac Eltz, teško uništen i opljačkan u ratu, ali danas potpuno obnovljen i pretvoren u muzej.

Sljedeće odredište bila je vukovarska bolnica koja je tijekom Domovinskog rata bila jedino mjesto u Vukovaru gdje su se ranjenici mogli skloniti od napadača. U bolnici smo pogledali kratak film o događanjima u bolnici tijekom rata, a zatim nas je jedan od liječnika poveo u podrum bolnice. Naime, u podrumu su bili smješteni svi ranjenici, bolesnici i medicinsko osoblje jer agresori nisu poštivali dogovor da se bolnica ne granatira. Vidjeli smo natpise na kojima je prikazan razvoj događaja u bolnici, imena poginulih i onih za kojima se još traga.

Da bi se što vjernije dočarala situacija postavljene su lutke koje prikazuju ljude i uvjete u kojima su živjeli tijekom opsade. Također smo vidjeli rupu u stropu koju je ostavila krmača, snažna bomba koja je pala na krov bolnice, probila sve katove i pala jednome ranjeniku među noge, no na sreću nije eksplodirala.

Simbol Vukovara

Nakon toga nastavili smo obilazak grada i prošli pokraj kuće Lavoslava Ružičke, hrvatskog kemičara nobelovca. Laganim hodom, došetali smo do obale Dunava, obišli taj rubni dio grada i prošetali kratko dolinom rijeke.

Naša je sljedeća postaja bila Ovčara, mjesto gdje je u tajnosti ubijeno nekoliko stotina civila koji su prebačeni iz bolnice prema hangaru koji je služio kao spremište.

Dalje prema istoku

Naš posjet Vukovaru time je završio, a krenuli smo prema Iloku. Još od davne povijesti područje Iloka bilo je naseljeno Rimljanima i drugim starim narodima. O tome smo ponešto saznali u muzeju koji čuva svu povijest grada Iloka. Osim toga, posjetili smo i crkvu Uznesenja Marijina i gradske zidine.

Nemoguće je bilo ne primijetiti kako je taj grad u potpunosti omeđen vinogradima. Naravno, Ilok je prvenstveno poznat po proizvodnji vina. Posljednja postaja prije povratka bio je Osijek gdje smo posjetili Tvrđu, staru jezgru Osijeka.

Grad koji na dva dijela dijeli rijeka Drava odiše posebnim duhom. Prepun je zelenih površina i vrlo je čist i uredan. Nekoliko sati slobodnog vremena mogli smo provesti na ulicama slavonske metropole.

Ubrzo je počela padati kiša zbog koje smo morali prekinuti. Puni dojmova, ali i informacija koje su potrebne za pravilno shvaćanje hrvatske povijesti, u Zagreb smo se vratili u kasnim večernjim satima.

Jesenski izleti maturanata

Recesija vlada

Nakon rastrošnog maturalnog, na red je došlo skromno putovanje

Nikolina Martinec, IV. e

Nakon preskupog i nezaboravnog maturalca maturanti su morali odlučiti kamo poći na jesenski izlet. Kako smo roditelje relativno nedavno ostavili praznih džepova, "smanjili smo doživljaj" i odlučili ostati u Zagrebu.

Vraćanje korijenima

Brzo i bez prevelikog razmišljanja dogovorili smo odlaske u Maksimir, kino, kazalište i muzej. S pedeset smo kuna otišli na svoj pretposljednji izlet.

Od šest razreda, tri su otišla u Maksimir posjetiti svoju najdražu rodbinu. Ulaskom u ZOO vratili smo se svojim korijenima i počeli se ponašati u skladu s tim. Većina nas oduševljeno je promatrala koze i neprekidno i ne baš uspješno pokušavala "okinuti" jedan dobar *selfie* s najdražom nam rodicom.

Grof Drakula, Shakespeare i neuspješne ljubavi

Oni malo odvažniji otišli su u kino pogledati *Drakulu* – neispričanu priču. Prije početka projekcije filma vrijeme je bilo predivno, ali kako se film i napetost u njemu provodila kraju, tako je i maturante vani dočekalo olujno nebo i većini nije bilo svejedno napustiti Branimirov centar.

Dva preostala razreda odlučila su se kulturno uzdizati. Jedni su pogledali predstavu *Shakespeare* u Teatru Exit, dok su drugi prošetali do Gornjeg grada i lagano ušetali i išetali iz Muzeja prekinutih veza.

Izlet polaznika Planinarstva

Mini avantura

U nama je gorjela želja za izazovom – bili smo spremni osvojiti Sljeme

Iva Pavlović, IV. c

Jedno predivno subotnje jutro, toliko rano da su svi ukućani još spavali, a opet dovoljno kasno da je vani bilo svjetla, mladi i odlično pripremljeni planinari naše škole uputili su u Gračane, mjesto sastanka s profesorom. Činilo se kao savršeno jutro za pustolovinu.

Krenulo je relativno dobro, vukli smo se po jutarnjim tramvajima, svi redom odjeveni u ofucane trenirke navučene u žurbi i tenisicama koje inače nosimo, neki i u starkama.

Hvala Bogu, ipak smo se, opet gotovo svi, sjetili ponijeti ruksake s vodom i barem malo hrane. Za promjenu, u nama je gorjela želja za izazovom – bili smo spremni osvojiti Sljeme.

Urota Medvednice

Kao iskusni gorštaci pratili smo profesora u stopu, preko svake krivine i blatnjave lokve, uzbrdo i postrance, hodajući po lišću, piljevini i vodi, i junački se skotrljali i zakoprcali u blatu već na prvome metru uspona. Kao što je profesor rekao, možda i nismo najiskusniji niti najspremniji, ali smo svakako bili puni optimizma i nevjerojatne volje da se popnemo do samoga kraja puta. Kao da se sama Medvednica urotila protiv nas! Uski zakrivljeni putići prekriveni blatom, krasan pogled na smrtonosnu nizbrdicu s jedne strane i potencijalno klizište s druge, a da ne govorimo o trkačima "ubojicama" koje nije briga hoće li na svojoj ruti pokupiti nekoga i gurnuti ga u ponor ni ne pomišljajući da se zaustave.

Naravno, Sljeme nikako nismo osvojili, stali smo u prvom planinarskom domu do kojeg smo znali doći, oslanjajući se na profesorove nepogrešive instinkte, ali pssh, ta mini avantura u nama je promijenila nešto. Ako ništa, barem nam je dokazala da je moguće preživjeti nekoliko sati u divljini i da smo svi sposobni uzbrdo hodati više od pet minuta.

Isplatilo se ići!

Koliko god nevjerojatno zvuči, ovaj pothvat nekima je postao osobnim rekordom i događajem koji neće tako brzo zaboraviti. Iako smo se satima penjali po planini dok više ni noge nismo mogli pomicati kako spada, isplatilo se otići.

Nakon cijeloga puta, negdje pri dnu Medvednice, sve nas je ispunio nevjerojatan osjećaj zadovoljstva. Napravili smo nešto drugačije, jedna subota koju nismo proveli zatvoreni u svojim sobama, na laptopu, i osjećali smo se neočekivano dobro.

Izlet u Mađarsku

Kraljica Dunava

Još jedna priča o slavnom gradu

Domagoj Filipović, II. b

Petak, šest sati, zora. Na borongajskom okretištu skuplja se sva silina mladića i djevojaka s koferima u ruci i torbama na leđima. Uskoro krećemo prema Budimpešti. Naravno, put nas zove i moramo poći.

Putovanje je proteklo u veselom tonu, zahvaljujući razrednom zboru koji nas je cijelim putem uveseljavao interpretacijama aktualnih balkanskih hitova.

Prva postaja

Nakon višesatnog putovanja, krenuli smo u razgledavanje Pečuha. Slikali smo se pored zidina i kupili što smo trebali. Vrativši se u bus, uputili smo se prema dvjestotinjak

kilometara udaljenoj Budimpešti. I u ovoj je vožnji razredni zbor bio aktivan.

Budimpeštanske priče

Kada smo konačno stigli u Budimpeštu, smjestili se smo u sobe, zatim večerali i prošetali Peštom. Lijep grad, zaista. Izgledom dosta podsjeća na Zagreb. Uz to što smo bili podosta umorni, razlog našeg brzog povratka u hotel bili su i pijanci koji se na svakom kutku valjaju po podu. Vjerujte, to je bilo bolno gledati.

Nakon povratka u hotel odlučili smo se provešeliti uz nešto narodno. Zvučnici su, naravno, bili na maksimalnoj glasnoći. Čini se da Mađari ne vole balkansku glazbu jer su zaštitari, a s njima i razrednici, nakon pola sata došli i sve nas potjerali u sobe.

Ne zadugo – pola sata kasnije cijeli je razred bio u dvjema sobama. Ostalo pretpostavite sami. Sljedeće jutro, u vrijeme doručka, blagovaonica je vrvjela umirovljenicima. „Radosni“ i „puni entuzijazma“ krenuli smo u šetnju i razgledavanje – obilasci se nastavljaju. Naravno, nakon što policija napravi očevid jer su (vjerojatno) neki Mađari pokušali provaliti u naš bus.

Vidjeli smo prekrasne građevine poput bazilike sv. Stjepana, nevjerojatno puno mostova preko Dunava, zgradu Parlamenta, kraljevske palače na Budimu... Također, upoznali smo i nestrpljive mađarske vozače koji bi legli na trubu ako pješački prijelaz ne bi bio prazan dvije sekunde nakon što se upali crveno svjetlo.

Čežnja za toplim krevetom

Vjerujte, svega nam je bilo i predosta. Samo smo željeli (napokon) usnuti dubokim snom. Krajnja destinacija bio je prekrasan vidikovac (Citadela) s kojega se pruža beskrajan pogled na veliki grad, ponosnu i slavnu Budimpeštu. Iscrpljeni, ali puni uspomena vratili smo se svojim kućama.

Maturalno putovanje IV. f u Portugal

Totalno drukčiji od drugih

Isplati se biti odvažan i posjetiti nešto nekonvencionalno

Brigita Rusan, IV. f

Svi na okupu

Nikako se nismo mogli složiti oko destinacije maturalnog putovanja. Naša želja bila je Portugal, ali smo mislili da će roditeljima putovanje biti preskupo. Na naše iznenađenje oni su se složili s našim izborom. Ni profesori nisu ostali ravnodušni jer se do sad niti jedan razred nije odlučio na maturalno putovanje u Portugal. Putovanje smo započeli u zračnoj luci Pleso. Nakon tri sata leta sletjeli smo u zračnu luku u Lisabonu koja nas je oduševila svojom veličinom i izgledom. Ondje smo proveli poslijepodne čekajući let za Porto. Sletjevši u Porto, zaputili smo se u hotel.

Šareni Porto

Idućeg smo se jutro zaputili u razgledavanje Porta. U gradu su nas oduševile male kuće odvojene uskim prolazima. Kuće su bile zanimljive jer su bile obojane različitim bojama.

Sljedeći dan putovali smo autobusom od Porta do Lisabona. Usput smo posjetili Obidos i Fatimu.

Svjetski poznato svetište

U Fatimi se nalazi poznato marijansko svetište. Hrast plutnjak centralno je mjesto svetišta jer se upravo na njemu Djevica Marija ukazala djevojčici. Zanimljivo je to što je drvo ograđeno visokom ogradom kako ga ljudi ne bi mogli oštetiti. Nakon što smo se pomolili u novoj crkvi, krenuli smo prema staroj.

Vesela lica

Na prekrasnim obalama oceana

Vrijeme za fotkanje

Neki su taj put prešli hodajući, a neki hodočasnici klečeći.

Uz liker do Lisabona

Nakon Fatime posjetili smo Obidos, grad koji je poznat po *Gingi* (Žinži). To je liker u čokoladnoj čašici u čijem smo odličnom okusu uživali svi. Nakon razgledavanja Obidosa nastavili smo put do Lisabona u kojem smo proveli ostatak maturalca.

U Lisabonu smo posjetili Oceanarij u kojem nam se najviše svidio dio s morskim psima. Osim toga, bili smo i u samostanu sv. Jeronima te u šoping centru *Vasco da Gamma*.

Najzapanjniji dio zapada

Jedno od najzanimljivijih odredišta bila je najzapanjnija točka Europe, *Cabo da Rocca*. Vodič nam je rekao da je s te točke moguće vidjeti kopno Amerike, ali samo ako je more mirno i nema magle. Nažalost, za vrijeme našeg posjeta bilo je maglovito i vjetovito pa tu činjenicu ne možemo potvrditi. Ipak, uspjeli smo se okupati u Atlantskom oceanu iako je voda, očekivano, bila hladna.

Zajedništvo prije svega

Osim u oceanu, kupali smo se i u bazenu u sklopu hotela. U njemu smo proveli većinu slobodnog vremena. Znamenitosti Portugala su očaravajuće, ali nama su u sjećanju ostala prvenstveno zajednička druženja, noćni izlasci i kupanja u bazenu i oceanu. U Zagreb smo se vratili avionom, puni dojmova.

Fotografiranje u centru Praga!

Prag, Beč, Bratislava i Sljeme Bilo nas je posvuda

Nevena Cukrov, III. e

S jednog praškog mosta

Pogled kroz krošnje

Odmoranje umornih nogu

Ovogodišnji jesenski izleti podijelili su treće razrede na tri skupine. Najmnogobrojnija skupina koju su sačinjavali d, e i f razredi za svoje je odredište odabrala Prag. Treći b i c razred posjetili su Beč i Bratislavu, dok su se akači penjali na Sljeme.

Kišni Prag

Moju skupinu je nakon desetosatne vožnje dočekaao veličanstveni Prag, toliko lijep da nam ni kišni uvjeti nisu mogli pokvariti raspoloženje. Nakon što smo obišli centar grada, saznali o njegovoj burnoj povijesti te se prošetali Karlovim mostom iznad Vltave, došlo je ono što smo svi željno iščekivali bez obzira

na našu oduševljenost gradom. Dočekali smo slobodno vrijeme, a nakon toga i večernji izlazak koji smo proveli u jednom od brojnih praških klubova. Iako klub, na samom početku, nije baš obećavao dobar provod, na kraju su nas morali moliti da izađemo van.

Zlatni grad

Iduće jutro, „veseli i odmorni“, krenuli smo prema maketi Eiffelovog tornja, dvorcu Hradčany i jednom konju, samostanu koji proizvodi svoje pivo, najsavršenijem pogledu na grad i katedrali sv. Petra koja je sve ostavila bez teksta. Na žalost, odlazak iz grada koji smo u kratkom

vremenu jako zavljeli uslijedio je vrlo brzo. Prije Zagreba stali smo u Beču čije smo ulice zanemarili zbog Mc'Donaldsa, neki zbog umora, neki zbog gladi, a neki samo radi WI-FI-a.

Bez detalja

Kako nisam bila na ostalim izletima, ne mogu o njima u detalje, ali koliko doznajem, i ostali su se razredi odlično proveli. Treći b i c razred bio je oduševljen katedralom Sv. Stjepana i zgradom bečkog parlamenta. Dok su oni šetali po Beču i divili se mostovima Bratislave, akači su se bavili planinarenjem, a u osvajanju Sljemena nije ih mogla spriječiti ni zagrebačka kiša.

Izlet drugih razreda u Sarajevo Čevapi-land

Simpatični ljudi i prekrasan krajolik

Magdalena Novosel, II. c

Zajedno u lijepom okruženju

U četvrtak, 16. listopada, u kasnim večernjim satima, s okretišta na Borongaju, krenuli smo prema Sarajevu zajedno s II. d, e i f razredom. Putovali smo uglavnom noću. Unatoč tome što su busevi bili u pristojnom stanju, sjedala se nisu pokazala kao najzgodnije mjesto za spavanje.

Neočekivana pauza

Dugačak put nekoliko smo puta prekinuli, uglavnom radi željenih pauza, ali i jedne na koju nismo mogli utjecati. Od svih stajanja zadnje je bilo zasigurno najzanimljivije.

Oko šest ujutro, negdje u Bosni, vozilo iz suprotnog smjera udarilo je retrovizor našeg autobusa. Pod prednjeg dijela autobusa odjednom je bio pun sitnih komadića stakla. U tom smo trenutku svi imali nekakvu groznu sliku u glavi jer nismo znali što nam se dogodilo.

Narednih nekoliko sati proveo smo na benzinskoj crpki okruženoj šumom. Dugotrajno čekanje oduzelo nam je nekoliko sati koje smo trebali provesti u glavnom gradu susjedne nam BiH.

Simbol Sarajeva

Prekrasan grad

Nakon što smo napokon stigli u Sarajevo, već pošteno preglednjeli pohitali smo u obližnje čevabdžinice. Tako smo proveli slobodno vrijeme nakon kojeg je slijedio obilazak grada u pratnji lokalnog vodiča Muhameda. Proveo nas je centrom grada gdje smo imali priliku čuti ponešto o povijesti grada, vidjeti mjesto gdje je započeo Prvi svjetski rat, bolje upoznati Baščaršiju te vidjeti bisere arhitekture (džamije i Vijećnicu) tog simpatičnog grada. Prije odlaska u hotel Hayat imali smo još malo slobodnog vremena.

Vodopadi za kraj

Idućeg smo jutra posjetili vrelo Bosne i pogledali Tunel spasa. Nakon toga krenuli smo za Travnik, kroz čije nas je znamenitosti proveo naš vodič. Naše je posljednje odredište bio gradić Jajce. Uz predivne vodopade završili smo dvodnevni izlet u Bosnu i Hercegovinu.

INTERVJU

Profesorica Kata Barišić

Kad Mars postane prenapučen

Učenicima se danas više izlazi u susret nego prije

Nevena Cukrov, III. e

Jedna ozbiljna

Profesorica Kata Barišić sprema se, nakon dugogodišnjeg predavanja geografije, ove školske godine otići u zasluženu mirovinu. Njezini satovi uvijek ispunjeni smijehom, veseljem, a ponekad i pjesmom, pa smo sigurni da će takva atmosfera nedostajati svim učenicima. Kako nam ne bi pobjegla, zamolili smo ju za kratak razgovor već sada. Kao i uvijek zanimala nas je više profesoričina prošlost i planovi za budućnost nego sadašnjost koju dijelimo s njom.

Što ste htjeli postati kao dijete?

Uvijek učiteljica ili profesorica. Kad smo se kao mali igrali, uvijek sam glumila učiteljicu.

Znači da se dječji san ispunio. Zanima nas gdje ste odrasli, koju ste osnovnu i srednju školu pohađali?

Pohađala sam osnovnu školu i gimnaziju u Orašju.

A kakva ste učenica bila?

Odlična. Voljela sam sve predmete, a jedino što mi je zadavalo problem bilo je štrebanje godina iz povijesti.

Ipak, morali su Vam neki predmeti biti draži?

Naravno. Geografija, biologija i matematika uvijek su me zanimali.

Što Vas je privuklo upravo geografiji?

Putovanja, upoznavanje novih krajeva, običaja i ljudi.

Učenje u studentskom domu S. Radić

Koji dio svijeta posebno volite?

Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu i sva katolička svetišta.

Božjom providnošću u Trećoj

U Zagrebu ste studirali?

Da, završila sam Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu, geografiju i biologiju.

Tada ste i ostali ovdje?

Ne, tek kasnije, kad je Mars postao prenapučen.

Šalite se?

Ne. Kad je počeo rat (Mars – bog rata), muž i ja smo s djecom prese-lili u Zagreb.

Vratimo se još onim danima nakon studija. Gdje ste radili?

Prvi sam posao dobila u Petrinji, ali sam se uskoro morala vratiti kući u Orašje jer je roditeljima trebala moja pomoć, bila sam najstarija od pet sestara.

Živjeli ste i u Tuzli?

Kad sam se udala, muž i ja smo se zaposlili u Tuzli i tamo smo živjeli do Domovinskog rata.

Tada se selite u Zagreb. A kako ste došli u Treću?

Božjom providnošću. Ali stvarno. Sve se nekako sretno poklopilo. Imala sam odlične preporuke, ali da nije bilo još nekih sretnih okolnosti, tko zna kako bi bilo.

Predavali ste oba predmeta, i biologiju i geografiju?

U početku u Trećoj samo biologiju, zatim oba predmeta, a na kraju samo geografiju.

Je li se škola mnogo promijenila od onda?

Pa ne baš puno, ali se ipak promijenila. Učenicima se danas više izlazi u susret nego prije, imaju pravo na najavu testa, mogu odgovarati ili pisati ograničeni broj predmeta u jednom danu ili tjednu. Prije baš i nisu imali takva prava.

Jesu li prošle generacije ipak bile bolje?

Uvijek se nama starijima čini da je prije bilo bolje pa tako ponekad imam dojam da se prije više poštovalo starije, ne samo profesore nego i druge zaposlenike škole, ali možda to nije potpuno točno. U biti se djeca nisu puno promijenila.

Ali promijenili su se načini poučavanja. Mislite li da je uvođenje tehnologije pozitivna stvar?

Naravno. Tehnologija je olakšala mnoge stvari, i učenicima i profesorima. Premda se mi stari profesori

trebamo više truditi da je svladamo, svakako je pozitivna stvar.

Hoće li vam nedostajati škola i rad s mladima?

Da, no nadam se da ću se u budućnosti imati priliku igrati s unucima.

Osim igre s unucima (kada dođu), što ćete još raditi u mirovini?

Učit ću engleski, pročitati silne nepročitane knjige, volontirati u udruzi Kap dobrote, hodočastiti u svetišta u kojima nisam bila, kuhati i isprobavati nove recepte, družiti se sa svojim babicama. Neće mi biti dosadno.

INTERVJU

Profesorica Božena Fiamengo

Škola je ipak bila moj poziv!

Bilo je svakakvih sanjarenja, ali ipak me najviše zanimalo putovanje

Nikolina Martinec, IV. e

Ako je netko proputovao svijet i upoznao velik broj ljudi, onda je to naša *signora*. Profesorica Božena Fiamengo, svjetska putnica i prije svega odlična profesorica, odrađuje svoju zadnju godinu u III. gimnaziji i sprema se za mirovinu.

Što ste željeli biti kao djevojčica?

Kad sam bila mala bilo je svakakvih sanjarenja, ali ipak me najviše zanimalo putovanje i kako izgledaju razni krajevi, upoznati svijet. To mi se ostvarilo, san je postao stvarnost.

Koju ste osnovnu i srednju školu pohađali?

Osnovnu školu u Zagrebu na Trešnjecima, a srednju na Roosveltovom trgu, IV. gimnaziju.

Kakva ste učenica bili u srednjoj školi?

Odlična. Kad sam krenula u gimnaziju, odabrala sam onu gdje nema puno matematike. Oduvijek mi je bila slaba strana i kvarila mi uspjeh. Za vrijeme mog školovanja, ako profesor nije htio pokloniti višu ocjenu, zbog jedne trojke nismo mogli proći odličnim uspjehom. Danas je drugačije, učenici prolaze odličnim uspjehom iako imaju čak dvojku iz nekog predmeta.

Jezik je bogatstvo

Profesorica ste talijanskog i engleskog jezika. Zašto ste se odlučili baš za taj studij?

Roditelji su mi usadili ljubav prema stranim jezicima. Govorili su da je čovjek siromašan ako ne poznaje

Svjetska putnica

barem jedan svjetski jezik. Zato su iznajmljivali studenticama stranih jezika sobu, jer su tada studenti bili skromni i živjeli u obiteljima, a zauzvrat su meni i bratu davale instrukcije. Upravo zbog toga, kad sam krenula u četvrti razred, imala sam već dobru bazu.

Jeste li ikada razmišljali o nekom drugom studiju

Ne, nikada, odmah sam željela studirati jezike i odabrala Filozofski fakultet te engleski i talijanski (kao drugi predmet), jer sam puno putovala s roditeljima po Italiji.

Što Vas je dovelo u Kušlanovu?

U školu sam se vratila 2001. godine nakon što sam prekinula posao u

Ericssonu u Zagrebu gdje sam, nakon povratka iz Rima, radila šest godina. Provela sam dvanaest godina u inozemstvu gdje smo moj suprug i ja bili na ugovoru i radili za Ericsson iz Švedske. Živjeli smo u nekoliko zemalja. Počeli u Švedskoj pa nastavili u Australiji, Španjolskoj i na kraju u Italiji.

Koje su osobine dobrog profesora?

Kao prvo, treba voljeti svoj posao i voljeti raditi. Zatim voljeti svoje "belvice" i "tukce", ma kakvi oni bili, biti dobar pedagog i psiholog. Također treba dobro upoznati djecu s kojom radiš i to djeci pokazati. Tek tada tvoj predani rad s njima daje rezultate (kod nekih nažalost ni tada).

U studentskim danima

Tukci i belve

Jeste li zadovoljni svojim radom i postignućima?

Neizmjerno! Moj je život bio iznimno bogat, sva ta putovanjima i susreti s toliko različitih ljudi s kojima sam radila u Ericssonu. Usput sam naučila još švedski i španjolski jezik, jer sam upravo zahvaljujući poznavanju stranih jezika mogla dobiti posao. Osvjedočila sam se da vas najviše cijene kad poznajete jezik zemlje u kojoj živite. Svoju profesionalnu karijeru zaokružila sam u školi koja mi je nakon završetka studija bila prvi izbor – odmah sam počela raditi kao profesorica na srednjoj školi, prvih devet godina prije odlaska u svijet.

Nazvali ste nas tukcima i belvama. Zašto baš tako?

Ukratko, željela sam pridobiti vašu pažnju, tražila sam najpogodniju riječ koja vas neće vrijeđati, a da vam ukažem da, dok nešto ne naučimo, svi smo mi tukci. Ubrzo sam otkrila da se to svima svidjelo pa ste se i sami tako prozivali, zar ne? A za *belve* se veže priča iz Rima. Kolegica Talijanka s kojom sam radila imala je dva sina koji su stalno bili u sukobu i došla bi na posao i rekla: "Opet su se moje *BELVE* (zvijeri) potukle..." pa sam se jednog dana u razredu i sama osjećala kao gladijator koji se bori sa svojim belvama i tako je počela priča.

Imate li omiljen razred ili učenike?

Da, sve jednako i uvijek ih ostavljam u uvjerenju da su mi baš oni najdraži što je i istina!

Koja Vam je najdraža uspomena iz Kušlanove?

Dan kad sam se ponovo našla pred katedrom nakon dvanaest godina izbijanja s nastave. Ipak je to bio moj poziv.

Hoće li Vam nedostajati škola?

Hoće naravno, svi moji tukci i *belve*...

Ljubiteljica životinja

U planinama

Nasmiješena kao beba

Djevojčica s mašnom

U prirodi

U španjolskoj s maturantima

Cijeli svijet bit će moj

Koje biste razdoblje svog života izdvojili kao najljepše?

Svako na svoj način, ne mogu se sjetiti nijednog razdoblja u životu koje me nije oduševljavalo. Od upoznavanja zemalja koje sam vidjela, preko ljudi koje sam ne samo upoznala nego s njima radila i sprijateljila se. I najvažnije, rad s vama me posebno inspirirao, svaki sat donosi nešto novo!

A koje Vam se mjesto s brojnih putovanja najviše svidjelo?

Svaku sam zemlju prihvaćala kao nešto novo i zanimljivo, kao i ljude s kojima sam se susretala. Najvažnije

je u životu, ako se želiš osjećati dobro u novoj okolini u koju dođeš, prilagoditi se i prihvatiti tu okolinu pa ćeš i ti biti prihvaćen i svugdje se osjećati dobro.

Planirate li neko novo putovanje?

Naravno, ali tek kad prođe ova školska godina. Svake godine ću posjetiti prijatelje s kojima smo ostali u kontaktu u Švedskoj, Australiji, Španjolskoj i Italiji. Tako ću se i prisjetiti svih lijepih dana koje smo proveli u druženju.

Znači, bez mirovanja u mirovini?

Naravno! Aktivno i dalje, moj bicikl, moj pas, moji izleti i putovanja... Cijeli svijet bit će moj!

Profesorica Blaženka Franjević u mirovini

I kemija može biti zabavna

Na satovima kemije smijeha nikada nije nedostajalo

Nevena Cukrov, III. e

Ovu školsku godinu započeli smo s malim izmjenama u Nastavničkom vijeću. Naša uvijek vedra i nasmijana profesorica Blaženka Franjević, nakon godina provedenih u Kušlanovoj otišla je u zasluženu mirovinu.

Uvijek zanimljivi sati

Novijim je generacijama profesorica B. Franjević poznata kao profesorica kemije, no nije uvijek predavala samo jedan predmet. Prije nego što je počela predavati kemiju u Trećoj gimnaziji, na ovoj je istoj adresi predavala i nekoliko tehničkih

predmeta. Naime, u zgradi naše škole jedno se vrijeme nalazio PTT obrazovni centar gdje je profesorica B. Franjević predavala tehničke predmete.

Mnogim kušlanovcima kemija nije bila omiljen predmet, no profesorica se B. Franjević potrudila da nam na njezinim predavanjima nikada ne bude dosadno. Bilo je mnogo napornog rada i učenja, ali smijeha i zabave nije nam nedostajalo. Često su nam sati bili ispunjeni upravo našim izlaganjima i brojnim referatima koje je profesorica pažljivo

slušala i nadopunjavala ako smo što-god slučajno izostavili. Profesorica nas je učila izradi mentalnih mapa koje su nam stvarno olakšale učenje, slala nas u muzeje da pogledamo mineraloške izložbe i tako nam približila gradivo.

Aktivna i nakon nastave

B. Franjević držala je dodatne sate učenicima koji su išli na natjecanja te maturantima pripreme za maturu, a znajući da nismo svi nadareni kemičari, održavala je i dopunske sate na kojima je strpljivo objašnjavala ono što nam nije bilo jasno.

Među zabavnijim satima koji će nam dugo ostati u sjećanju jesu zamjene učenika i profesora kojima se profesorica B. Franjević rado odazivala i svoje profesorsko mjesto prepuštala kemičarima amaterima.

Profesorica je tijekom svog radnog vijeka imala prigodu podučavati brojne generacije te su mnogi upravo zbog njenih predavanja zavoljeli kemiju. Nakon uspješnih godina rada otišla je u zasluženu mirovinu, a nadamo se da su i njoj ostala samo lijepa sjećanja na nas i školu.

Pregled sportskih događanja

Sara Vidaković, IV. c

Ovo je moje posljednje izdanje pregleda sportskih događanja i pomalo sam nostalgичna, ali i sretna što svjedočim najvećim sportskim uspjesima u povijesti škole. Čak tri ekipe odlaze ove godine na svjetska školska prvenstva tako da je bio pravi užitek pisati o svim uspjesima tijekom ovih godina.

Ipak, nije uvijek bilo jednostavno pratiti sva sportska događanja jer je naša škola aktivna na brojnim područjima, ali uz pomoć i podršku uspijevala sam. Posebno mi je PŠ Vladimira Preloga izlazila u susret tijekom košarkaške školske sezone (što se ne može reći za XV. gimnaziju tijekom rukometne sezone). Potpora ravnatelja i svih profesora TZK-a naše škole također mi je bila od velikog značaja.

Pred vama je sažeti pregled prvog dijela sportske sezone 2014./2015.

U prvom dijelu školske sportske sezone naši su se sportaši natjecali u čak osam različitih sportova. Sudjelovali su na **atletskom** natjecanju u kojem su dečki odnijeli prvo, a djevojke treće mjesto prve razine natjecanja. Iako je ovo tek prvo kolo, nesumnjivo su naši dečki prvi i na proljeće, na drugoj razini natjecanja, jer su već osvojili 724 boda, a XV. gimnazija, koja nam je bila najveća konkurencija, diskvalificirana je zbog lažiranja podataka.

Dok se u **badmintonu** nismo plasirali iz prve u završnu razinu natjecanja, u **stolnom tenisu** momci su osvojili treće mjesto. U kvalifikacijama su dečki uvjerljivo pobijedili sve protivnike, a u završnici su izgubili od Športske gimnazije (0:3) i Škole dr. Časl (0:3), a pobijedili TŠ Tesla (3:1).

U protekla dva mjeseca III. gimnazija odigrala je tri **malonogometne** utakmice te drži zasad drugo mjesto i zaostaje za bod za X. gimnazijom.

U PŠ V. Preloga odigravale su se **košarkaške** utakmice. I mladići i djevojke odigrali su po četiri utakmice. Dečki su dominirali u svim utakmicama i uvjerljivo pobijedili sve protivnike. Djevojke su odnijele tri pobjede, ali je posljednja utakmica završila porazom od IX. gimnazije.

Naši **odbojkaši** na kraju druge razine natjecanja nalaze se na drugom mjestu nakon pet odigranih utakmica i samo jednog poraza te zaostaju za Športskom gimnazijom za tri boda. **Odbojkašice** su u istoj situaciji što se tiče odigranih utakmica i pobjeda, a jedina je razlika što su prve u skupini.

Rukometaši su u čistoj situaciji s pet utakmica i pet pobjeda te prvim mjestom s osvojenih 10 bodova. Prati ih SŠ Sessete s osam i PŠ V. Preloga sa 6 bodova. **Rukometašice** su prošle u daljnje natjecanje osvojivši treće mjesto u skupini sa četiri odigrane utakmice, jednom pobjedom, dva poraza i jednom neriješenom utakmicom.

Zlato i bronca za plivače

Natjecanje u **plivanju** završilo je izvrsno za naše ekipe. Djevojke su osvojile zlato, a dečki broncu.

Iako muška ekipa nije bila potpuna jer su neki imali klupskih obveza, osvojili smo treće mjesto od ukupno prijavljenih dvanaest škola. Natjecanje je donijelo ukupno 171 bod u četirima disciplinama i dvjema vrstama štafete. Po ukupnom ekipnom poretku Športska je zauzela prvo mjesto s 216 bodova, a drugo mjesto sa 198 bodova Škola T. Brezovačkog.

Pojedinačni rezultati:

50 m SLOBODNO

5. Marin Tokić	27,05
14. Filip Anđelić	29,36

50 m LEĐNO

9. Filip Lulić	33,43
13. Petar Premelić	35,36

50 m PRSNO

5. Ivan Penava	34,79
9. Luka Ostojić	38,53

50m DELFIN

6. Domagoj Mustač	29,76
8. Sandro Đonlić	29,87

ŠTAFETA 4x50 m SLOBODNO

6. Ostojić, Premelić, Lulić, Anđelić	(1:59,51)
--------------------------------------	-----------

ŠTAFETA 4x50 m MJ.

4. Đonlić, Tokić, Mustač, Penava	(2:00,73)
----------------------------------	-----------

Naše zlatne djevojke pokazale su da su glavne u bazenu. Takmičile su se s 14 različitih škola u četirima disciplinama i dvjema vrstama štafeta. Osvojile su 121 bod te tako zauzele najbolje mjesto u ekipnom poretku, a slijede ih V. gimnazija sa 108 i Škola T. Brezovačkog s 98 bodova.

Pojedinačni rezultati:

50 m SLOBODNO

1. Kristina Miletić	29,60
14. Lucija Matijašević	69,85

50 m LEĐNO

4. Karla Novak	37,20
5. Silvija Dumić	43,01

50 m PRSNO

2. Petra Blažević	37,34
10. Ema Aničić	57,09

50 m LEPTIR

1. Ivona Krmpotić	31,73
5. Dora Zorko	35,21

ŠTAFETA 4x50 m SLOBODNO

6. Aničić, Dumić, Matijašević, Zorko	(2:58,69)
--------------------------------------	-----------

ŠTAFETA 4x50 m MJ.

1. Krmpotić, Miletić, Novak, Blažević	(2:15,93)
---------------------------------------	-----------

Dodjela nagrada
školskom sportu

Treća je treća

U velikoj dvorani Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta u organizaciji Hrvatskog školskog sportskog saveza održana je 22. prosinca 2014. svečana dodjela nagrada.

Dodijeljene su nagrade unutar četiriju kategorija: nagrada za životno djelo, tri godišnje nagrade za doprinos razvoju školskog sporta u šk. god. 2013./2014. te po tri nagrade najboljim školskim sportskim društvima osnovnih i srednjih škola.

Školsko športsko društvo III. gimnazije osvojilo je 60 bodova te se time našlo na trećem mjestu u konkurenciji srednjih škola. Do bodova smo došli postignutim rezultatima. Naime, osvojili smo četiri prvih mjesta u gradu, dva druga mjesta u gradu i pet trećih mjesta u gradu.

Po prvi put smo osvojili tri prva mjesta u državi (košarkaši, košarkašice i ženska kros ekipa) te jedno drugo mjesto u muškoj atletici. Plaketu su preuzeli maturanti naše škole, Luka Marić, Lana Rački i Sara Vidaković.

Drugo mjesto pripalo je Gimnaziji Josipa Slavenkog iz Čakovca, dok se na prvom mjestu našlo Sportsko društvo Sportske gimnazije. Nakon svečanosti upriličen je prigodni domjenak i druženje.

Dodjela priznanja

Plivači

Jeeeeeeey!

Odbojkaši

Run Forrest, run!

Stolnotenisači

Rukometaši

Odbojkašice

Rukometaši

Krosačice

Najbolji sportski uspjeh u povijesti Treće – tri svjetska školska prvenstva Iz Hrvatske u Francusku i Kinu

Dugogodišnji rad urodio je plodom

Samo su najveći optimisti mogli sanjati ono što su naši sportaši uz podršku profesora mentora ostvarili. U 2015. godini gostovat

Košarka u Francuskoj

Na natjecanje koje će se održati u travnju (17 – 25. IV.) u francuskom

će na čak trima svjetskim školskim sportskim prvenstvima, u košarci (muškoj i ženskoj) i atletici. Svojim trudom i marljivim radom naši talentirani igrači pokorili su sve ekipe na

gradu Limoges, prijestolnici košarkaškog kluba CSP Limoges koji broji devet naslova prvaka Francuske, otputovat će naši košarkaši i košarkašice.

državnim prvenstvima Hrvatske i tako osvojili plasman na svjetsko prvenstvo. Organizator svjetskih prvenstava je ISF (*International school sport federation*), a ovakva se natjecanja održavaju svake druge godine.

Prisjetimo se, naša je škola već sudjelovala na ovoj razini, ženska je košarkaška ekipa 2013. godine osvojila šesto mjesto na Cipru, a muška atletska ekipa se u Češkoj našla na 11. mjestu.

Izuzetni uspjesi naših košarkašica nisu novost. U posljednjih pet godina one su prvakinja grada i države, što nije do sada uspjelo nijednoj školi u Hrvatskoj. Sveukupno su naše djevojke bile sedam puta prvakinja države.

Ni mladići ne zaostaju mnogo po rezultatima. U posljednjih pet godina bili su tri puta prvaci grada, dva puta prvaci države te jednom treći. Obje ekipe odlaze tako s velikim očekivanjima na ovaj put.

Naši, kao i ostali natjecatelji, bit će smješteni u gradu domaćinu i(li) u susjednim gradovima, a poluzavršne i završne utakmice odigrat će se u predivnoj dvorani *Palais des sports de Beaublanc* košarkaškog kluba CSP Limoges.

Natjecanje se sastoji od dvaju dijelova; kvalifikacije po skupinama i kvalifikacije po knock-out sistemu. Sve utakmice odigravat će se po pravilima ISF-a (4x8min, 3min produžetaka po potrebi, 4 osobna faula te 3 faula tima po četvrtini), a završne utakmice po propisima FIBA-e (4x10min, 5min produžetka po potrebi, 5 osobnih faula te 4 faula tima po četvrtini).

Atletičari putuju u Kinu

Jedan od prvih sportova registriranih u programu ISF-a jest atletika u kojoj su se naši mladići plasirali. Budući da su u posljednjih pet godina čak pet puta bili prvaci grada, a tri puta prvaci države i dva puta viceprvaci države, potpuno zasluženo predstavljaju Hrvatsku na ovom svjetskom natjecanju.

Atletski kup koji nosi naziv *Memorijal "Jean Humbert"* održat će se u kineskom gradu Wuhan ovo ljeto (27. VI. – 2. VII.).

Svaka škola ima pravo povesti samo šest učenika, a svaki pojedinac će se natjecati u dvjema disciplinama koje ne smiju biti u istoj kategoriji (npr. trčanje i bacanje ili skok i bacanje). Bit će zastupljene različite discipline trčanja, skokova i bacanja, uz štafetu kao važan dio timskog atletskog natjecanja.

INTERVJU

Alen Halilović

Korak po korak prema cilju

Sretan sam što sam u ovoj školi i što imam takve prijatelje, profesore i ravnatelja.

Sara Vidaković, IV. c

Hrvatski Messi!

Učenik naše gimnazije, Alen Halilović, hrvatski je reprezentativac i igrač španjolskog kluba FC Barcelona B koji vjeruje da će napraviti još veći korak i otići u prvu ekipu.

Još od vrtičkih dana dalo se naslućivati da u njemu čuči veliki talent koji se dalje razvija u nekoliko dobnih kategorija Dinamove nogometne škole.

Krajem lipnja 2012. godine potpisuje profesionalni ugovor za seniorsku ekipu GNK Dinamo, a u rujnu iste godine upisao je i prvi nastup za seniore. Dvije godine kasnije potpisuje petogodišnji ugovor s FC Barcelonom.

Selfie s prijateljima na Nou Campu

Kako ti je u Španjolskoj? Jesi li se prilagodio?

U Španjolskoj mi je super. Jako sam zadovoljan i sretan, mislim da sam se dobro snašao. Učim jezik svaki dan i dobro mi ide. Razumijem sve kada pričaju i mogu normalno razgovarati s njima što me čini sretnim.

Kakav je osjećaj igrati za jedan tako veliki klub kakav je Barcelona?

To je nešto posebno i nešto što se ne može opisati. Sanjaš to cijeli život i onda ti se ostvari. Stvarno nešto neopisivo.

San – zaigrati s Messijem

Što se sve promijenilo proteklih mjeseci u tvom životu i kako doživljavaš ovaj veliki skok u svojoj karijeri?

Promijenilo se puno toga. Otišao sam u novu državu, novi grad, učim novi jezik, oko mene su novi ljudi i mislim da se život dosta razlikuje od života u Zagrebu, ali sretan sam što sam ovdje i uvjeren sam da će biti sve bolje i bolje.

Naravno da je ovo veliki skok, ali sada sam u B ekipi i vjerujem da ću

napraviti još veći korak i otići u prvu ekipu. Eto, to sanjam.

Da bi se postigao ovakav uspjeh, trebalo je puno rada i odricanja. Što ti je bilo najteže u tom razdoblju?

Najteže je bilo to što svaki dan naporno radiš i treniraš, dok tvoji prijatelji koji ne rade toliko puno imaju vremena za druženje i zabavu. Ti moraš raditi i samo raditi da bi nešto bilo od tebe, ali to sam izabrao i volim najviše na svijetu tako da ne žalim ni za čim, pa ni za izgubljenim vremenom.

Braća na obalama Barcelone

Mislio sam da je lako otići, ali sada vidim da ti uvijek nedostaje pravi dom

Za tebe kažu da si jedan od najtalentiranijih mladih nogometaša u Hrvatskoj, pa i šire. Slažeš li se s tim?

To je na drugima da kažu i da procijene moju igru.

Iza tebe je nekoliko nastupa u Hrvatskoj A reprezentaciji. Što ti znače ti nastupi?

Repka je nešto posebno. To je poseban doživljaj, kada igraš i znaš da predstavljaš državu koju voliš, to te posebno motivira. Volim igrati za repku i uvijek sam sretan kada igram.

Tko ti je najveća podrška, inspiracija ili uzor?

Najveću podršku daju mi roditelji i braća. Oni su stalno uz mene i kada god mi je teško i kada imam neki problem, znam da su tu uz mene i zahvalan sam im na tome. Uzor mi je Leo Messi, najbolji nogometaš u povijesti nogometa. Sretan sam što sam imao priliku trenirati s njim i nadam se da ću jednom i zaigrati s njim. Za mene je on najbolji igrač i odlična osoba.

Sve je moguće uz trud

Uz veliki rad, trud i odricanje, uspio si se paralelno nositi sa školskim i nogometnim obavezama unatoč životu u drugoj državi. Kako usklađuješ obveze?

Uvijek sam govorio da je to moguće i da, ako se potrudiš, možeš uskladiti trening sa školom. Mene nema baš puno na nastavi, ali uvijek kada sam davao ispite, našao sam vremena za učenje i pripremu tako da profesori vide da želim raditi i da mogu. Mislim da svaka osoba, koja se potruži, može sve napraviti.

Kako rješavaš školske obaveze s obzirom na to da si u drugoj državi?

Plan je da se dogovorim s profesorima i da sve pripremim i dođem odgovoriti na datum kada nam svima odgovara.

Što nakon gimnazije? Nastavljaš s obrazovanjem ili..?

Iskreno, sada sam u velikom klubu i takva se prilika ne pruža često u životu pa ću dati sve od sebe da ostanem u Barceloni i sve ostalo podrediti tome. Naravno, neću zaboraviti obrazovanje, naći ću vremena i za to.

Želiš li možda što dodati?

Stvarno sam sretan što imam ovakvog ravnatelja i odličnu razrednicu, profesore i prijatelje koje puno volim. Mislim da bi mi bez njih bilo puno teže. Posebno bih se zahvalio ravnatelju, razrednici i prijateljima.

Oni su stvarno svi uvijek bili uz mene i davali mi maksimalnu podršku i kad mi je bilo teško i kad me nije bilo dugo i kad sam mislio da ću sve teško riješiti. Stvarno su mi pomagali i trudili se. Sretan sam što sam u ovoj školi i što imam takve prijatelje, profesore i ravnatelja.

Čini mi se da osjećaš nostalgiju za Zagrebom?

Osjećam. Mislio sam da je lako otići nekamo i biti dugo tamo, ali sada vidim da ti uvijek nedostaju tvoji prijatelji, tvoj pravi dom.

1. mjesto u formacijama na kupu Hrvatske 2014. godine

Plesom do vrha

Najbolja odluka u životu

Dorotea Dominik, III. e

Naša škola prepuna je odličnih i kategoriziranih sportaša. Puno je mladih koji su s tako malo godina došli do državnoga i svjetskoga vrha, no nekima od njih ne pridajemo dovoljno pažnje. Odličan su primjer učenice III. e razreda, Lora Marija Kolar i Anamarija Obad, koje su od malih nogu plesačice *Atomic Dance Factoryja* – najpoznatije hrvatske plesne skupine.

Od početaka do vrha

Prije više od deset godina djevojke su se počele baviti plesom, a prebacile su se na hip-hop radi mlađe braće koja su tamo već trenirala. Danas djevojke treniraju pet puta tjedno, a trening im traje od dva do tri sata. Teško im je uskladiti školu s treninzima, ali trude se postići što bolje rezultate na objema stranama.

Obje imaju titulu državnih prvaka, no ne mogu dobiti odgovaranje po dogovoru, a ni kategorizaciju, jer im matični savez nije član Hrvatskog olimpijskog odbora.

Najveći uspjesi

Njihova važnija postignuća pobjeda su u svjetskome kupu 2012. godine, a u 2014. godini pobijedile su u kupu Hrvatske i u formacijama. Na državnom natjecanju Lora je još osvojila prva mjesta u kategoriji pojedinaca i parova, a Anamarija u kategoriji malih grupa.

Ples je strast

Svako novo natjecanje prekrasno im je iskustvo jer omogućuje dodatno zbližavanje i druženje s drugim plesačima. Svakako bi preporučile

ples mlađim generacijama jer kažu: „Tamo mogu izbaciti frustracije, opustiti se, zabaviti i upoznati nove ljude.“ Ples je njihova strast i najbolja odluka u životu.

Mladi Lideri

Tamburaši iz Treće

Nastupi i probe oduzimaju im većinu vremena

Mia Feratović, II. b

Mladi tamburaški sastav Lideri broji pet članova od kojih dvojica pohađaju drugi razred naše škole – Tomislav Komušar i Luka Fištrek.

Počeci benda

Njihova je suradnja započela u orkestru Bosiljak gdje su počeli ozbiljnije svirati, a ubrzo im je sinula ideja o osnivanju benda. S prvim gažama počeli su po restoranima. Zatim su, na nagovor zadovoljnih slušatelja, krenuli u ozbiljnije nastupe. Dečki se ponose brojnim izvedbama po klubovima, a posebno suradnjom s legendarnim Halidom Bešlićem.

Svijetla budućnost

Sviraju i surađuju s puno ljubavi prema glazbi i uživaju u zabavljanju ljudi, pogotovo kada su i plaćeni za to. Zapošljavanje menadžera, nadaju se, bit će korak bliže ozbiljnijoj sviračkoj i pjevačkoj karijeri.

Probe koje se održavaju svaki dan, probe u orkestru i nastupi petkom i subotom, dečkima oduzimaju puno vremena, ali i dalje im je to najveća strast. U svoj pretrpani raspored uspješno uguraju i školu, koju odrađuju bez većih problema.

Na jednom od brojnih nastupa

Mladi virtuozi

Uz puno truda do uspjeha

Nije lako, ali vrijedno je svake muke

Darija Đukić, IV. a

Naša škola može se ponositi brojnim talentiranim učenicima koji uspjevaju uspješno uskladiti sve svoje obaveze. Među njima su i učenici prvih razreda Lucija Kanceljak i Armand Merle. Oboje pohađaju drugi razred Glazbene škole Pavla Markovca. Svojim nastupom na božićnoj akademiji oduševili su sve prisutne. Svirajući duo, Lucija na violini, a Armand na glasoviru, pokazali su nam svoje umijeće koje je rezultat višegodišnjeg rada i truda.

Neobičan početak

Lucija je u glazbenu školu krenula sa sedam godina. Tamo se odlučila za violinu koju sada svira svakodnevno po nekoliko sati. Želja za sviranjem počela je na jednom njezinom nastupu sa zborom gdje je vidjela kako

djeca još manja od nje sviraju. Poželjela se i sama okušati u tome.

Prošle je godine nastupila na natjecanju u Goriziji. Pred njom je puno posla jer se mora kvalitetno pripremiti za ovogodišnje međunarodno natjecanje Mladi virtuozi - etide i skale.

Priznaje da je teško uskladiti sve obaveze, ali joj za sada dobro ide. Iako je pred njom još puno vremena za razmišljanje, već sada planira nakon završetka srednje škole upisati glazbenu akademiju.

Glazba je vrijedna odricanja

Armand je glazbenu školu počeo pohađati u prvom razredu osnovne škole. Rođen je u obitelji glazbenika pa ne čudi što je krenuo tim stopama. Ubrzo je glazba postala njegova

Virtuozi na božićnoj akademiji

ljubav. Sve je više svirao i bio sve bolji i bolji u tome. Svaki dan na glasoviru provede najmanje jedan sat, a prije natjecanja zna vježbati i do tri sata. Sudjelovao je na brojnim regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima na kojima redovito osvaja prva i druga mjesta. Pokušava ne popustiti ni u jednoj školi. U ovom polugodištu znao je spavati samo po nekoliko sati i ustajati jako rano kako bi učio. Iako mu to teško pada, smatra da će mu se odricanje kad-tad isplatiti. Na pitanje, misli li on kao i većina mladih da je bavljenje glazbom lakša aktivnost nego treniranje nekog sporta, odgovara niječno. Bavljenje glazbom složena je i teška aktivnost u koju je potrebno uložiti jako puno vremena i truda.

Posjet maturanata Gavelli

Flash kulturizacija

Malo kulturnog uzdizanja ne može škoditi

Iva Pavlović, IV. c

Potaknuti lektinom i profesoricom hrvatskog jezika učenici četvrtih razreda u očekivano su malom broju pohitali u kazalište Gavellu na predstavu nastalu po djelu jednog od naših najvećih pisaca – Hrvatski bog Mars Miroslava Krleža.

Skidanje prašine

Nama, naviknutima na laptope, televiziju i ostala čuda tehnologije kazalište uvijek zvuči nekako staro,

kao da više ni ne postoji. Zamišljam ga kao neku staru knjigu koju su svi odavno zaboravili, skuplja prašinu negdje na najvišoj polici u najudaljenijem kutu knjižnice. Sve u sve, djeluje nekako odbojno, kao da zahtijeva puno truda. Istina, nama kulturnima Gavella je bila poprilično zbunjujuća – kako, kamo, zašto, ali naposljetku smo se snašli i odgledali odličnu predstavu. Da, odličnu!

Sve na vrhuncu

Atmosfera koju su stvorili Amar Bukvić u glavnoj ulozi i ostali glumci, ništa manje bitni, bila je odlična. Kao da smo i sami sudjelovali u predstavi. Uz dobar izbor glazbe u pozadini i realističnu glumu uvukli su nas u ratni svijet Miroslava Krleže. U nebitan život pojedinca prisilno izdvojenog iz svoje sredine, pojedinca kojemu su nametnute stvari koje on ne

želi niti razumije. Kako ne bismo mogli suosjećati? Radnja ni nije toliko davna, kako se na prvi pogled čini, Prvi svjetski rat, ali možemo se poistovjetiti s izopćenim pojedincem izgubljenim u društvu i vremenu. A to ustvari i jest Krležin fokus. Ne rat i ratna razaranja, već odraz toga na običnim ljudima. Zato bih svima zaista preporučila da posjete Gavellu. Malo kulturnog sadržaja tu i tamo nikako ne može naškoditi.

Stoljeće nakon A. G. Matoša

Matoš – samac usred svemira

Prikaz životnog puta hrvatskog velikana

Nikolina Martinec, IV. e

Povodom 100. obljetnice smrti Antuna Gustava Matoša u zagrebačkom KIC-u održana je manifestacija pod nazivom „Matoš – samac usred svemira“.

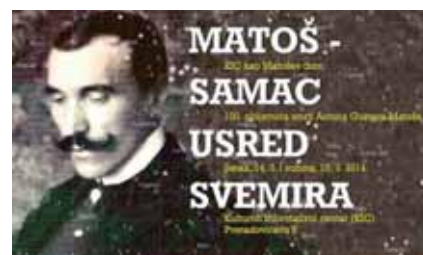
Zagreb, Venecija, Pariz

U ožujku (14. i 15.) francuski duh prostrujao je Zagrebom te povezao zagrebačke i pariške ulice. Ideja ovog

projekta bila je povezati sve prostore KIC-a kratkim, ali sadržajnim događajima. U nekoliko postaja prikazan je Matošev život za vrijeme boravka u Zagrebu, Veneciji i Parizu.

Glumci pričaju priče

Brojna lica hrvatske javne scene, kao što su Rene Medvešek, Vedran Mlikota i Olga Pakalović, sudjelovali su u ostvarenju Matoševa „duhovnog putovanja“ prostorijama KIC-a i Gornjeg grada. Posebno treba izdvojiti glumca Mirana Kurspahića koji je tumačio samog Matoša. Na početku je govorio o svojoj fascinaciji Zagrebom i Zagrepčanima. Nakon kratkog uvoda, odveo je publiku u obližnju knjižaru gdje je glumica Olga Pakalović čitala izabrane ulomke iz Propasti Venecije,

Matoš u Mlecima. Druženje se nastavilo razgovorom na hrvatskom i francuskom, a glumci su komentirali piščeve tekstove o Parizu. Osim pjesničkog dijela, program je obogaćen glazbom, filmskom, plesnom i likovnom umjetnošću.

Osnovna ideja uspješno je realizirana, a projektom je još jednom istaknuta važnost A. G. Matoša bez kojeg bi „hrvatska književnost bila cvijet bez korijena“.

Književna matineja s Renatom Baretićem

Osmi ovjerenik

Roman koji će vas zabaviti i nasmijati

Mia Feratović, II. b

Festival svjetske književnosti u organizaciji izdavačke kuće Fraktura koji se održao, između ostaloga, i u kinu Europa, ugostio je autora romana Osmi povjerenik – Renata Baretića. Osmi povjerenik, roman „proizašao iz ljutnje“, proslavio je hrvatskog modernog pisca te mu donio mnoge nagrade.

Neobična radnja

Na jedan je otok, bez signala i interneta, smjestio muslimana, prostitutku, talijansku mafiju te vladinog povjerenika. Svojim opširnim i zanimljivim obrazloženjima odgovarao je na pitanja učenika V. gimnazije, kojima je povjerena uloga moderatora na ovoj književnoj matineji.

Ljubav prema jeziku

Dobru priču i razne detalje u karakterizaciji likova pripisuju studiranju različitih smjerova,

komparativne književnosti, fonetike i političkih znanosti. Ljubav prema narječjima prenosi u roman izmišljajući vlastiti, trećićanski dijalekt. Svoje likove nije temeljio na stvarnim osobama, ali ih je učinio živim ljudima (u kojima ipak možemo prepoznati i neke stvarne osobe).

Maštom je kreirao vlastiti otok te običaje na njemu potvrđujući time da mašta nema granica. Tri-desetak učenika naše škole također je prisustvovalo ovoj matineji i uživalo u druženju s autorom.

Ikone pop kulture

U stopalima sam osjećala svaki riff gitare, udarac bubnja i trzaj basistovih žica

Lea Bartulin, III. e

Zamislite – stojite u zagušljivoj dvorani, oko vas je dim cigareta i miris lošeg piva, svjetla vam tuku u oči, ali vas nije briga za te smetnje. Pred vama je more ljudi koji izgledaju posve različito, kao komadići slagalice koji ne pristaju zajedno, ali postoji jedna stvar koja ih spaja – glazba koju svirate. Taj je fantastičan osjećaj 25. listopada mogla proživjeti grupa S.A.R.S.

Prepuna Ledena dvorana

Okružena prijateljima, poznancima i strancima uživala sam u koncertu i stvorila nezaboravne uspomene. U prenapučeni Dom sportova ušli smo kasno tako da je naše proguravanje kroz hordu ljudi bio impresivan pothvat. Manevriranje kroz znojnu masu uništilo bi moje raspoloženje da nije bilo sjajne predgrupe ZAA koja je žarila i palila na pozornici. Ali, iako je glazba bila dosta dobra, publika je zahtijevala glavnu atrakciju večeri.

Isplatilo se čekati. Na pozornici obavijenoj tamom uspjela sam vidjeti nekoliko sjena koje se kreću, a kada je glazba počela, cijela dvorana je oživjela. Nakon pjesama za zagrijavanje, vokalist Žarko pozvao nas je na lomljenje leda – doslovnog leda pod našim nogama jer smo bili u dvorani klizališta. Krenule su pjesme brzog tempa, a cijela dvorana je oživjela.

Savršena atmosfera

Nisam sigurna što me usrećilo dok sam, zajedno s još osam i pol tisuća znojnih ljudi, skakala u ritmu. Kroz mene je prolazila neka vrsta euforije

i ekstaze u masi stranaca i mislim da upravo to čini koncerte magičnima. U stopalima sam osjećala svaki riff gitare, udarac bubnja i trzaj basistovih žica. Nije mi smetao ni znoj ni smrad ni poneki slučajni lakat koji me u žaru skakanja lupio u bubrege.

Ali, već izmorena i pivom zalivena publika trebala je dobro zasluženi odmor. Uslijedile su melankolične pjesme i akustične obrade, a skakanje se pretvorilo u nježno njihanje. Jedna od najpoznatijih pjesama, ljubavna balada Lutka, imala je poseban utjecaj na ljude.

U zamračenoj dvorani, dok se glas pjevača orio u kombinaciji s glasnim pjevanjem publike, impresivan pogled s pozornice članove je benda morao ostaviti bez daha. Bezbrojna svjetla, plamenovi upaljača i bljeskalice mobitela, nazirao se u moru tame koje je sačinjavala publika.

Nakon što smo se malo ohladili, S.A.R.S. je opet zahuktao atmosferu plenskim pjesmama i brzim ritmom. Publika, oznojena do kože i sretna do neba, nastavila je sa skakanjem i pjevanjem.

Nezaboravan doživljaj

Skoro tri sata kasnije, promukla i izmorena, izašla sam iz Doma sportova, zahvalna na svježem zraku. Adrenalin koji sam osjećala nastavio me tresti tako da mi hladan kasnolistopadski vjetar nije smetao, ali čak ni to nije pomoglo pri tramvajskoj gužvi koju su polaznici koncerta stvorili. U jednom trenutku se čak hodanje do doma činilo kao dobra opcija, ali sam na kraju umjesto višekilometarskog pješaćenja odabrala udobnu vožnju taksijem.

Ako ste propustili koncert i krivo vam je što niste prisustvovali izvanrednoj večeri znojenja, pjevanja i plesanja (to jest skakanja na mjestu), nemojte se sažalijevati.

Skupina S.A.R.S. iskoristila je ovaj koncert kao prigodu za snimanje live albuma tako da možete čuti sve odsvirane pjesme popraćene grlenim pjevanjem publike.

Iako to nije potpuna nadoknada, zato što live albumi ne dolaze s osjećajem zvuka bas gitare i potpune sreće, još je uvijek bolje nego ništa.

Nizozemski film s jasnom porukom

Spijt!

Nitko u publici nije ostao ravnodušan

Ozana Kosić, III. a

U sklopu Festivala o pravima djece u kinu Tuškanac pogledali smo nizozemski film "Spijt!" s diskusijom o nasilju nad djecom poslije projekcije.

Film je ove godine osvojio nagradu *Young Audience Award* Europske filmske akademije i nagradu publike

Čestitamo!

za najbolji igrani film na međunarodnom dječjem filmskom festivalu *TIFF Kids*.

Prilagođen je osobama s oštećenjem sluha i vida, a ne preporuča se djeci mlađoj od 12 godina. Film obrađuje čest problem, radi se o dječaku

Jochemu kojega vršnjaci verbalno i fizički zlostavljaju zato što je pretio.

Dječak iz njegova razreda, David, ne sudjeluje u maltretiranju, ali se previše boji nasilnika da bi im se i sam suprotstavio. Iako se postupno sve više odupire nasilnicima, postaje prekasno.

Premda je radnja filma dosta predvidljiva, nisam uspjela suspregnuti suze, kao ni većina publike. Moram primijetiti kako je svima nama tako bilo barem jednom u životu te se bez problema možemo poistovjetiti s likom. Film je veoma realističan i stvarno bi ga svi uzrasti trebali obavezno pogledati.

Predstava u Tvornici kulture

Troia`s Discount

Moderno smo društvo primitivnih nagona

Iva Pavlović, IV. c

Čini nam se često da je svaki dan sličan drugome. Iste stvari iznova se ponavljaju u varijacijama, rijetko što primjećujemo jer smo zauzeti sami sobom. Ali postoje neke stvari koje nas zaustave. Stvari koje nas, htjeli mi to ili ne, trgnu iz rutine i otvore oči.

Posjet Tvornici

Igrom sam slučaja 30. studenog posjetila Tvornicu kako bih pogledala predstavu *Troia`s Discount*. Nisam mnogo očekivala, zvučalo mi je previše antički, ali nisam si htjela pokvariti dojam čitanjem kritika. Pametna potez, rekla bih, jer me predstava oduševila. U svom kratkom životu u kazalištu sam bila očajno malo puta i svaki moj posjet tom kulturnom čudu nanovo me iznenadi. Vjerujte mi, kazalište je *high*.

Stvarnost bez cenzure

Troia`s s discount teško je opisati riječima. Više je nekakvo klupko neopisivih tjeskobnih osjećaja uz glazbenu pratnju. Predstava je jednostavno stvarnost. Izravno pred nas baca moderno društvo potpuno ga otkrivajući. Od samoga smo početka pulsirajućim basom uvučeni u predstavu i zarobljeni u svakoj minuti. Ima svega – od ljubavi do prikaza prijateljskih i obiteljskih odnosa, od iznošenja osobnih stavova do

društva. Pojedinci koji se gube jer originalnost i individualnost više ne postoji. Svi su isti, zbunjeni i ispaćeni, lišeni onoga što bi trebala biti njihova srž, isprani i izmučeni.

Sloboda je fikcija

Predstava postavlja pred nas važno pitanje – jesmo li stvarno slobodni? Odgovor je negativan. Svi smo mi, poput likova iz predstave, robovi svojih želja i osjećaja, zapeli negdje u ovoj birokratiziranoj i pretjerano materijalističkoj stvarnosti.

Nikako ne možemo pobjeći, a glavna prepreka smo sami sebi jer smo mi kreirali ovakvu stvarnost. U želji da nama bude bolje i komfornije, namećući neke kriterije i ideale (mogu li se uopće tako nazvati?!), stvorili smo društvo u kojemu više ne znamo živjeti.

Moderno društvo primitivnih nagona u kojemu sputani zakonima i pravilima bez smisla, okovani novcem i materijalnim vrijednostima, prepuštamo se mahnitom razvratu kako bismo se osjetili barem malo zadovoljni i slobodni. Baš poput likova predstave.

Sloboda postoji samo u teoriji, a i sami su svjesni te (ne)slobode koje se ne možemo osloboditi i kojoj se, na kraju krajeva, iz straha i sebičnosti svi prepuštamo, što na kraju i poručuje predstava – „Vole samo ono što ne mogu imati.“

Neobična predstava

nerealnih očekivanja. U likovima često vidimo svoj odraz i ustvari dolazimo do spoznaje.

Antičko u modernom

U radnji se isprepleću životi petoro likova, običnih ljudi, istrgnutih sa stranica Vergilijeve Eneide i zapletenih u ovu našu stvarnost koja ni po čemu nije ni lijepa ni svijetla.

Svi su oni, baš poput nas, pojedinci izgubljeni sa svojom pričom u nametnutoj stvarnosti komercijalnog

Neke je stvari potrebno pročitati i pogledati

Lea Bartulin, III. e

Filmovi, literatura i glazba su, još od davnih dana, glavni izvor razonode za čovječanstvo. Otkad su se pojavile prve pisane riječi, skladbe i predstave, mnogo se toga promijenilo u svijetu umjetnosti. Prelazili smo iz antike, preko različitih stilskih pravaca do moderne literature; u početku smo pratili starogrčke drame u teatrima, a danas sjedimo u kinima i jedemo kokice dok gledamo reklame; stare opere i koncerte većim je dijelom zamijenila kultura pop glazbe. Sve u svemu, znatno smo evoluirali, a kako bismo mogli postati građani s osnovnom općom kulturom, potrebno je ponešto pročitati i pogledati. Bez duljenja, evo nekoliko naslova za koje mislim da bi svatko tko drži do sebe trebao znati.

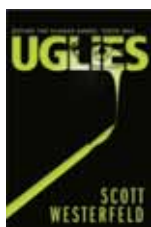
Ponos i predrasude (Jane Austen)

Ako postoji jedan roman koji je čista definicija riječi klasik, Ponos i predrasude bi bile to. Zato, knjigu u ruke i pridružite se ljubavnim mukama mlade Lizzie Bennet.

Warbreaker (Brandon Sanderson)

Svatko u sebi nosi Dah, životnu silu koja se može prenositi s osobe na osobu i služiti u magične svrhe. Kako bi dobili što više Daha, ljudi su kadri učiniti sve, a Vivenne i Siri, dvije sestre razdvojene okrutnim spletom događaja, to će saznati na teži način.

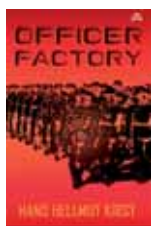
Uglies (Scott Westerfeld)

U svijetu gdje svi postaju lijepi plastičnim operacijama koje zahtijeva zakon, zašto bi itko htio ostati ružan? Na to će vam pitanje odgovoriti Tally Youngblood.

Igre gladi (Suzanne Collins)

Što je bolje od zgodne djevojke? Zgodna djevojka koja se bori za svrgnuće lošeg patrijarhalnog, korumpiranog sistema kako bi zaštitila svoju obitelj i sunarodnjake. Učini si uslugu, počni čitati Igre gladi.

Tvornica oficira (Hans Helmut Kirst)

U vrijeme Drugog svjetskog rata, u nacističkoj Njemačkoj, vojnici su trenirani u „tvornici“, školi gdje se uči vojnike kako da postanu jednakomisen stroj za borbu. Ali, kada se u tvornici dogodi ubojstvo jednog časnika, napetost se uzdiže na površinu.

Tražeći Alasku (John Green)

Kada Milesa njegov najbolji prijatelj upozna s Alaskom, on odmah pomisli kako je ona definicija savršenstva. Ali ispod naizgled perfektnih površina krije se nešto što se ne može popraviti...

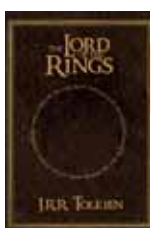
Trinaest razloga (Jay Asher)

Hannah Baker je bila nesretna i za njenu nesreću postoji trinaest razloga koje je snimila na starinske kazete i poslala u ruke ljudi koji su je učinili mizernom. Clay nema snage poslušati njenu srcedrapajuću priču do kraja, ali zna da mora ako želi otkriti što se Hanni dogodilo.

Pjesma leda i vatre (George R.R. Martin)

Westeros je kraljevstvo u kojem tutnji rat (pet plemića bori se za jedno prijestolje i vlast nad cijelim područjem Westerosa), a velike neprilike prijetu sa sjevera u obliku čudovišta koja prate hladnu zimu. U igri prijestolja ili pobijediš ili umreš.

Gospodar prstenova (J.R.R. Tolkien)

Nema osobe koja nije čula za ovaj serijal, a uz njegovu nadopunu filmskom trilogijom Hobit, Gospodar prstenova je postao još popularniji. Ako ga još niste pročitali, krajnje je vrijeme da to učinite.

Kradljivica knjiga (Markus Zusak)

Smrt je upoznala Liesel nakon što je njezin brat Werner umro na putu do njihovih posvojitelja. Osmijeh i tužna, Liesel započinje život u malenom gradiću nacističke Njemačke, kradući knjige iz gradonačelnikove osobne knjižnice. Ali Smrt koja viri preko njena ramena ne namjerava ju napustiti...

Bringing up Baby (Katherine Hepburn, Cary Grant...)

Kada paleontolog pokuša osigurati velikodušnu donaciju za svoj muzej, upozna se s prilično nezrelom nasljednicom i njenim leopardom Baby. Kako će jadan čovjek raditi svoj posao ako mu njih dvije dašću za vrat?

Princeza Mononoke (Billy Crudup, Claire Danes...)

Kada Ashitaku pogodi smrtno prokletstvo, on mora putovati na istok kako bi našao lijek i izbjegao sigurnu smrt. Na svom putovanju upozna San, djevojku koju je odgojio bog vukova, koju često nazivaju princezom Mononoke.

Ljupke kosti (Saoirse Ronan, Stanley Tucci...)

Kada je Susie Salmon ubijena, nje-na duša nije otišla u raj. Ona je zapela u čistilištu odakle pazi na svoju obitelj i pokušava svom ocu pomoći da pronađe čovjeka koji ju je ubio.

Jadnici (Hugh Jackman, Russel Crowe...)

Od zlih policajaca do pjevajućih „dama noći“, ovaj film ima sve. Prikazuje stanje poslije Francuske revolucije 1789. godine te borbu građanskog staleža protiv vlade.

Interstellar (Matthew McConaughey, Anne Hathaway...)

Kada Zemlja postane nenastanjiva, čovječanstvo treba pronaći novi dom. Četvero NASA-inih astronauta krenu na putovanje bez povratka u potrazi za novim planetom. Dok u svemiru vrijeme teče sporije, njihove obitelji na Zemlji stare sve više i više...

Star Wars (Mark Hamill, Harrison Ford, Carrie Fisher...)

Ovaj film je obavezan za svakog obožavatelja znanstvene fantastike, ako ga već niste gledali. Ako jeste, svedjedno pogledajte ponovno. I neka Sila bude s vama.

Vječni sjaj nepobjedivog uma (Jim Carrey, Kate Winslet...)

Joel i Clementine odluče izbrisati jedno drugo iz svojih sjećanja, i u trenutku kada Joel počinje gubiti ikakav pojam o tome tko je ona, otkrije da još uvijek voli Clementine. Ali što će se dogoditi kada se njih dvoje opet sretnu?

Kill Bill Vol. 1 (Uma Thurman, Lucy Liu...)

Kada se mladenka probudila iz četverogodišnje kome, shvatila je da je njeno nerođeno dijete ubijeno. Zaklela se na osvetu protiv čovjeka koji ju je ozlijedio – oca njena djeteta, Billa. Tako započinje saga Kill Billa.

Peti element (Milla Jovovich, Bruce Willis...)

Taksist Korben ima, blago rečeno, loš dan na poslu kada u njegov auto upadne mlada djevojka koja ne priča njegovim jezikom i zna reći samo svoje ime – Leeloo. Ono što mu Leeloo ne može reći jest da je ona ključ za završavanje zlog diktatora Zorga.

Prestizj (Christian Bale, David Bowie...)

Kada dvojica prijatelja postanu neprijatelji i pokušaju jedan drugoga nadmašiti u magiji, ništa nije zabranjeno. Čak ni korištenje prototipa Nikole Tesle koji bi mogao biti opasan po život...

Učenički biseri

Prof: „To morate k'o vodu piti znati!“

Prof: „To je nešto što svi imate doma u svom domu.“

Učenica: „S iščekivanjem očekujemo najočekivaniji...“

Prof: „Koje su najpoznatije znamenitosti u Zagrebu?“
Učenica: „Plitvička jezera.“

Prof: „Klasicizam se naslanjao na antiku. Na što će se naslanjati romantizam?“

Prof: Stranke se dijele na djevicu i desnicu.

Učenik: „Na zid.“

Prof: „Što nas osim mira i samoostvarenja može učiniti blaženima?“
Učenik: „Papa.“

Prof: „Prestanite kokodakati, ovce jedne!“

Učenik: „Jesu li Rimbaud i Verlaine spavali skupa?“

Prof: „Otkud da ja znam, nisam im ja držala svijeću.“

Prof: „Kakvu je kosu imao?“

Učenik: „Dlakavu.“

Prof: Šeona je umro i nije se oporavio.

Prof: „Što su karavane?“

Učenik: „Deve!“

Prof: Ima na Zemlji 250 tisuća milijuna stanovnika.

Prof: „Ako te još jednom opomenem upisat ću ti veliku jedinicu. Staviti ću je u bold!“

Učenik: Kambrijsko gorje. Ima embrijsko?

Prof: Što je kamenjača?
Učenik: Pita od kamenja.

Horoskop 2015

Ovan (21. 3. - 20. 4.)

Očekuješ nešto jako lijepo ili barem nešto što nije ružno. Pogledaj kroz prozor, kroz bilo koji prozor na bilo kojemu mjestu. Osim tamo gdje je pogled na promet, promet kvari lijep doživljaj

Ako bacaš žvake po podu ili kroz prozor bacaš glavice luka ili tako nešto, prestani! Imaš li glupog psa? Baš bi tvoj pas ili pas tvog najboljeg prijatelja mogao progutati tu žvaku i ugušiti se.

Bik (21. 4. - 21. 5.)

Drveće je u ovo doba godine baš zgodno, a zapravo ni ne znamo u koje drvo gledamo kad gledamo. Trebala bi to promijeniti.

Sunce sja, mačke stenju, cvijeće cvate, a ti pjevaš iako ne znaš, nema veze, pjevaj. Ako sunce ne sja, mačke ne stenju niti cvijeće cvate, ti svejedno pjevaj.

Blizanci (22. 5. - 21. 6.)

Možda se jednoga dana zapitaš što izmet radi na grani, a ja ću te riješiti muka, smrdi.

Dok budeš obavljao neku fizičku aktivnost, cijelo ćeš vrijeme misliti da si nešto zaboravio. Ne znam jes li, javi kako je to prošlo.

Rak (22. 6. - 23. 7.)

Ormar će se naći na tvome putu. Možda će te u tom trenutku boljeti noge. Možda neće. U svakom slučaju, strgan je i ne možeš u njemu spavati.

Kad narastem bit ću TV. Pardon, kad narasteš bit ćeš TV. Nemoj to shvatiti baš tako doslovno, ali otprilike.

Lav (24. 7. - 23. 8.)

Sve će biti blistavo, osjećati ćeš se malo bedasto, malo glupo, ali sve će biti blistavo. Kada malo razmislim, to nije dobro. Prestani to raditi.

Proričem da voliš čokoladu i da ćeš je puno jesti u 2015. godini, a ako ju ne voliš, onda baš odabrah iglu u plastu sjena.

Djevica (24. 8. - 23. 9.)

Svaki dan će biti čudniji od prethodnoga. Malo će ići po planu, malo neće. Malo će padati kiša, malo će hamburger biti dobar. Sve nešto čudno.

Jesen u tebi tuguje, zašto sanjaš čemprese, tvoje ceste ne vode nikuda, bez mene.

Vaga (24. 9. - 23. 10.)

Možda bi trebala otići u knjižnicu. Tamo te čekaju lektire, možda ne samo lektire, možda neka slikovnica, možda neki pesek.

Čekanje u redu na blagajni zna stvarno biti naporno, a tek kada radiš putovnicu pa kao majmun satima čekaš pred MUP-om, zaista naporno.

Škorpion (24. 10. - 22. 11.)

Sve je lako kad si mlad... To će ti majka stalno ponavljati ili barem tako nešto. Odi kupiti kruh, nikada dosta kruha.

Osjećaš miris iz kuhinje. Pohano meso, domaća juhica, krumpirići i zelena salatica. Ako ovo čitaš u školi, ponovno pročitaj kada ti to netko od ukućana bude kuhao. Zapravo, ne moraš čitati, dovoljno da se prisjetiš lošeg horoskopa.

Strijelac (23. 11. - 21. 12.)

Ako ti se smiju, smij se i ti njima. Dobar savjet, je li da? Danas prštim od dobrih savjeta.

Kada pogledaš pred sebe, ugledat ćeš osobu koju oduvijek voliš, ali to još možda nisi primijetio, a ako pred tobom nema nikoga, onda si zamisli tu osobu i bit ćeš sretan!

Jarac (22. 12. - 20. 1.)

Ako oni tebi kažu „ne možeš“, ti njima reci „baš hoću“. Nekada ljudi ne shvaćaju da je malo soli na jaja kao trešnjica na šlag.

Nadam se da ćeš imati više inspiracije u 2015. godini nego ja dok sam pisao ovaj sasvim točan horoskop, koji sigurno neće imati nijednu grešku. Tako kažu zvijezde ili tko već.

Vodnjak (21. 1. - 19. 2.)

Mного puta u 2015. godini ugledat ćeš bijeli zid. Inače je bijeli zid samo bijeli zid, a sada će imati neko značenje.

Na putu do odredišta, nekog neodređenog, velika gospođa će te pogledati. Bit će to čudan pogled.

Ribe (20. 2. - 20. 3.)

Imat ćeš veliku čast. U 2015. godini sjest ćeš na najljepši stolac ili barem najudobniji ili će na njemu biti žvaka. Pazi na žvake.

Upoznat ćeš jednu vrlo zanimljivu osobu. Ne mogu reći kojega je spola, ali bit će na neki način vrlo zanimljiva.

Koliko poznajete zgradu škole?

Tajna starog podruma

Posjetili smo zaboravljene prostorije Treće

Lea Bartulin, III. e

Pet dana u tjednu hodaš njenim hodnicima, većinu svog vremena provodiš u njenim učionicama i klu-pama, ali koliko dobro zapravo po-znaješ svoju školu? Iako je osnova-na davne 1922. godine, III. gimnazija je u svoje današnje prostore uselje-na tek 1937. godine kao muška škola. Od tada se mnogo stvari promijenilo – brojni ravnatelji su sjedili u udob-nim uredskim stolicama, generacije profesora su stajale za katedrama i marljivo predavale, a Treća je u me-đuvremenu postala škola za oba spo-la tako da su i djevojke počele hodati njenim starim hodnicima.

Istina je, naša škola se mnogo ra-zvila od svog osnutka, ali zgrada u kojoj tjedno boravimo vrlo je stara. Bez obzira na sve njene obnove, tu i tamo možeš zateći boju kako se guli sa zida ili možda stopalom slučajno podignuti par letvica parketa na sati-ma geografije. Naša Treća je stara, ali jesi li baš siguran da si u potpunosti upoznat s njom?

U bunkeru

Neke od zaboravljenih prostori-ja Treće uspio je običi malen dio no-vinarske skupine početkom nove školske godine. Kada se naš ravnatelj ponudio povesti nas u obilazak novoobnovljenih školskih svlačioni-ca, svi smo se uzbuđeno uputili u nji-hovom smjeru. Ipak, ne želim pričati o novim klupicama i tuš kabinama. Radije bih opisala obilazak školskih skloništa.

Utočište u opasnim ratnim danima

Da, dobro ste pročitali! U Trećoj još uvijek imamo skloništa, stare us-pomene preostale iz vremena jednog od brojnih ratova koji su morili naše

krajeve. Ako produžiš pokraj učioni-ce geografije i spustiš se prema ko-tlovnici, primijetit ćeš stare, oronu-le betonske stepenice. Siđi niz njih – pazi na glavu, stropovi su niski – naći ćeš se u starim skloništim. Te prostorije uopće nisu dotjerane – ima mnogo prašine i blata, paučina resi svaki od zidova, trebaš jako pazi-

Tajnovite prostorije Treće

Ulaz u špilju

ti da se ne spotakneš (kako o kame-nje, tako o vlastite noge) – ali svaka od njih priča svoju priču. U tim hlad-nim, vlažnim prostorijama, prije ne baš toliko mnogo godina, skrivali su se učenici i profesori za vrijeme rat-nih uzbuna. Dojam koji stara skloni-šta ostavljaju na tebe snažniji je nego onaj koji dobiješ na satu povijesti.

Što je škola bez špilje?

Drugi set skloništa nalazi se iza velikih, metalnih vrata pri samom dnu školskih stepenica. Nije previše različit od skloništa kraj kotlovnice – izuzev nekoliko detalja. Jedna od

prostorija prije je služila kao školska streljana.

Tamo se, u vrijeme Jugoslavije, držala nastava obrane i zaštite. Tko zna, možda će se u idućih nekoliko godina obnoviti stara streljana te će na popis fakultativne nastave doći još jedan predmet.

Druga, poprilično korisna odlika podruma Treće gimnazije zasigur-no je izlaz u slučaju nužde. Taj izlaz prvo treba obnoviti i urediti kako bi bio funkcionalan i prestao izgleda-ti kao mračna špilja, kako bi ponov-no mogao služiti svojoj svrsi, dođe li ikada do neke velike opasnosti unu-tar škole.

Dok se ne uredi, još uvijek se čini vrlo zanimljivim. Kada je tvoj prijatelj zadnji put uspio reći: „Ja imam špilju u školi, aha.“ Točno tako, ni-kada. Sada se imaš pravo hvaliti do mile volje.

Tajna starog tavana?

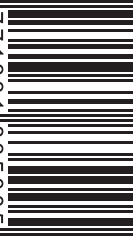
Uspjeli smo običi zaboravljeni dio gimnazije i upoznati se s nekim pričama iz njene povijesti, ali osta-la nam je još jedan misterij. Što je s tavanom? Nismo sigurni, naš veliki obilazak nije uključivao misteriozni zadnji kat.

Ali, tko zna? Možda ću iduće go-dine moći napisati članak naslova Tajna starog tavana i, ako budem te sreće, izbjeći tužbu zbog kršenja au-torskih prava.

Do obilaska našeg tavana može-mo samo nagađati što se gore nala-zi. Ja se kladim na dvije prašnjave spužve i pola krede, možda i po-koji udžbenik. Ali, kada bolje raz-mislim, bilo bi dobro ostaviti jed-nu tajnu neotkrivenu. Tavan će biti zadatak za neku iduću generaciju.

idea mi

ISSN 1331-8357

9 771331 835005